

नवजल शिक्षक

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૨૮૪૦ કિંમત ૬૪૦૦

ગ્રંથનામ બીબલો શિક્ષક

વર્ગિક પૃ ૪૫૪ : ૪૨૩

નવજોત્ શિક્ષક

નવમી આવૃત્તિ.

અવસ્થા :—જરથુશ્ત્રે હએનાંમ યજ્ઞમહદે.

અર્થ :—અશો જરથોશ્તની દીન તરફ અમે
માનની નજરથી જોઈએ છીએ.

(ઈ. હા ૧૬ ફ. ૨ જો.)

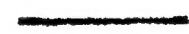

કર્તા—એરવદ બરજોરજ એરચજ બજાં
તે

અથોરનાન બોડીંગ મદ્રેસાના માજ પ્રીન્સીપાલ,

મુંબઈ.

૧૯૩૬.

કીંમત ૧૦ આના.

આ પુસ્તક એ. એફ. ડી'સુઝાએ મુંબઈના કેટમાં
નં. ૧, ગોવા સ્ટ્રીટ, બેલાડ' એસ્ટેટ, કેટ, મુંબઈ મધે
ધી ફોર્ટ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે, અને એર્વેદ
બરજોરજી એરચજી બજાના વિધવા બાઈ હમાબાઈ
બરજોરજી બજાએ, ૬૭૫, દાદર પારસી કોલોની,
મુંબઈ મધે પ્રગટ કીધું છે.

સર્વ હક સ્વાધીન છે.

ખુલાસો.

આ નવજ્ઞેત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી
યજ્ઞદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાતમાં છપાવ્યા પછી
તેની બીજી આવૃત્તિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃત્તિ
યજ્ઞદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃત્તિ યજ્ઞદે-
જરદી ૧૨૮૦ માં, પાંચમી આવૃત્તિ યજ્ઞદેજરદી
૧૨૮૮ માં, છઠી આવૃત્તિ યજ્ઞદેજરદી ૧૨૯૦ માં,
સાતમી આવૃત્તિ યજ્ઞદેજરદી ૧૨૯૭ માં, આઠમી
આવૃત્તિ યજ્ઞદેજરદી ૧૩૦૨ માં છપાઇ હતી
તથા હાલમાં આ નવમી આવૃત્તિ છપાવવામાં
આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જ્ઞેડા અને જોડા
અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ દરેક ભણુ-
તરનો સાર ભણુતરની તુરત નીચે આપ્યો છે.
ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણુતરની સેવટે સવાલ
જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ
બધીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં

આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજોત થનારાં
 બાળકોને તેમજ મોટી ઉંમરના દીનદાર જર-
 થોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મજ્ઞાનને લગતા
 પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ધણીએક નિશાળોમાં
 આ ચોપડી “ટેક્સ બુક” તરીકે ચાલે છે. એની
 આગલી આવૃત્તિઓ માટે નામીયા અવસ્તા ભાષાના
 સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર સાહેબોએ ઉત્તમ
 મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં નોંધાયેલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો
 લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને બીજા ભણ-
 નારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી ભણી શકે. આ ચોપ-
 ડીમાં વ્યંજનની નીચે ~ આવે. કાપો કાહડ-
 વામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં
 અ નથી. અર્ષમ્ એ શબ્દમાં મ ની નીચે એક
 કાપો મુકવામાં આવ્યો છે, તે દેખાડે છે કે એ
 મ ખોડા છે, એટલે અ વગરનો છે. અર્ષમ્નો

ઉચ્ચાર Ashem કરવો. પણ Ashema નહીં કરવો. તેજ પ્રમાણે મજ્જદનો ઉચ્ચાર Mazda કરવો. પણ Mazada અથવા Mazd નહીં કરવો. જે વ્યંજનની નીચે આવો કાપો નહીં હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ વાંચવો. જેમકે દીદરેષતા એ શબ્દમાં દ અને પ આખા અક્ષરો છે અને Didreshtâ નહીં પણ Didareshtâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને જ એ પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના જે અથવા ઇંગ્રેજી Z ના જેવા ઉચ્ચારથી વાંચવો તથા જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કાહડેલાં હોય તો તેવા જ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Azure બોલમાં જેવો Z નો ઉચ્ચાર થાય છે તેમ કરવો. જ નીચે કંઈ મીડું નહીં હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશેદ શબ્દ બોલતાં જેમ જ નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો. ઙ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ઙ ના જેવો કરવો. જેમકે વઙ્ગેઉશ Vang-

hēush, મનઝ્હા Mananghā વગેરે. ં
 અક્ષરને માથે ~ આવેા માત્ર કહાડેલો હોય તેને
 ઉચ્ચાર ઁ ના જેવો કરવો જેમકે અહુરૈમ
 શબ્દમાં રૈ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૈમ
 શબ્દમાં રૈ નો ઉચ્ચાર જેવો થાય છે તેવે
 કરવો. યાઁ શબ્દમાં ઁ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી
 Not—નોટ શબ્દમાં જેમ ઁ નો ઉચ્ચાર
 કરીએ છીએ તેમ કરવો.

ચળદેવરદી ૧૩૦૬. | અ. એ. બળાં વતી
 ઈ. સ. ૧૯૩૬. | હમાયાઇ અરજીરજી બળાં.

સાંકેયું.

		સંકે.
અર્ષમ્ વૌહ	તથા તેનો સાર...	૧
યથા અહ વધર્યો	" " ...	૧
કેમના મજદા	" " ...	૨
નીરંગે કુસ્તી બસ્તન	" " ...	૪
જસ મે અવડ્હે મજદ	" " ...	૭
નીરંગે ગઓમીજ	" " ...	૮
સરોશ બાજ	" " ...	૯
અભાધ રએશય	" " ...	૧૩
હજડ્રેમ	" " ...	૧૪
જસ મે અવડ્હે મજદ	" " ...	૧૪
કેરફેલ મોજદ	" " ...	૧૫
હોશખામ	" " ...	૧૭
હાવન ગેહ	" " ...	૨૨
રપિથવન ગેહ	" " ...	૨૭

	તથા તેનો સાર...	સફે.
ઉગરન ગેહ		૩૨
અમ્વિસ્ત્રુધ્મ ગેહ	„ „ ...	૩૭
ઉશહેન ગેહ	„ „ ...	૪૪
પુરુષેહ નીઆએશ્	„ „ ...	૪૯
મેહેર્ નીઆએશ્	„ „ ...	૬૧
દોઆ વીરપ હુમત	„ „ ...	૭૨
દોઆ નામ્ સેતાયશ્ને	„ „ ...	૭૩
ચારે દિશાનો નમસ્કાર્	„ „ ...	૭૭
માહાખખતાર્ નીઆએશ્	„ „ ...	૭૯
અરદ્વીસૂર્ નીઆએશ્	„ „ ...	૮૭
આતશ્ નીઆએશ્	„ „ ...	૯૬
પતેત્ પશેમાની	„ „ ...	૧૦૯
દીનનો કલમે (અવસ્તા ભાષામાં)	„ „ ...	૧૨૮
દીનનો કલમે (પાજ્ઞંદ જ્ઞાનમાં)	„ „ ...	૧૩૩
નમસ્કાર ચેરાગતો	„ „ ...	૧૩૪
ખાજ જમવાની	„ „ ...	૧૩૫
દોઆ તંદરોસ્તી (અવસ્તા ભાષામાં)	„ „ ...	૧૩૬

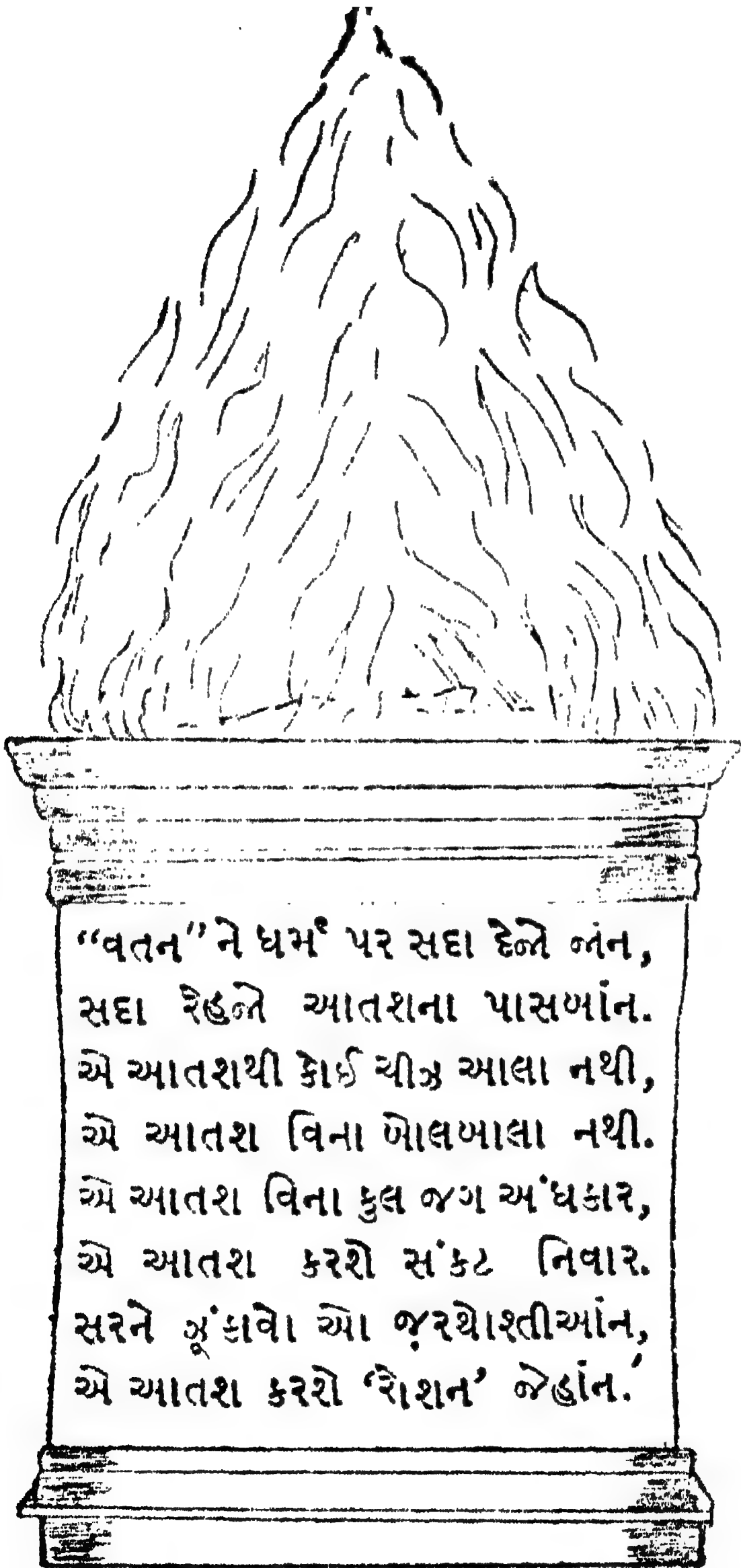
સો.

દોઆ તંદરોસ્તી (પાજંદ જ્યાનમાં) ,, ...	૧૩૬
ત્રીસે રોજનાં નામ ...	૧૪૧
બારે મહીનાનાં નામ...	૧૪૩
છ ગહમ્યારનાં નામ...	૧૪૪
પાંચ ગાથાનાં નામ ...	૧૪૪
હમકારાનાં નામ ...	૧૪૫

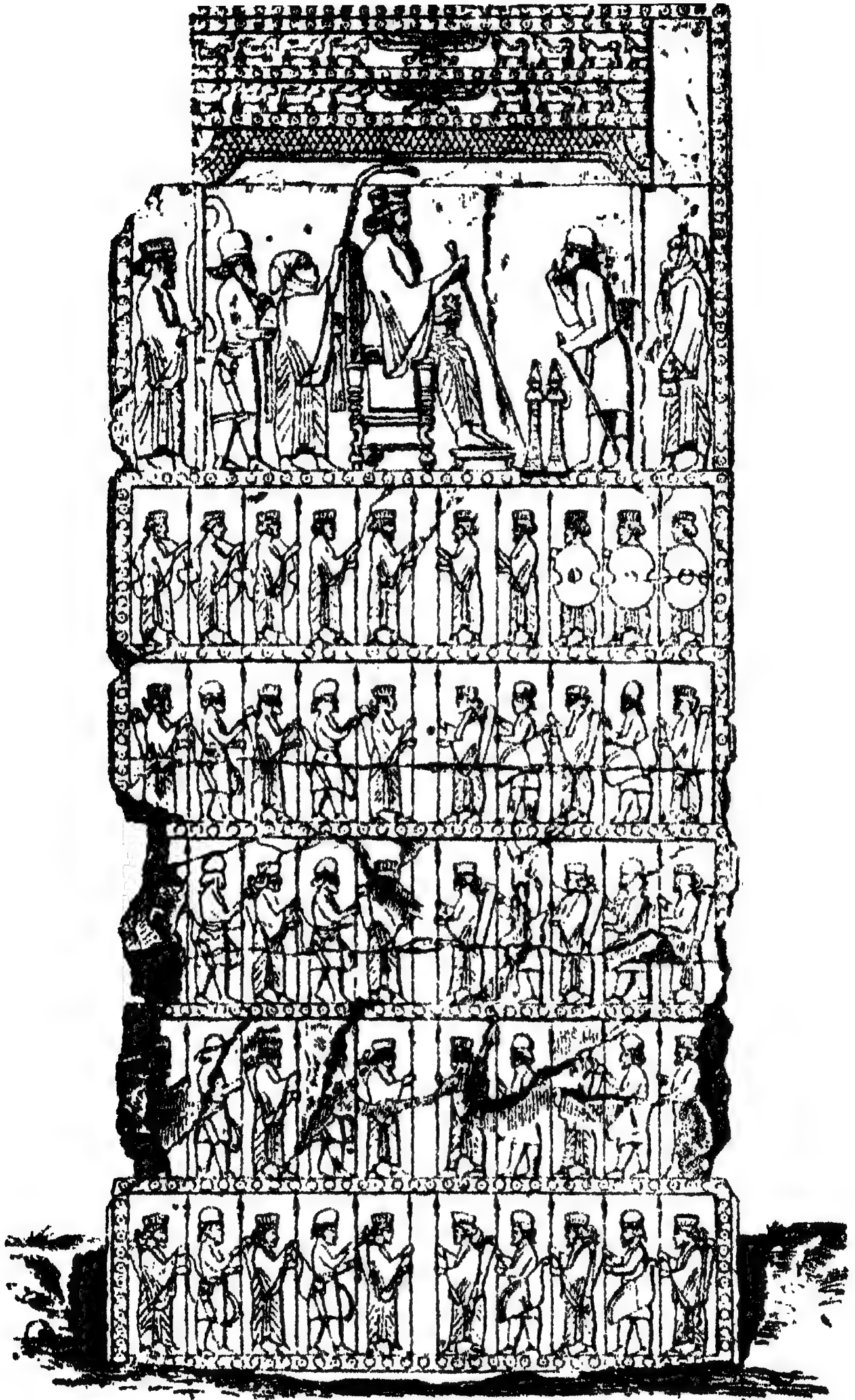
ભાગ ૨ જે ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા ...	૧૪૬
જરથુસ્ત્ર ...	૧૫૩
જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો	૧૫૮
અપોષ્ટ ...	૧૬૧
નવજોત ક્રિયા ...	૧૬૫
સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી ...	૧૭૦
બેહેસ્ત અને દોજખ ...	૧૭૯
યજ્ઞદ્, અમેષારપંદ, જશન ...	૧૮૩
ખોરશેદ ...	૧૯૪

				સફે.
આતશુ	૧૯૯
પાણી	૨૦૯
હવા	૨૧૪
જમીન	૨૧૯
ઉરવર	૨૨૬
ગોરખંદ	૨૩૧
સચ્ચાઈ	૨૩૫
ધર્મ	૨૪૪
સખાવત	૨૫૪
નવજોત કિયાની હુંક સમજણુ...			...	૨૫૯
ખોદાને અરજ (કવિતા)		૨૬૪
મોનાઝત (ગુજરાતી)		૨૬૭
મોનાઝત (ફારસીમાં દસ્તુર શેહમદ મલેક- શાહની)	૨૭૧
મોનાઝત (ફારસીમાં)		૨૭૫
“છેયે હમે જરથોસ્તી!”		૨૭૯

“વતન” ને ધર્મ પર સદા દેખે જાન,
સદા રહેજે આતશના પાસખાન.
એ આતશથી કોઈ ચીઝ આલા નથી,
એ આતશ વિના ખોલખોલા નથી.
એ આતશ વિના કુલ જગ અંધકાર,
એ આતશ કરશે સંકટ નિવાર.
સરને જૂંઘવો એ જરથોશ્તીઆન,
એ આતશ કરશે ‘રોશન’ જેહાન.

પર્સી 'પોલીસના', ખંડીયેરના એક ભાગનું ચીત્ર.

બનામે યજ્ઞદે બક્ષાયદેહે
બક્ષાયશ્ગરે મેહુર્બાન્.

અર્પેમ્ વૉહૂ.

અર્પેમ્ વૉહૂ વહિશત્તમ અસ્તી,
ઉશ્તા અસ્તી ઉશ્તા અહુમાધ,
હ્યત્ અપાધ વહિશ્તાધ અર્પેમ્.

(અર્પેમ્ વૉહૂનો સાર.)

સૌથી ઉત્તમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું
બોલે અને સફાઈ સુધરાઈ જાગવે તે ખરું સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વધર્યૌ.

યથા અહૂ વધર્યૌ અથા

રતુશ્ અપાત્ ચીત્ હ્ય્યા;

વહ્નેઉશ દજદા મનહ્ને બ્યઝાથન-
નાંમ્ અહ્નેઉશ મજદાધ.

જશઝમ્યા અહુરાધ આ યિમ
દ્રેગુબ્યો દદત વાસ્તારેમ.

(યથા અહ વધ્યેનો સાર.)

આપણુ સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું
ગરીબ તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં અદમીઓ
સચ્ચાઈથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા
તેઓને હંથી મનશક્તિની બક્ષેશ કરે છે.

કેમના મજદા.

કેમના મજદા

મવધતે પાયૂમ દદાત;

હ્યત મા દ્રેવાઝા

દીદરેપતા અઝેનહ્ને;

અન્યેમ્ ધ્વહુમાત

આથ્રેયા મનહ્નેયા,

યયાઁ યયાઁથનાધશ

અર્ષમ ધ્રુવોશતા અહુરા.

તાંમ મોધ દાંસ્વાંમ

દઁએનયાઈ ક્રાવઁઆયા.

કે વરેધ્રમ-જા, ધ્વા

યોધ સેન્ગહા યોધ હંતી,

ચીથ્રા મોધ દાંમ

અહમ-ખિશ રતમ ચીજદી,

અત્ હોધ વાહુ

સેરઁઆપો જન્તૂ મનહહા,

મજદા અહમાધ યહમાધ

વષી કહમાધ ચીત

પાત-નો ત્મીજ્યનત્ત પધરિ, મજદા-

ઁઆસ્થ આરમધતીશ્થ સ્થેન્તસ્થ; નસે

દઁએવી દુક્ષ, નસે દઁએવો ચિથ્રે, નસે

દઁએવો ક્રકરશતે, નસે દઁએવો ક્રદાધતે, અપ

દુક્ષ નસે; અપ દુક્ષ દાર, અપ દુક્ષ વીનસે,

અપાખેધ અપનસ્થેહ, મામરેન્ અધનીશ

ગએથાઁ અસ્તવર્ષતીશ્ અપહિ. નમસ્થા
યા આર્મર્ષતીશ્ ઇજ્ઞયા. અર્ષમ્ વૌહ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા ! પુરાઓથી તું અમારો ખચાવ કર, ભક્તો
મન અને અરોઈની તું અમોને ખક્ષેશ કર. જરથોશ્ટી
દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવસ્તા
હલાંમોની ખુબીથી છુપા શત્રુઓ ઉપર તું અમોને
ફત્તેહમંદ કર. દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે
અમોને એક કાબેલ ઉસ્તાદની મદદ આપ. ઓ ખુદા !
અદેખાઓથી તું અમારો ખચાવ કર અને નમનતા-
ઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સધળા દેવો, દરજ્જે
અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઈ
જાવે અને તેઓનો નાશ થવો.

નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન.

અહુરમજ્દ ખોદાએ, આહિરેમન
અવાદશાંન દૂર અવાજ-દારતાર; જદ
શીકસ્તેહ ખાદ; આહુરેમન, દેવાન,

દુળાંન જાંદૂઆન દરવંદાંન, કીકાંન,
કરકાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન,
આશમોગાંન દરવંદાંન, દુશ્મનાં ક્રીઆંન,
જદ શીકસ્તેહ બાદ. દુશ્ પાદશાહાંન
અવાદશાહાંન બાદ; દુશ્મનાં સ્તોહ બાદ;
દુશ્મનાં અવાદશાહાંન બાદ.

અહુરમજ્દ ખોદાએ; ઍજ હમાં ગુનાહ,
પતિત્ પશેમાનઓમ, ઍજ હરવસ્તીન
દુશ્મત દુજ્મખત દુજ્વરેશ્ત, મેમ પ ગેતી
મનીદ, ઉધમ ગુફ્ત, ઉધમ્ કદ્, ઉધમ જસ્ત,
ઉધમ ખૂન, બૂદ ઍસ્તેદ; ઍજ આન ગુનાહ
મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની
ગેતી મધન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન,
પસે-ગવશ્ની પ પતિત હોમ.

ફનઁઓથ અહુરહે મજ્દાઓ; તરોઈદીતે
અહુરહે મધન્યેઉશ્. હુધથ્યાવરશ્તામ દ્યત્
વસ્તા ફપોત્તમેમ સ્તઓમી અષેમ. અષેમ
બોહુ ૧) યથા અહુ વધર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહ વખરેનિ 'બ્યઔથનનાંમ' શબ્દ ભણતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહ વખરેનિ 'બ્યઔથનનાંમ' શબ્દ ભણતાં બીજો ગાંઠ ડાબા હાથે વાળે. અર્પેમ્ વૉહ્ ૧); 'અર્પેમ્ વૉહ્' પદતાં પછવાડેનાં ખંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને બીજો ડાબા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી ખસતનનો સાર.)

ઓ ખોદા! તું હેરેમંદી શક્તીને દુર કરનાર છે. ખુરા માણસો, જુઠાઓ, જુદુગરો, સારી શિખામાણની વાતને નહીં સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થશે. ઓ ખોદા તમામ ખુરા વિચારો, વચનો અને કામો જે મેં આજે દુન્યામાં વિચાર્યાં હોય, હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજણપણે મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને મારું માગું છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ સહથી ચઢતી છે.

જસ મે અવડ્હે મજદ.

(મજદયસ્ની દીનનો એકસાર.)

જસ મે અવડ્હે મજદ. (ત્રણ વાર)
મજદયસ્નો અહુમિ, મજદયસ્નો જરથુ-
શત્રિશ, ફવરાને આસ્તૂતસ્થા ફવરંતસ્થા.
આસ્તુયે હુમતંમ મનો, આસ્તુયે હુખંતંમ
વચો, આસ્તુયે હુશંતંમ ઝાંથનંમ.
આસ્તુયે દ્યેનાંમ વડ્ઢિહિમ માજદ-
યસ્નીમ, ફસ્પાયઝાંધ્રાંમ, નિધાસ્નધથી-
ષંમ, ખએત્વદથાંમ, અપઝાંનીમ, યા
હાધતિનાંમયા, ખૂયેંધંતિનાંમયા, મજિશ-
તાયા, વહિશતાયા, સ્ત્રએશતાયા, યા આહૂ-
ધરિશ જરથુશત્રિશ. આહુરાઈ મજદાઈ
વીસ્પા વૉહુ ચિનહૂમી. અએષા અસ્તી
દ્યેનયાઝાં માજદયસ્નોધશ આસ્તૂધતિશ.
અષંમ વૉહુ ૧).

(જસ મે અવડ્હે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોર-

મજદની બંદગી કરનાર. મજદયસ્ની જરથોશ્તી ધર્મને વખાણનાર, અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું. માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રેહવાને શીખવનાર, પરોપદારી કામો કરવાને હશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું શ્રીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશ્ત છે. સધળી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરું છું. મજદયસ્ની દીન સર્વથી ચઢતી છે, એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહેા, આમીન !

નીરંગે ગઝોમીજ.

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ રાએતાંન; આહુરે-
મન ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; નરસદ
ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઓસે અમે-
પાર્ષદ, દાદાર આહુરમજદ પીરોજગર
પાક; અપર્યોને અપેમ વૉહૂ ૧). (ત્રણ વાર).

(નીરંગે ગઝોમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામેા કારણ

કે તેનાં કામ અને ફેલ લેવાનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંડ્યો. દાદાર હોરમજદ તથા તેત્રીસ મજદ અમેશારપ'દો પાક અને અશો છે, તેઓની અશોષ મને પોંડ્યો.

સરોશ ખાજ.

દનઔથ અહુરહે મજદાઔ. અર્ષમ વૉહુ (૧).

પ નામે મજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવજની, ગુરજ ખરહે અવજયાદ. સરોશ અષો, તગી તન કરમાન, શેકફત જન; જન અવજાર. સાલારે દામાન અહુરમજદ ઘેરસાદ. ઔજ હમા ગુનાહુ પતેલ પશે-માન ઓમ; ઔજ હર્વસ્તીન દુશ્મત દજ્જ-ખત દુજવરેશત, મેમ પ ગેતી મનીદ, ઉમ ગુફત, ઉમ કદ, ઉમ જસ્ત, ઉમ ખન બુદ એસ્તેદ, ઔજ આન ગુનાહુ.

મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની
 ગેતી મધન્યુઆની, ઓખે અવાક્ષ પશે-
 માન્, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.
 યથા અહૂ વધર્યો પ); અર્ષમ વોહૂ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો, જરથુશત્રિશ ;
 વીદ્યેવો, અહુર-ત્કએષો. (હાવન ગેહના
 વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.)
 હાવનેએ અષઓને અપહિ રથે, યસ્નાઘ્ય
 વહુમાઘ્ય દ્વનઓઞાઘ્ય ક્સસ્તયએય.
 સાવજ્હેએ વીસ્થાઘ્ય અષઓને અપહિ
 રથે, યસ્નાઘ્ય વહુમાઘ્ય દ્વનઓઞાઘ્ય
 ક્સસ્તયએય.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઘ અષઓને અપહિ રથે,
 *ય૦ વ૦ દ્વન૦ ક્ષ૦. ક્ષાદત્-કૃષવે જન્તુ
 માઘ્ય અષઓને અપહિ રથે; ય૦ વ૦
 દ્વન૦ *ક્ષ૦.

* યસ્નાઘ્ય વહ્નાઘ્ય દ્વનઓઞાઘ્ય ક્સસ્તયએય.

૨૧૮૪૦

(ઉજ્જરના વખતમાં)

ઉજ્જયેરિનાય અપઓને અપહે રથવે;
ય૦ વ૦ દન૦ ૬૦* ક્રાદલ વીરાય દખ્યુ-
માય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
દન૦ ૬૦*

(અધવિસરથેમના વખતમાં)

અધવિસરથેમાય અધવિગયાય અપઓને
અપહે રથવે, ય૦ વ૦ દન૦ ૬૦;* ક્રાદલ
વીર્યામ હુજ્યાયતેએ જરથુરાત્રોતમાય
અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દન૦ ૬૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉપહિનાય અપઓને અપહે રથવે ય૦
વ૦ દન૦ ૬૦;* ઔરજ્યાય ન્માન્યાય
અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દન૦ ૬૦.
સઓપહે અપ્યેહે; તખમહે તનુ માંધહે,
દરપિદ્રઓશ આહૂમર્યેહે દનઓથ યરના-

* યરનાઈય વહાઈય દનઓથાઈય કસરતયએય.

મય વહુમામય દનઆથામય કસસ્તયએય;
 યથા અહુ વહર્યો જઆતા કા મે અતે
 અથા રત્તશ અપાતચીત હુય, કા અપવ
 વીશ્વાઓ અઓત.

સઓપમ અપીમ હુરઓધેમ; વરંથા-
 જનેમ કાદત-ગએથેમ; અપવનંમ અપહે
 રત્તમ યજમમદે અહુનંમ વહરીમ
 તનૂમ પામતિ. (ત્રણ વાર) યથા અહુ
 વહર્યો ૧).

(કવરાનેનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. અરો
 જરથોશ્તને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવના
 કામોનો ધીક્કાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો
 કરવાની કબુલાત આપું છું. અરો સરૌશ યજદને
 ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વહર્યોના કલામો
 બાણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદા* (તા) ઇજાયા. અપમ
 વાહુ ૧). યથા અહુ વહર્યો ૨). યરનંમય

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

વહમ્મમય અઘોજસ્ય જવરેથ આદીનામી;
સઅપહુ અપ્યેહિ, તખમહિ તતુ માંથહિ;
હરુપિ-દ્રઅંશ આહુધરયેહિ. અપ્પમ વૉહુ (૧).

અહમાધ રઘેશ્વર.

અહમાધ રઘેશ્વર ખરેનસ્ય; અહમાધ
તન્વો દ્રવતાત્મ; અહમાધ તન્વો વજ્રદરે,
અહમાધ તન્વો વરેદ્રમ, અહમાધ ઇશ્તીમ
પઅંઉરશ ખાથાંમ, અહમાધ આસ્નાંમ
ચિત્ કજન્તીમ; અહમાધ દરેધાંમ દરેધો
જીતીમ, અહમાધ વહિશત્મ અહમ્
અપઅનાંમ, રઅંચહુમ્ વીરપો ખાથેમ .
અથ જમ્યાત્ યથ આદીનામિ. અપ્પમ
વૉહુ ૧).

(અહમાધ રઘેશ્વરનો સાર.)

ઓ ખોદા ! ખંઠગી કરનારને આપ આઘે દુન્યામાં,
સુખ આપનારી હોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને
ફત્તેહમંદીની લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ, તથા

મીનોઈ દુન્યામાં આપજે તેને સૌથી સરસ બેહરતણ
ઉત્તમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહું છું તે આમીન હોજો.

હ જ ડ્ રે મ્ .

હજ્જરેમ્ અએપજનાંમ અએવરે
અએપજનાંમ (ત્રણ વાર) અર્પેમ્ વૉહુ ૧).

(હજ્જરેમનો સાર.)

હજર ધણી તથા દશ હજર ધણી તંદરેસ્તી મને
હોજો એટલે માફ શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.

જસ મે અવડ્હે મજ્દ.

જસ મે અવડ્હે મજ્દ (ત્રણ વાર)
અમહે હુતાશતહે હુરઆધહે, વૈરઘ્રાહહે
અહુરધાતહે, વનઘનુત્યાઓરન્ય ઉપરતાતો,
રામનન્ય ખાસત્રહે, વયઓશ ઉપરો-
કધર્યેહે, તરધાતો અન્યાઘશ દામાંન,
અએતવ તે વયો, યત તે અસતી, રપેન્તો

મન્યઓમ, ચાપહે ખધાતહે, જરવાનહે
અકરનહે જરવાનહે દરેધા ખધાતહે. અર્ષમ
વાહુ ૧).

(જસ મે અવડહે મજદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મહદે આવી મને હીમંત,
ફતેહ અને ખુશી આપ. સ્પેનામીનેની પેદાયશને લગતા
વાએ યજુદ તથા ખુદરતી કાએદાસર ફરતા આસ્માન
અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મહદ આપ.

કેરકેહ મોજદ.

કેરકેહ મોજદ ગુનાહ ગુજરેશનેરા
કુનમ, અપહી રવાંન્ કુશારમરા, હમ
કેરકેહ હમા વેહાને, હકત કેચર જમીન્,
જમીન્ પેહના, રદ-દરાના, ખુદરીદ ખાલા,
ખુનદેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ દેરજી. અથ
જમ્યાત યથ આફ્રીનામિ. અર્ષમ વાહુ ૧).

(કેરકેહ મોજદનો સાર.)

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને

માટે સારાં કામોનો ખદલો હું મેલવું. સધલાં ભલાં માણસો! જ્યો આજે હરતેકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી અરોઈ મલે તથા તેઓની જાંદગી લાંબી થાય એવી દુઆ હું માંગું છું તે આમીન હોજો.

(સરૌશ ખાજનો સાર.)

દાહાર અહુરમજ્દને હું ખુશાલ કરું છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અરો! જરથોસ્તની હીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીક્કાર કરવાનો અને અહુરમજ્દના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકશર કરું છું. સરૌશ યજ્ઞ જે જોરાવર, માંઘ્રના તનવાલો તથા અહુરમજ્દના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરું છું. ઓ ખોદા! જ્યારે ખુરાઓ મારા ઉપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો ખચાવ કરનાર ખીજો કોણ છે? ઓ સાહેબ! ખીજો કોઈજ નહીં પણ તુંજ અને તારા માંઘ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે. અરો! સરૌશ યજ્ઞની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અકલનાં ફરજંદ હોજો, તથા તેને અરો! લોકનું સહથી ઉત્તમ ખહેરત હોજો.

હોશ્યામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેન્જયોમ્શ, યોમ
અહ્લેન્ વાર્થઘ્ન્યોત્તમ્મય ઐપજ્યો-
ત્તમ્મય; પન્થ અહુન વમ્મય ક્ષાવયોમ્શ.
યથા અહ્લ વમ્મયો ૫); અહ્લેન્મ વમ્મીમ
તન્મ પામ્તિ, અહ્લેન્મ વમ્મીમ તન્મ
પામ્તિ, અહ્લેન્મ વમ્મીમ તન્મ પામ્તિ.
યથા અહ્લ વમ્મયો ૧) કેમના મજ્ઞદા *(તા)
ન્મસ્થા યા આરમ્મતિશ ઇક્કયા. અપ્પમ
વોહ્લ ૧). યથા અહ્લ વમ્મયો ૨૧) અપ્પમ
વોહ્લ ૧૨.)

નમસંતે હોશ્યામિ. (ત્રણ વાર)
અએતત દિમ વીરપનાંમ મજ્ઞિશ્વત્તમ દજ્ઞ-
દ્યામ, અહુમય રત્તમય યિમ અહુરેમ
મજ્ઞદાંમ. સ્વથામ અહ્લે મમ્મયેઉશ

* આખી કેમના મજ્ઞદા ભણી જવી.

દ્રવતો, સ્નથામ અઘ્મભહે પ્રવીદ્રઘ્મોશ
 સ્નથામ માજઘન્યનામ દઘ્મેવનામ, સ્નથામ
 વીરપનામ દઘ્મેવનામ, વારેન્યનામ્ય દ્રવ-
 તામ, (ખાજમાં પટે) શીકસ્તે ગનાહ-
 મઘન્યો, ખરઆહરેમન્ લેઆંનત્ સદ્-હજાર
 ખાર, (પ્રગટ પટે) ક્રદથામ અહૂરહે મજ્જ-
 દાઘ્મો રઘ્મેવતો ખરેનઙ્કિહતો, ક્રદથામ
 અમ્પનામ સ્પેન્તનામ ક્રદથામ તિશત્ર્યેહે
 સ્તારો રઘ્મેવતો ખરેનઙ્કિહતો, ક્રદથામ
 નર્શ અપઘ્મોનો, ક્રદથામ વીરપનામ
 સ્પેન્તહે મઘન્યેઉશ દામનામ અપઘ્મોનામ.
 યથા અહૂ વઘર્યો ૨).

વઙ્કુય વઙ્કુયાઘ્મોસ્ય આક્રીનામિ,
 વીરપયાઘ્મો અપઘ્મોનો સ્તોઘશ, હુઘથા-
 ઘ્ય અવાંઘથાઘ્ય ઘુઘ્યાંઘથાઘ્ય, અપીમ
 રાસેન્તીમ દરેઘો-વારેશ્મન્મ, મિપાચિમ
 હવો અઘવિપાચિમ, મિપાચિમ, આક્રસા-
 ઘ્મોઙ્કુઘતીમ, ખરેન્તીમ વીરપયાઘ્મો અઘ્મેવ-

કાઝા, અપાંમય ગવામય ઉરવરનાંમય.
તઉરવયેમ્તીમ વીરપાઝા તપએપાઝા,
દએવનાંમ મળ્યાનાંમય, અરેબ્યન્તાંમ
અહમાધય ન્માનાધ, અહમાધય ન્માનહે
ન્માનો-પતેએ,

વડુહીશય અધાઝા, વડુહીશય
અપયો, હુપઉરવાઝા વહેહીશ, અપરાઝા
રાસેનતીશ દરેધો-વારેમ્તો, યથનો મજિ-
શતાઝાસ્ય, વહિશતાઝાસ્ય સ્તએશતા-
ઝાસ્ય, અપયો અરેનવન્તે. અમ્પનાંમ
રપેન્તનાંમ, યરનાધય વહુમાધય દ્વનઝા-
ગ્રાધય કસસ્તયએય, કદથાધ અહે ન્માનહે,
કદથાધ વીરપયાઝા અપઝાનો સ્તોધશ,
હુમિસ્તેએ વીરપયાઝા દ્રવતો સ્તોધશ.
સ્તવસ અપા યે હુદાઝા યોધ હુન્તી.

વસસ્ય તુ અહુરમજ્દ, ઉશ્વતાય
ક્ષએષ, હુવનાંમ દામનાંમ, વસો આપો,
વસો ઉર્વરાઝા, વસો વીરપ વાહુ અપ-

ચિથ્ર, ક્ષયન્નમ્ અપવન્નમ્ દાયત, અક્ષય-
ન્નમ્ દ્રવન્તમ્ . વસો-ક્ષથો ખ્યાત્ અપવ,
અવસો-ક્ષથો ખ્યાત્ દ્વાઝ્યા, ગતો હુમિ-
સ્તો નિજ્ઞર્ષરેતો, હુચ ર્પેન્તહિ મધ્યેઉશ્
દામખ્યો, વરતો અવસો ક્ષથો. હક્ષય
અજ્ઞમ્ ચિત્ત યો જરથુશત્રો ક્ષત્તમાં નમાન-
નાંમચ, વીસાંમચ, જન્તુનાંમચ, દખ્યુ-
નામચ, અહ્હાઝ્યા દઝ્યેનયાઝ્યા, અનુમ-
તયઝ્યેચ અનુખતયઝ્યેચ અનૂવર્ષતયઝ્યેચ,
યા આહૂધરિશ્ જરથુશત્રિશ્.

યથ નો આઝ્યાહ્ણમ્ ખ્યાતો મનાઝ્યા,
વહિશતો ઉરવાંનો, ખાથ્રવધતીશ્ તનૂવો
હૈન્તો, વહિશતો અહ્હેઉશ્, આદાઝ્યાસ
ચોધત, આહૂધરે મજ્જદ જસેન્તાંમ્ .

અપ વહિશત, અપ સ્ત્રઝ્યેશત, દરેસામ
થ્વા, પધરિ થ્વા જમ્યામ. હૈમ્મ થ્વા
હુખમ. અર્ષમ્ વૌહુ ૧) (ત્રણ વાર અપ
વહિશતથી અર્ષમ્ વૌહુ સૂધાં પઢે).

અહમાધ રચેશ્ય, હુજરેમ, જસ
મે અવડે મજદ, કેરેહ મોજદ.

(હોશ્યામનો સાર.)

અહુનવરના ક્લાંમે ધણા ક્તેહ આપનારા છે. તે
ગાઈને ભણવા જોઈએ. બામદાદનો વખત જે ચલકાત
આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર
આપું છું. અહુરમજદને ખુશાલ કરીને અંધરોમીનોને
તોડું છું. સખાવતનું કામ સહથી ઉત્તમ અને સુખ
આપનારું છે, ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી
પેદાયરો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અરો માણસને
મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણ-
સને દુઃખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્ની
દીનના કરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોરીશ
કરીશ, અને ખીજઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ,
કારણ કે મજદયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમે પ્રમાણે
ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાય છે. અરો અથવા
સાચો માણસ અહુરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ
માણસ તેની સનમુખ જઈ તેને જોઈ શકે છે.

હાવન ગેહ્.

દ્વનઝ્યાંથ્ર અહુરહે મજ્જદાઝ્યાં. અષ્મ વાહુ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદ-
એવો અહુર ત્વએષો. હાવનેએ અષ-
ઝ્યાંને અપહે રથે, યસ્નાઘ્ય વહુમાઘ્ય
દ્વનઝ્યાંથ્રાઘ્ય ક્સસ્તયએચ. સાવડહેએ
વીર્યાઘ્ય અષઝ્યાંને અપહે રથે,
યસ્નાઘ્ય વહુમાઘ્ય દ્વનઝ્યાંથ્રાઘ્ય ક્સસ્ત-
યએચ. મિથહે વાઉર ગઝ્યાંયઝ્યાંધ-
તોઘ્ય હજ્જરો-ગઝ્યાપહે, યએવર
ચમનો, અઝ્યાંખતો નામનો યજતહે, રામનો
ખાસ્તહે, દ્વનઝ્યાંથ્ર યસ્નાઘ્ય વહુમાઘ્ય
દ્વનઝ્યાંથ્રાઘ્ય ક્સસ્તયએચ.

યથા અહુ વઘ્યેઈ જઝ્યાંતા ક્ષા મે ઋતે,
અથા રતુશ્ અપાત ચિત્ હુચ, ક્ષા અપવ
વીદવાઝ્યાં ઋઝ્યાંત્.

આહુરેમ મજદાંમ અપવર્નમ અપહે
 રત્તમ યજ્ઞમઘદે, જરથુશ્ત્રેમ અપવર્નમ
 અપહે રત્તમ યજ્ઞમઘદે, જરથુશ્ત્રહે અપ-
 ઔનો ક્વપીમ યજ્ઞમઘદે, અમૈષે રપેન્તે
 અપઔનાંમ યજ્ઞમઘદે, અપાઉનાંમ વડ્ઠિ-
 હીશ સૂરાઔ રપેન્તાઔ ક્વપયો યજ્ઞમઘદે,
 અસ્તવતો મનાઞ્યાય, અપનોત્તેમ રથવાંમ
 યજ્ઞમઘદે, યએતુશત્તેમ યજ્ઞતનાંમ, હડ્ઠ-
 નુશત્તેમ અપહે રથવાંમ અઘવિનસારત્તેમ,
 જઘમુશત્તેમાંમ અપઔનો અપહે રથો
 રતુક્રિતીમ યજ્ઞમઘદે.

હાવનીમ અપવર્નમ અપહે રત્તમ
 યજ્ઞમઘદે, હૃદિર્વિતાત્તેમ અપવર્નમ અપહે
 રત્તમ યજ્ઞમઘદે, અમૈરેતાત્તેમ અપવર્નમ
 અપહે રત્તમ યજ્ઞમઘદે, આહુઘરીમ ક્ષણેમ
 અપવર્નમ અપહે રત્તમ યજ્ઞમઘદે, આહુઘ-
 રીમ હંએષેમ અપવર્નમ અપહે રત્તમ
 યજ્ઞમઘદે, યસુર્નેમ સુરેમ હૃપ્તહૃહાધતીમ

અપવર્નમ અપહૃ રત્નમ યજ્ઞમઘ્દે, સાવકુહ-
એમ વીસીમચ અપવર્નમ અપહૃ રત્નમ
યજ્ઞમઘ્દે, અમૃતમનેમ ઇષીમ અપવર્નમ
અપહૃ રત્નમ યજ્ઞમઘ્દે, અમવર્તમ વૈરથા-
જનમ વિત્ત્યએષકુહૈમ, વીરપ ત્ત્યએષાઘ્દૌ
તઉર્વિયન્તમ, વીરપ ત્ત્યએષાઘ્દૌ તિતરૈન્તમ,
યો ઉપમે યો મધમે યો કૃતમે, જ્યો-
જ્યુયે તરોમાંથેમ પન્થ ગાથાઘ્દૌ. મિથ્ર-
મચ વૌઉર-ગઘ્દૌયઘ્દૌમીમ યજ્ઞમઘ્દે;
રામચ ખાસ્ત્રેમ યજ્ઞમઘ્દે, વીરયેહૃ રથૌ
યસ્નાધચ વહુમાધચ વીસીમચ અપવર્નમ
અપહૃ રત્નમ યજ્ઞમઘ્દે.

મિથ્રમ વૌઉર-ગઘ્દૌયઘ્દૌમીમ હજ-
કુર-ગઘ્દૌપૈમ, અએવર-ચન્મનમ, અઘ્દૌખ્તો
નામનમ યજ્ઞતમ યજ્ઞમઘ્દે, રામ ખાસ્ત્રેમ
યજ્ઞમઘ્દે.

થવામ આતરમ અહુરહૃ મજ્ઞદાઘ્દૌ
પુથ્રમ અપવર્નમ અપહૃ રત્નમ યજ્ઞમઘ્દે;

હુધ જઞ્ઞોર્થમ્ હુધ અધ્યાત્મોદ્ધનમ્ ધમલ
 ખરેરમ અપય કસ્તરેતમ અપવનમ્ અપહુ
 રત્તમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપૂતારેમ યજ્ઞમધદે.
 નપૂરીમ સહુમ યજ્ઞમધદે, તજ્ઞમેમ દામેધશ
 ઉષમનમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે; ઇરિસ્તનામ
 ઉરવાનો યજ્ઞમધદે, યાઞ્ઞો અપઞ્ઞોનાંમ
 ક્વપયો. રત્તમ ખરેજ્ઞન્તમ યજ્ઞમધદે. યિમ
 અહુરેમ મજ્ઞદાંમ. યો અપહુ અપનોત્તમે.
 યો અપહુ જઘ્મુશત્તમે. વીરપ સ્વવાઞ્ઞો
 જરથુશત્રી યજ્ઞમધદે, વીરપચ હવર્શત ષ્ય-
 ઞ્ઞાથન યજ્ઞમધદે, વરૂશતચ વરેષ્યમનચ.

યેંહુ હાતાંમ આઅત યેસ્ને પધતી
 વહુહો, મજ્ઞદાઞ્ઞો અહુરો વએથા અપાત
 હયા, યાઞ્ઞોહુમ્યા તાંસ્યા તાઞ્ઞોસ્યા
 યજ્ઞમધદે. યથા અહૂ વધર્યો ૨).

યસ્નેમ્ય વહ્નેમ્ય અઞ્ઞોજસ્જ જવરેચ
 આદ્રીનામિ, મિથાહુ વાઉર-ગઞ્ઞોયઞ્ઞોધ-
 તોધસ હજ્ઞરો ગઞ્ઞોપહુ ખએવર ચખનો,

અર્ચ્યાખૂતો નામનો યજ્ઞતહે રામનો ખાસ-
તહે. અર્ષમ્ વૌહ ૧).

અહમાઽ રચેશ્ચ; હજંદ્રમ્; જસ મે
અવંદ્રહે મજ્જદઃ કરેદ્રેહ મોજ્જદ. અર્ષમ્
વૌહ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સહચી પહેલાં દાદાર અહુરમજ્દને ખુશાલ કરીને
હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પારખાન
મેહર યજ્ઞ જે હાવન ગેહનો હુમકાર છે તેને અમે
ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર અહુરમજ્દ અને અરો
જરથોશ્તના ફરોહરને અમે યાદ કરીએ છીએ હાવન
ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પદને,
તેમજ હસ્તન યશ્તને હમે વખાણીએ છીએ. પવિત્ર
આતશ અને પાણીના અમે ગુણ ગાઈએ છીએ. ગુજર
પામેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમે યાદ કરીએ છીએ.
પવિત્રાર્ધમાં પુરા અહુરમજ્દની, પેગમ્બર અરો. જરથો-
શ્તનાં ભાવેલાં સધલાં ધર્મ પુસ્તકોની તથા સધલાં
ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઈ ગયાં અને
હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથિવન ગેહ્.

દનઔઞ્ચ અહુરહે મજ્જદાઔઞ્ચ, અપૈમ્
વાહુ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ચ વીઠ-
એવો અહુર તઠ્યેષો. રપિથિવનાઈ અપ-
ઔઞ્ચને અપહે રથે, યસ્નાઈચ વહુમાઈચ
દનઔઞ્ચાઈચ કસસ્તયઔચ. ક્રાદત્-કૃષવે
જન્તુમાઈચ અપઔઞ્ચને અપહે રથે, યસ્ના-
ઈચ વહ્માઈચ દનઔઞ્ચાઈચ કસસ્તયઔચ.
અપહે વહિશતહે આશ્વસ્ય અહુરહે મજ્જ-
દાઔઞ્ચ, દનઔઞ્ચ યસ્નાઈચ વહ્માઈચ દનઔઞ્ચ-
ાઈચ કસસ્તયઔચ. યથા અહુ વધર્યો
જઔઞ્ચાતા ક્રા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાત્ત-
ચિત્ત હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઔઞ્ચ ઐઔઞ્ચાત્.

અહુરૈમ્ મજ્જદામ્ અપવનૈમ્ અપહે
રતુમ યજમહદે, જરથુશત્રૈમ્ અપવનૈમ્

અપહ્ને રત્નમ્ યજ્ઞમધદે, જરથુશ્ત્રહ્ને અપ-
 ઔનો ક્રવષીમ્ યજ્ઞમધદે, અમૃષે સ્પેન્તે
 અપઔનાંમ યજ્ઞમધદે, અપાઉનાંમ વડ્ઠિ-
 હીશ્ સૂરાઔ સ્પેન્તાઔ ક્રવષયો યજ્ઞમધદે,
 અસ્તવતો મનાઞ્યાઽય, અપનોત્તૈમમ રથ્વાંમ્
 યજ્ઞમધદે, યઔતુશ્તૈમમ યજ્ઞતનાંમ, હૃડ્ઠ-
 નુશ્તૈમમ, અપહ્ને રથ્વાંમ અધવિનસાસ્તૈમમ,
 જઘમુશ્તૈમાંમ અપઔનો અપહ્ને રથ્વો
 રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

રપિથ્વનમ અપવન્નમ્ અપહ્ને રત્નમ્
 યજ્ઞમધદે, આહુનવઘ્તીમ્ ગાથાંમ્ અપઔ-
 નીમ્ અપહ્ને રત્નમ્ યજ્ઞમધદે; ઉશ્તવઘ-
 તીમ્ ગાથાંમ્ અપઔનીમ્ અપહ્ને રત્નમ્
 યજ્ઞમધદે; સ્પેન્તા મઙ્ગ્યૂમ્ ગાથાંમ્ અપ-
 ઔનીમ્ અપહ્ને રત્નમ્ યજ્ઞમધદે; વૌહ્
 ક્ષત્રાંમ્ ગાથાંમ્ અપઔનીમ્ અપહ્ને રત્નમ્
 યજ્ઞમધદે; વહિશ્તોઘશ્તીમ્ ગાથાંમ્ અપઔ-
 નીમ્ અપહ્ને રત્નમ્ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદિત્વ-કૃપાઉમ્ જન્તુમેમ્ચ અપવર્નમ્
અપહિ રતૂમ્ યજ્ઞમધદે; કૃપુષેમ્ચ માંથ્રેમ્
યજ્ઞમધદે; આરુપુઞ્ધિમ્ચ વાર્યેમ્ યજ્ઞમધદે;
વચ આરુપુઞ્ધ યજ્ઞમધદે. વાર્યેન્દ્રધીશ દ્યૌવો
ધીત યજ્ઞમધદે, અપસ્ય જૈમસ્ય યજ્ઞ-
મધદે ઉર્વાર્યાસ્ય, મધન્યવચ યજ્ઞત
યજ્ઞમધદે, યોઽ વજ્રહજ્ઞદાર્યા અપવનો,
અમેષેસ્ય રપેન્તે અપાઉનામ્ યજ્ઞમધદે.

અપર્યાનામ્ વડ્ઉહીશ સૂરાર્યા રપે-
ન્તાર્યા ક્વપયો યજ્ઞમધદે. ખરેન્નૃશચ
અપહિ યત્ વહિશતહિ, મજિશત માંથ્ર
મજિશત વરેજય, મજિશત ઉર્વાઘથ, મજિ-
શત હુઘથા-વરેજય, મજિશત વીન્દઘથ,
દ્યૌનયાર્યા માજ્ઞદયસ્નોઘશિ યજ્ઞમધદે.

અવત્ વ્યાખર્નમ્ચ હંજમર્નમ્ચ યજ્ઞ-
મધદે, યત્ અસ્તિ અમેષનામ્ રપેન્તનામ્,
ખરેન્નવો અવડ્હિ અપ્નો ધિમર્તમ્ જન્તુ-

મહે રથ્વો, યસ્નાધ્ય વહ્નાધ્ય જન્તુર્મેભ્ય
 અપવર્નંમ્ અપહિ રત્તમ્ યજ્ઞમધદે. અર્ષેમ્
 વહિરત્તમ્ આતર્મ્ય અહુરહિ મજ્ઞદાઽર્ષો
 પુથ્રેમ્ યજ્ઞમધદે.

થ્વામ્ આતર્મ્ અહુરહિ મજ્ઞદાઽર્ષો
 પુથ્રેમ્ અપવર્નંમ્ અપહિ રત્તમ્ યજ્ઞમધદે;
 હૃધ જઞ્ઞાઞ્ઞેમ્ હૃધ અધ્યાઽર્ષોઽહુર્નમ્ ઇમત્
 ઔરેરમ અપય ક્ષતરેત્તમ્, અપવર્નંમ્ અપહિ
 રત્તમ્ યજ્ઞમધદે; અપાંમ્ નપ્તારેમ્ યજ્ઞમધદે.
 નધ્રીમ્ સહુર્મ્ યજ્ઞમધદે, તજ્ઞમેમ્ દાંમેધશ્ચ
 ઉપમર્નંમ્ યજ્ઞતેમ્ યજ્ઞમધદે; ઇરિસ્તનાંમ્
 ઉરવાનો યજ્ઞમધદે, યાઽર્ષો અપઽર્ષોનાંમ્
 ક્ષવષયો. રત્તમ્ ઔરેજન્તંમ્ યજ્ઞમધદે, યિમ્
 અહુર્મ્ મજ્ઞદાંમ્. યો અપહિ અપનોત્તમે
 યો અપહિ જઘ્નુશત્તમે. વીરપ સ્ત્રવાઽર્ષો
 જરથુશત્રી યજ્ઞમધદે, વીરપય હવર્ષત વ્ય-
 ંઞન યજ્ઞમધદે, વરશતય વરેણ્યમૂનય.

ચેંડહે હાતાંમ્ આઅત્ ચેસ્ને પમ્તી
વડ્હે, મજ્જદાઅા અહુરો વએથા અપાત્
હયા, યાઅાંડહાંમ્યા તાંસ્યા તાઅાંસ્યા
યજ્ઞમજ્જદે. યથા અહૂ વમ્થેર્ધાં ૨).

યસ્નેમ્ય વહેમ્ય અઅાંજસ્ય જવરેન્થ
આક્રિનામિ, અપહે વહિશતહે આદ્રસ્ય
અહુરહે મજ્જદાઅા, અષેમ્ વાહૂ ૧).

અહમામ્ રએશ્ય; હજ્જરેમ્; જસ મે અવ.
ડહે મજ્જદ; ઉરેહ મોજ્જદ. અષેમ્ વાહૂ ૧).
(રપિથ્વન ગેહનો સાર)

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેના
તથા ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે.
તે વખતમાં દાદાર અહુરમજ્જદને તથા આતશને હું
ખુશાલ કરું છું. રપિથ્વનને, અહુનવત, ઉશતવદ,
સ્પેંતોમદ, વોહુક્ષત્ર અને વહિશતોઈશત ગાથાને હું
વખાણું છું. માંથવાણીના કલામેને સાચા બોલેલા સખુ-
નેને પાણી જમીન તથા ઓરવરને, મીનો યજ્ઞદો અને
અમશાસ્પંદોની મીજલસ જે આસમાનની ઉંચાઈએ
બનાવેલી છે તેને હું આરાધું છું.

ઉજ્જરનુ ગેહ્.

દ્વનઘ્ઞાથ અહુરહે મજ્જદાઘ્ઞા અપ્પમ્
વૉહ્ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ્ વીદ-
એવો અહુરે હઁએષો. ઉજ્જયેધરિનાધ
અપઘ્ઞાને અપહ્ ૨થે, યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય
દ્વનઘ્ઞાથાધ્ય કસસ્તયએચ. કાદત્-વીરાધ
દાઘ્યુમાધ્ય અપઘ્ઞાને અપહ્ ૨થે, યસ્ના-
ધ્ય વહ્માધ્ય દ્વનઘ્ઞાથાધ્ય કસસ્તયએચ.
ઔરેજતો અહુરહે નદેધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ
મજ્જદધાતયાઘ્ઞા, દ્વનઘ્ઞાથ યસ્નાધ્ય વહ્મા-
ધ્ય દ્વનઘ્ઞાથાધ્ય કસસ્તયએચ. યથા અહૂ
વધર્થો જઘ્ઞાતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ્
અપાત્તચિત્ હ્ય કા અપવ વીધ્વાઘ્ઞા
ઋઘ્ઞાત્.

અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્ અપવનંમ્ અપહ્
રત્તમ્ યજમધ્દે, જરથુશત્રેમ્ અપવનંમ્

અપહૃ રત્નમ્ યજ્ઞમધદે, જરથુશ્ત્રહૃ અપ-
 ઔનો દ્રવપીમ યજ્ઞમધદે, અમૃષે સ્પૃન્તે
 અપઔનાંમ યજ્ઞમધદે. અપાઉનાંમ વહ્તિ-
 હીશ સૂરાઔ સ્પૃન્તાઔ દ્રવપયો યજ્ઞમધદે,
 અસ્તવતો મનખ્યાય, અપનોત્તૈમ્ રથવાંમ્
 યજ્ઞમધદે, યએતુશત્તૈમ્ યજ્ઞતનાંમ, હૃહ્-
 તુશત્તૈમ્ અપહૃ રથવાંમ્ અધવિનસાંસ્તૈમ્,
 જઘ્નુશત્તૈમ્ અપઔનો અપહૃ રથવો
 રતુક્રિતીમ યજ્ઞમધદે.

ઉજ્જયેધરિનંમ અપવનંમ અપહૃ રત્નમ્
 યજ્ઞમધદે. જઔતારેમ્ અપવનંમ અપહૃ
 રત્નમ્ યજ્ઞમધદે; હાવનાનંમ અપવનંમ
 અપહૃ રત્નમ્ યજ્ઞમધદે; આતરૈવક્ષૈમ્ અપવ-
 નંમ અપહૃ રત્નમ્ યજ્ઞમધદે; દ્રખરૈતારંમ
 અપવનંમ અપહૃ રત્નમ્ યજ્ઞમધદે; આઔર-
 તેમ્ અપવનંમ અપહૃ રત્નમ્ યજ્ઞમધદે;
 આસ્નતારંમ અપવનંમ અપહૃ રત્નમ્ યજ્ઞ-
 મધદે; રથિવશ્કરંમ અપવનંમ અપહૃ રત્નમ્

યજ્ઞમધદે; સ્વર્ચાપાવરેજ્ઞમ્ અપવર્ત્તમ્
અપહુ રત્તમ્ યજ્ઞમધદે.

ક્રાદત્વ-વીરેમ્ દંખ્યુર્મમચ અપવર્ત્તમ્
અપહુ રત્તમ્ યજ્ઞમધદે; સ્વેઉશ્ચ માચ્ચા-
હૃમચ હુરેચ રચ્ચાચાચ્ચા યજ્ઞમધદે, અનધ્ર
રચ્ચાચાચ્ચા યજ્ઞમધદે, અકસંધ્ર હામચ
ખાધ્મ યજ્ઞમધદે, યા નર્શ સાદ્રા દ્રગ્વતો.

હુધથ્યાવરેજ્ઞમ્ અપવર્ત્તમ્ અપહુ રત્તમ્
યજ્ઞમધદે, અપરેમચ લઙ્ચેષેમ્ યજ્ઞમધદે.
હુધથ્યાવરેજ્ઞમ્ અપવર્ત્તમ્ અપચ્ચોનો સ્તીમ્
યજ્ઞમધદે, પદતિ અસ્તિ પદતિ ક્ષત્તે,
યસો-અરેતાપ્યો જ્ઞચ્ચાધ્રાપ્યો, દંખ્યુર્મહુ
રથ્યો યસ્તાપ્ય વહુમાધ્ય; દંખ્યુર્મમચ
અપવર્ત્તમ્ અપહુ રત્તમ્ યજ્ઞમધદે. અરે-
જ્ઞત્તમ્ અહુરેમ્ ક્ષત્રીમ્ ક્ષચ્ચેત્તમ્, અપામ્
નપાતેમ્ અઉર્વત્-અરપેમ્ યજ્ઞમધદે, અપે-
મચ મજ્ઞદધાતામ્ અપચ્ચાનીમ્ યજ્ઞમધદે.

શ્વાંમ આતરંમ અહુરહે મજ્જદાઓ
પુથ્રંમ, અપવનંમ અપહે રત્તમ યજ્ઞમધદે;
હુધ જ્ઞઓથ્રંમ હુધ-અધવ્યાઓહુનંમ,
ઇમત ખરંમ અપય ક્ષેતરંતંમ, અપવનંમ
અપહે રત્તમ યજ્ઞમધદે; અપાંમ નપ્તારંમ
યજ્ઞમધદે; નધરીમ સહુમ યજ્ઞમધદે,
તજ્ઞમંમ દામોઇશ ઉપમનંમ યજ્ઞતંમ યજ્ઞ-
મધદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજ્ઞમધદે
યાઓ અપઓનાંમ ક્વપયો.

રત્તમ ખરંજતંમ યજ્ઞમધદે યિમ અહુ-
રંમ મજ્જદાંમ, યો અપહે અપનોતંમો, યો
અપહે જધમૂશતંમો. વીરપ સ્વવાઓ જર-
થુશત્રિ યજ્ઞમધદે; વીરપય હુરશત ષ્યઓશ્ન
યજ્ઞમધદે વરશતય વરંયમ્મય.

યેંહુ હાતામ આઅત્ત યેસ્ને પઠતી
વહુહો, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત્ત
હુયા, યાઓહુહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજ્ઞમધદે. યથા અહુ વધર્યો ર).

યદનંમ્ય વહુમંમ્ય અઘ્મંજસ્ય જવ-
રંચ આક્રિનામિ; ઍરંજતો અહુરહે નકેદ્રો
અપાંમ અપસ્ય મજદધાતયાઓ અષમ
વૌહુ ૧).

અહ્માન રએશ્ય, હજડ્રેમ, જસ મે
અવડહે મજદ, કેરકેહ મોજદ.

(ઉજરન ગેહનો સાર.)

પાક ખોદાતાલાને ઉજરન ગેહના વખત ઉપર હું
આરાધું છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને
આરામ લેવાનો તથા રોહરના પાદશાહને લગતું કામ
ચાલવાનો છે. પવિત્ર ઉજરનને, અશો જોતીને, હોમની
ક્રિયા કરનારને, આતર વક્ષીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા
માટે મુકરર કીધેલા અશો પુરૂષને હું વખાણું છું. સેતારા,
માહાતાબ, આદતાબ અને રાશણીઓને હું આરાધું છું.

અધવિસ્ત્રુષ્ટેમ્ ગેહ્.

દ્વનર્ચાથ અહુરહે મજ્જદાર્ચા. અર્ષેમ્
વાહ્ ૩).

ક્રવરાને મજ્જદયસ્તો જરથુશત્રિશ વીદ-
એવો અહુર તદ્યેષો. અધવિસ્ત્રુષ્ટમાર્ધ
અધમિગયામ્ અપર્ચાને અપહિ રથ્વે,
યસ્નામ્ ય વહ્નામ્, દ્વનર્ચાધ્રામ્ ક્સસ્ત-
યએચ. ક્રાદત વીસ્રપાંમ હુજ્યામ્તેએ જર-
થુશત્રેતેમામ્ અપર્ચાને અપહિ રથ્વે,
યસ્નામ્ ય વહ્નામ્, દ્વનર્ચાધ્રામ્ ક્સસ્તય-
એચ. અપાઉનાંમ્ ક્રવપિનાંમ્, ઘેનાંનાંમ્
વીરો-વાંથ્વનાંમ્, યાઝ્યાર્ચાસ્ય હુષિતોઽશ,
અમહિય હુતાશતહે હુરર્ચાધિહિ, વૈરથ્રધહિય
અહુરંશતહે, વનઝનત્યાર્ચાસ્ય ઉપરતાતો,
દ્વનર્ચાથ યસ્નામ્ ય વહ્નામ્ દ્વનર્ચાધ્રામ્
ક્સસ્તયએચ, યથા અહ્ વઝ્યો જર્ચાતા
ક્રા મે ઝ્રતે, યથા રતુશ અપાતચિત્ હ્ય,

ક્રા અપવ વીધ્વાઓ અઓત્.

અહુરેમ મજ્જદાંમ અપવનેમ અપહિ
રત્તમ્ યજ્ઞમઝદે, જરથુશ્ત્રેમ્ અપવનેમ
અપહિ રત્તમ્ યજ્ઞમઝદે, જરથુશ્ત્રહિ અપ-
ઓનો ક્રવપીમ્ યજ્ઞમઝદે, અમેષે રપેન્તે
અપઓનાંમ્ યજ્ઞમઝદે, અપાદિનાંમ્ વડ્હિ-
હીશ્ સૂરાઓ રપેન્તાઓ ક્રવપયો યજ્ઞમઝદે,
અસ્તવતો મનાઝ્યાચ, અપનોત્તમેમ્ રથ્વાંમ્
યજ્ઞમઝદે, યએતુશ્તમેમ્ યજ્ઞતનાંમ્, હૃદ્હિ-
તુશ્તમેમ્ અપહિ રથ્વાંમ્ અપ્તવિનસાસ્તમેમ્,
જઘમુશ્તમેમ્ અપઓનો અપહિ રથ્વો
રતુક્રિતીમ્ યજ્ઞમઝદે.

અપ્તવિસ્ત્રુથેમ્મ અપવનેમ અપહિ રત્તમ્
યજ્ઞમઝદે, અપ્તિગાઠમ્ અપવનેમ અપહિ
રત્તમ્ યજ્ઞમઝદે, થ્વાંમ્ આતરેમ અહુરંડે
મજ્જદાઓ પુથ્રેમ્ અપવનેમ્ અપહિ રત્તમ્
યજ્ઞમઝદે, અસ્મન હાવન અપહિ રતવો
યજ્ઞમઝદે, અયડ્હુએન હાવન અપહિ રતવો

યજ્ઞમઙ્દે, હૃધ જઞ્ઞાથેમ્ હૃધ-અધઞ્યા-
ઞ્ઞાહ્નૈમ્, ઇમત્ અરેદમ્ અપય ક્ષેત-
રૈતમ્, અપવનૈમ્ અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે.
આપ ઉર્વારે યજ્ઞમઙ્દે, અઞ્ઞાઉર્વાતામ્
ઉરને અપવનૈમ્ અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે.

ક્રાદત્-વિરૂપામ્-હુજ્યાતીમ્ અપવનૈમ્
અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે, જરથુશત્રૈમ્ અપવ-
નૈમ્ અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે. માથૈમ્ રપે-
ન્તૈમ્ અપવનૈમ્ અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે.
ગૃદિશ્ચ ઉર્વાનૈમ્ અપવનૈમ્ અપહિ રત્નમ્
યજ્ઞમઙ્દે. જરથુશત્રોતૈમ્મય અપવનૈમ્
અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે. જરથુશત્રૈમ્ અપવ-
નૈમ્ અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે.

આથ્રવનૈમ્ અપવનૈમ્ અપહિ રત્નમ્
યજ્ઞમઙ્દે. રથઞ્ઞેશતારૈમ્ અપવનૈમ્ અપહિ
રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે; વારત્રીમ્ ક્ષુપન્તૈમ્ અપવ-
નૈમ્ અપહિ રત્નમ્ યજ્ઞમઙ્દે. ન્માનહિ
ન્માનો-પદતીમ્ અપવનૈમ્ અપહિ રત્નમ્

યજ્ઞમધદે. વીસો વીસ-પદ્ધતીમ અપવર્ત્તમ
અપહૃતે રત્તમ યજ્ઞમધદે; જન્તેઉશ જન્તુ-
પદ્ધતીમ અપવર્ત્તમ અપહૃતે રત્તમ યજ્ઞમધદે;
દ્વહૃતેઉશ દ્વહૃતુપદ્ધતીમ અપવર્ત્તમ અપહૃતે
રત્તમ યજ્ઞમધદે.

સ્વાર્ત્તમ હુમનડ્હૃમ હુવચડ્હૃમ
હુવચ્ચાર્ત્તમ હુદ્યૈર્ત્તમ અપવર્ત્તમ અપહૃતે
રત્તમ યજ્ઞમધદે; સ્વાર્ત્તમ ઉખ્યો-વચડ્હૃમ
અપવર્ત્તમ અપહૃતે રત્તમ યજ્ઞમધદે; ખ્યો-
વચ્ચાર્ત્તમ અપવર્ત્તમ અપહૃતે રત્તમ યજ્ઞમધદે;
દ્વહૃતિવિચ્ચાર્ત્તમ અપવર્ત્તમ અપહૃતે રત્તમ
યજ્ઞમધદે. હુમાર્ત્તમ પરિજ્ઞર્ત્તમ અપવ-
ર્ત્તમ અપહૃતે રત્તમ યજ્ઞમધદે; ન્માનહૃતિ
ન્માનોપથનીમ અપવર્ત્તમ અપહૃતે રત્તમ
યજ્ઞમધદે.

નાધરિકાંમચ અપચ્ચાર્ત્તમ યજ્ઞમધદે,
ક્રાયો હુમતાંમ, ક્રાયો-હુખ્તાંમ, ક્રાયો

હૂરશતાંમ્, હુશ-હાંમ્-સાસ્તાંમ્, રતુક્ષત્રાંમ્
અપચ્ચાનીમ્, યાંમ્ આમધિતીમ્ રપેન્તાંમ્,
યાચ્ચાસ્ય તે ઘનાચ્ચા, અહુરમજ્જદ. નરે-
મચ્ચ અપવન્નમ્ યજ્જમધદે, ક્રાયો હુમત્તમ્,
ક્રાયો હુજ્જત્તમ્, ક્રાયો હુશ્શત્તમ્ વિસ્તો
ક્રચ્ચાર્ધતીમ્ અવિસ્તો-કથધેમ, યેહુહિ
અચ્ચોથનાધશ ગચ્ચેથાચ્ચા અપ ક્રાદ્દન્તે,
જરથુશ્ત્રોત્તમહિ રથ્વો યસ્નાધચ્ચ વહુમાધચ્ચ,
જરથુશ્ત્રોત્તમ્મચ્ચ અપવન્નમ્ અપહિ રતૂમ્
યજ્જમધદે.

અષાઉનાંમ્ વહુઉહીશ્ચ સૂરાચ્ચા રપે-
ન્તાચ્ચા ક્રવપયો યજ્જમધદે. ઘનાચ્ચાસ્ય
વીરો-વાંથવાચ્ચા યજ્જમધદે, યાધર્થામ્ચ
હુષિતીમ્ યજ્જમધદે; અમ્મમચ્ચ હુતશત્તમ્
હુરચ્ચાધ્મમ્ યજ્જમધદે; વરેથ્રધ્મમચ્ચ અહુર-
ધાત્તમ્ યજ્જમધદે. વનધન્તીમચ્ચ ઉપરતાત્તમ્
યજ્જમધદે.

શ્વાંમ્ આતરેમ્ અહુરહે મજ્જદાઓ
 પુથ્રેમ્ અપવર્તેમ્ અપહે રત્તમ્ યજ્ઞમઝદે;
 હૃષ જઘ્ઓથ્રેમ્ હૃષ-અઝઘ્યાઓહૃષ્ણેમ્, ઇમત
 ખરેરેમ્ અપય કસ્તરેતેમ્, અપવર્તેમ્ અપહે
 રત્તમ્ યજ્ઞમઝદે; અપાંમ્ નપ્તારેમ્ યજ્ઞમઝદે;
 નઝરીમ્ સહૃષ્ણેમ્ યજ્ઞમઝદે, તજમેમ્ દામેઝશ
 ઉપમર્તેમ્ યજ્ઞતેમ્ યજ્ઞમઝદે; ઇરિસ્તનાંમ્
 ઉરવાંનો યજ્ઞમઝદે, યાઓ અપઘ્ઓનાંમ્
 ક્વપયો.

રત્તમ ખરેજન્તેમ્ યજ્ઞમઝદે, યિમ્
 અહુરેમ્ મજ્જદાંમ્, યો અપહે અપનોતેમો,
 યો અપહે જઘમૂશતેમો. વીરપ સ્વયાઓ
 જરથુશત્રી યજ્ઞમઝદે; વીરપય હૃષ્ણત ષ્ય-
 ઘ્ઓશન યજ્ઞમઝદે, વરરતય વરેષ્યમ્નય.

યેંહહે હાતાંમ્ આવ્યત્ યેસ્ને ખમ્તી
 વહ્ણો, મજ્જદાઓ અહુરો વઝેથા અપાત્
 હયા, યાઓહૃહાંમ્યા તાંરયા તાઓરયા
 યજ્ઞમઝદે, યથા અહૂ વઝયેં ૨).

યરનંમ્ય વહ્નેમ્ય અઘ્ઞાજસ્ય જવર્ય
આક્રીનામિ, અપઘ્ઞાનાંમ ક્વપિનાંમ,
ધનાંનાંમ્ય વીરો-વાંથવનાંમ યાધર્યાઘ્ઞાસ્ય
હુપિતોઘ્ઞ, અમહ્ય હુતાશ્વતહે હુરઘ્ઞા-
ધહે, વરંધ્રહ્ય અહુરધાતહે, વનધન્યા-
ઘ્ઞાસ્ય ઉપરતાતો, અપમ્ વૌહુ ૧).

અહમાઘ રઘેશ્ય; હજ્જરમ; જસ મે અવ-
હોઘ મજ્જઘ કરેહ મોજ્જઘ. અપમ્ વૌહુ ૧).

(અઘવિસૂત્રેમ્ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ્જઘને અઘવિસૂત્રેમ ગેહના વખતમાં
હું ખુશાલ કરું છું, કે જે વખત તમામ જીવ
જંતુઓને આરામ માટેનો છે. જાંદગી ઉપર પાસબાની
કરનાર અઘવિસૂત્રેમને, પાક આતશને, પાણી અને
ચોરવરનં, અશો જરથોશ્તને, વૃધ્ધી કરનાર માંત્રને;
અશો હરુરાન દરતુરને; આશ્રવન, રથેસ્તાર અને
વાસ્ત્રયોશને, ધર, મોહહતા, કસ્યા અને દેશના અશો
ધણીને, દેશહિતકારી પુરુષને, દેશેદેશ ફરી મજ્જઘયરની
દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણસને, અશો નારી

જે નેક વિચારવાલી, નેક સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કળવણી પામેલી. પોતાના ધણીને તાબે-દાર તથા અરુપંદારમદ અમેશારુપંદના જેવી હોય તેને ; અરો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર, યુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અરો લોકોના કરોહરોને અમો યાદ કરીએ છીએ

ઉશહિન્ ગેહ.

દનઔથ્ર અહુરહે મજ્જદાઔ, અપ્મ વૉહ ૩).

ક્રવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદ-એવો અહુર ત્હએપો, ઉષહિનાઽ અપ-ઔને અપહે રથે, યસ્નાઽય વહ્માઽય દનઔથ્રાઽય ક્સસ્તયએય, ઔરંજયાઽ ન્મા-ન્યાઽય અપઔને અપહે રથે, યસ્નાઽય વહ્માઽય દનઔથ્રાઽય ક્સસ્તયએય, સ્ત્રઔપહે અપ્યેહે, અપિવતો વરંથ્રાજનો,

ક્રાદત્વ ગએથહે, રાનઆશ રજિશતહે,
અરુશતાતસચ ક્રાદત્વ-ગએથયાઓ વરેદત્વ-
ગએથયાઓ, દનઓથ યસ્નાધચ વહ્માધચ
દનઓથાધચ કસસ્તયએચ, યથા અહુ
વધયો જઓતા ક્રા મે શ્રુતે, યથા રતુશ
અપાતચિત્ત હચ ક્રા અપવ વીધ્વાઓ
શ્રઓત્ત.

અહુરેમ મજદાંમ અપવનંમ અપહે
રત્તમ યજમધદે, જરથુશત્રેમ અપવનંમ
અપહે રત્તમ યજમધદે, જરથુશત્રહે અપ-
ઓનો ક્વપીમ યજમધદે, અમંષે સપંતે
અપઓનાંમ યજમધદે, અપાઉનાંમ વડ્ઠિ-
હીશ સૂરાઓ સપંતાઓ ક્વપયો યજમધદે,
અસ્તવતો મનઝયાચ, અપનોતંમંમ રથ્વાંમ
યજમધદે, યએતુશતંમંમ યજતનાંમ, હડ્ઠ-
શતંમંમ અપહે રથ્વાંમ અધવિનસાસ્તંમંમ,
ધમુશતંમાંમ અપઓનો અપહે રથ્વો
તુક્રિતીમ યજમધદે.

ઉપહિનમ્ અપવનમ્ અપહિ રતમ્
 યજ્ઞમઘદે; ઉપામ્ સ્ત્રીરામ્ યજ્ઞમઘદે; ઉપા-
 ઔશ્લમ્ યજ્ઞમઘદે, ક્ષોહત્તીમ રઘોવત્-
 અસ્થામ, ક્રમેન-નરામ ક્રમેન્ નરો-વીરામ્,
 યા આથાવઘતિ ન્માનવઘતિ; ઉપાઔશ્લમ્
 યજ્ઞમઘદે; ર્વીમ ર્ન્જત્-અસ્થામ, યા
 સનત અપિ હુકતો-કરુવઘરીમ જામ;
 અવામ્ ઉપામ યજ્ઞમઘદે, અહુરેમ મજ્ઞ-
 હામ અપવનમ્ અપહિ રતમ્ યજ્ઞમઘદે;
 વૌહ મનો યજ્ઞમઘદે; અર્ષમ વહિરતમ્
 યજ્ઞમઘદે; ક્ષધેમ વઘરીમ યજ્ઞમઘદે; ર્ષે-
 ન્તામ વહિહીમ આમઘતીમ યજ્ઞમઘદે.

ઔરેહમ અપવનમ્ અપહિ રતમ્ યજ્ઞ-
 મઘદે, ઔરજ વહિહિશ અપહિ, ઔરજ
 દઘેનયાઔ વહિહયાઔ માજ્ઞદવસ્નોઘશ,
 ન્માન્યેહિ રથો વસ્નાઘય વહમાઘદે ન્મા-
 નીમચ અપવનમ્ અપહિ રતમ્ યજ્ઞમઘદે.
 સઔર્ષમ અર્ષીમ હુરઔર્ધમ વરેથાજનમ્

ક્રાદત્વ-ગએથેમ અપવત્તમ અપહિ રત્તમ
યજ્ઞમઝદે; રન્નમ રજિરત્તમ યજ્ઞમઝદે;
અરશતાત્તમ ક્રાદત્વ-ગએથામ વરેદત્વ-ગએ-
થામ યજ્ઞમઝદે.

થ્યામ આતરેમ અહુરહિ મજ્ઞદાઘ્યાં
પુથ્રેમ અપવત્તમ અપહિ રત્તમ યજ્ઞમઝદે;
હવ જઘ્યાથ્રેમ હવ અઝઘ્યાઘ્યાહ્નૈમ ઇમત્
અરેમ અપય કસ્તરેત્તમ અપવત્તમ અપહિ
રત્તમ યજ્ઞમઝદે; અથામ નપૂતારેમ યજ્ઞમઝદે;
નઝરીમ સહ્નૈમ યજ્ઞમઝદે, તખ્મેમ દામેઝથ
ઉથમત્તમ યજ્ઞત્તમ યજ્ઞમઝદે; ઇરિસ્તનામ
ઉઘ્વાન્તિ યજ્ઞમઝદે, યાઞ્ઞા અપઘ્નાન્તિ
કવપયો. રત્તમ ઔરજન્તમ યજ્ઞમઝદે. યિમ
અહુરેમ મજ્ઞતાંમ. યો અપહિ અપનોત્તમેઃ
યો અપહિ જઘ્નુશત્તમેઃ વીરય ચ્વાઘ્યાં
જરથુશત્રી યજ્ઞમઝદે, વીરયય દ્વિર્થતિ ઔ-
ઘ્નાથન યજ્ઞમઝદે. વરશતય વરેપ્યમ્નય.

ચેંફહે હાતાંમ આઅત ચેસ્ને પધતી
વફહે, મજ્જદાઓ અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઓફહાંમ્યા તાંસ્થા તાઓસ્થા
યજમમદે. યથા અહુ વધર્યો (૨).

યસ્નંગ્ય વહ્મંગ્ય અઓજસ્ય જવરેન્થ
આક્રિનામ, સ્તઓપએ અળ્યેહે અધિવતો
વરેથ્રાજનો ક્રાદત્-ગએથહે રળઓશ
રજિશતહે, અશ્તિતાતસ્ય ક્રાદત્-ગએથયાઓ
વરેદત્-ગએથયાઓ. અષમ્ વાહુ (૧).

અહ્માપ રએશ્ય; હજફરેમ્, જસ મે અવ-
ફહે મજ્જદ, કર્કેહ મોજ્જદ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોઈના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ
છીએ. ચલકતી ખામદાદને, ધુરમંદ રોશનીને, અશોઈના
સરદાર અશો અહુરમજ્જદને, બેહેમન, અરદીબેહશત,
રોહેરેવર અને અસ્પંદારમદ અમેશાસ્પંદને, અશો
સરોશ, રશને રાસ્ત અને આસ્તાદ યજ્ઞદને પવિત્ર
ઉશહેન ગેહના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

પુરશેદ્ નીઆએશ્.

દનઔઘ અહુરહે મજ્જદાઔ. અષ્મ
વાહુ (૧).

૫ નામે યજ્જદાંન સતાએમ જાઆ-
એમ દાદાર અહુરમજ્જદ રયોમંદ ખરહે-
મંદ, હરવેસ્પ-આગાહુ, કર્દેગાર, ખુદા-
વંદાંન, ખુદાવંદે પાદશાહુ ખર હુમા
પાદશાહાંન, નગાહુદારે ખાલેકે મખ્લુક,
અલરજ્જક રોજી દહેન્દે કાદર ઓ - કવી
ઓ કદીમ, બક્ષાયનંદે બક્ષાયેશગર મેહુર-
ખાંન, ત્વાનાં ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ
ખાક પરવરદેગાર, આદલ પાદશાહીએ તો
બેજવાલ્ ખાશદ. અહુરમજ્જદ ખોદાએ
અવજ્જની, ગુરજ ખરહે અવજ્જયાદ. પુરશેદ્
અમર્ગ રયોમંદ અકિર્દ અરપ બેર-
સાદ. ઔજ્જ હુમા ગુનાહુ પતિત્ પશે-
માન્ ઓમ; ઔજ્જ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત દુજ્જ-

જત દુજ્જવરેશત, મેમ પ ગેથી મનીદ,
 ઉમ્મ ગુફત, ઉમ્મ કદી, ઉમ્મ જસ્ત,
 ઉમ્મ ભુન ભુદ ઔસ્તેદ, ઔજ આન ગુનાહ,
 મનશની ગવશની દુનશની, તની રવાની
 ગેથી મમ્યુઆની, ઔખે અવાક્ષ પશે-
 માન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

નમસે તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર)
 શ્રીશચિત્ પસે અન્યામશ દામાં. નમો વે
 અમેશા સપેન્તા, વીસ્પે હૂરે-હજ્જઔપાઔ,
 અઔતત જહાત અહુરેમ્ મજ્દાંમ, અઔ-
 તત અમેપે સપેન્તે. અઔતત અપઔનાંમ
 ક્વપિશ, અઔતત વયાંમ દરેશાખધાતમ.
 દનઔશ અહુરંદે મજ્દાઔ, તરેઘીતે
 અહુરંદે મઝ્દેઊશ. હુઝ્યાવરશતાંમ હ્યત
 વસ્ના ફરપોતમેમ, સ્તઔાંમ અપેમ.
 અપેમ વોહુ ૧).

કસ્તુયે. હુમતોઝઝ્યસ્થા. હુખ્તોઝઝ્ય-
 સ્થા, હૂરશ્તોઝઝ્યસ્થા, માંથવોઝઝ્યસ્થા,

વર્ષેવોમ્બખ્યસ્વા વરુશ્વોમ્બખ્યસ્વા. અમ્બ-
મિગમ્બયા દમ્બે વીરમા હુમતાવ્યા
હુમતાવ્યા હુરુશતાવ્યા. પતિરિન્ધ્યા દમ્બે
વીરમા હુમતાવ્યા હુમ્બખતાવ્યા હુમ્બ-
વરુશતાવ્યા. ફેરા વે રાહી અમપા સ્પેતા.
યસ્નમવા વહમ્મમ્વા, ફેરા મનહા. ફેરા
વચ્ચહા, ફેરા બ્યઅંચના, ફેરા અહાહુયા.
ફેરા તવસ્વીત ખાખ્યાઓ ઉશૂતનમ્ ;
સ્તઅંમી અપેમ. અપેમ વોહ (૩).

નમો આહુરામ મજ્જહામ (ત્રણ વાર)
નમો અમ્બખમ્બખ્યો સ્પેન્તઅમ્બખ્યો. નમો
મિથ્રામ પાહિરુ-ગઅંચઅંચાહંતઅંચ. નમો હુરે-
ક્ષઅંતામ અહિરુવત-અસ્તામ. નમો આખ્યો
દાહધ્રાખ્યો. આઅં આહુરામ મજ્જહાઅં.
નમો નેતિરુ, નમો ગયેહ, નમો જરથુશ્ત્રાવેહ,
રિખતામહે અપઅંતો ક્ષઅંતેમ. નમમ્
વીરપયાઅં અપઅંતો સ્તોતશ, હુમ્બ્યા-
મ્બ અવાંમ્બ્યામ્બ પુખ્યાંમ્બ્યામ્બ.

(હાવન ગેહમાં) ૐ વૉહુ દિખ્યા
મનહુદા ક્ષત્રા અપાયા દિશતા તનુમ
(ત્રણ વાર) અષ્ટમ વૉહુ ૩).

(રપિથવન ગેહમાં) ૐ ધમા રઘોઆઘો
અરેજિશતમ અરેજિમનાંમ (ત્રણ વાર)
અષ્ટમ વૉહુ ૩).

(ઉછરન ગેહમાં) ૐ યહુમી રપેન્તા
શ્વા મઘન્યુ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અષ્ટમ વૉહુ ૩).

હુરેક્ષએતમ અમષ્ટમ રએમ અદિરવત
અરેષ્ટમ યજ્ઞમઘદે, મિથ્રમ વૉહિર ગઘોય-
ઘોમીમ યજ્ઞમઘદે, અર્શ-વચહુમ, વ્યા-
ખનમ, હજ્જર-ગઘોષ્ટમ, હુતાશતમ, અએ-
વરે-ચમનમ, ઔરજનતમ, પેરધુ-વએવચ-
નમ, સૂરમ અખફનમ, જગાદિરવાઘોહ-
હુમ. મિથ્રમ વીરપનાંમ દખ્યુનાંમ દહુ-
પઘીમ યજ્ઞમઘદે, યિમ કદ્યત અહુરે

મજ્જદાઘ્યાં, ખરેનડ્ડિહસ્તેમ્ મમ્યવ-
નાંમ યજ્ઞતનાંમ, તત્ નો જમ્યાત અવડ્ડિ,
મિથ્ર અહુરા ઐરેજાત. હુરેક્ષએતેમ્ અમ-
પેમ રએમ અઉરુવત—અરપેમ યજ્ઞમમ્દે.

❧ તિશત્રીમ દરવો-અમનંમ યજ્ઞ-
મમ્દે. (ત્રણ વાર) ❧ તિશત્રીમ યજ્ઞ-
મમ્દે, તિશત્રૂયેન્યો યજ્ઞમમ્દે, તિશત્રૂયો
રએવાઘ્યાં ખરેનડ્ડિહાઘ્યાં યજ્ઞમમ્દે.
વનંતેમ સ્તારેમ મજ્જદધાતેમ યજ્ઞમમ્દે,
તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવનંતેમ ખરેનડ્ડિ-
હંતેમ યજ્ઞમમ્દે, શ્વાપેમ ખધાતેમ યજ્ઞ-
મમ્દે, જરવાનંમ અકરનંમ યજ્ઞમમ્દે,
જરવાનંમ દરેધો-ખધાતેમ યજ્ઞમમ્દે,
વાતેમ રપેંતેમ હુધાઘ્યાંહુમ યજ્ઞમમ્દે,
રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજ્જદધાતાંમ અપ-
ઘ્યાંનીમ યજ્ઞમમ્દે, દએનાંમ વડ્ડિહીમ-
માજ્જદયસ્તીમ યજ્ઞમમ્દે. પથાંમ ખાસ્તા
હીમ યજ્ઞમમ્દે, જરેનુમનંતેમ સૂરેમ

યજ્ઞમધદે, સચ્ચાકન્તેમ્ ગમરીમ્ મજ્ઞદ-
 ધાતેમ્ યજ્ઞમધદે. વીરપેમચ અપવન્તેમ્
 મધન્યચ્ચામ્ યજ્ઞતેમ્ યજ્ઞમધદે, વીરપેમચ
 અપવન્તેમ્ ગચ્ચેથીમ્ યજ્ઞતેમ્ યજ્ઞમધદે,
 હ્યોમ્ ઉરવાન્તેમ્ યજ્ઞમધદે, હવાંમ્ ક્વ-
 પીમ્ યજ્ઞમધદે, જસ મે અવડ્હે મજ્ઞદ.
 અપાઉનાંમ્ વડ્ઉહિશ્ સૂરાચ્ચા રપેન્-
 તાચ્ચા ક્વપયો યજ્ઞમધદે. હૂરેક્ષએતેમ્
 અમેપેમ રએમ્ અઉરવત-અરપેમ્ યજ્ઞ-
 મધદે. અપેમ્ વૌહુ ૩).

કવરાને મજ્ઞદયસ્નો, જરથુશત્રિશ
 વીદએવો, અહુર-તદએષો. (હાવન, રપિથ્વન
 કે ઉજ્જરન જે ગેહ હોય તે પદવી) કસસ્તયએચ.
 હૂરેક્ષએતહે અમેપહે રએવહે અઉરવત
 અરપહે, દનચ્ચાથ્ર યસ્નાધ્ય વહુમાધ્ય
 દનચ્ચાથ્રાધ્ય કસસ્તયએચ, યથા અહુ
 વધરયો જચ્ચાતા કા મે ઋતે, અથા રતુચ

અપાતચિત્ હય, કા અપવ વીધ્વાઓ
મ્રઓત્.

હૂરેક્ષએતમ્ અમૅષમ રએમ્ અઉરવત્-
અરપેમ્ યજ્ઞમઙ્દે. આઅત્ યત્ હૂરે-
રઓક્ષને તાપયેઘતિ, આઅત્ યત્ હૂરે-
રઓયો તાપયેઘતિ, હિશતેન્તિ મઙ્ગ-ય-
વાઓહ્લે યજ્ઞતાઓહ્લે, સતેમચ હજ્ઞ-
રેમચ. તત્ ખરેનો હામખારયેઘનતિ,
તત્ ખરેનો નીપારયેઘનતિ, તત્ ખરેનો
અક્ષેન્તિ, જમ પઘતી અહુરધાતાંમ્.
ક્રાધતિચ અપહે ગએથાઓ, ક્રાધતિચ
અપહે તનુયે, ક્રાધતિચ હૂરે, યત્ અમૅષમ
રએમ્ અઉરવત્-અરપેમ્.

આઅત્ યત્ હૂરે ઉજુક્ષયેતિ, જત્
જમ અહુરધાતાંમ્ યઓજ્ઞદાથેમ્, આપેમ્
તાચિન્તાંમ્ યઓજ્ઞદાથેમ્, આપેમ્ ખાં-
ન્યાંમ્ યઓજ્ઞદાથેમ્, આપેમ્ જરયનાંમ્
યઓજ્ઞદાથેમ્, આપેમ્ અરુમએશુતાંમ્

યઅંજદાથંમ, યવત્ દાંમ અપવ યઅંજ
દાથંમ, યાઅં હંનતિ રપેન્તહે મધન્યેઉશ

યેધીજિ હૂરે નોઇત્ ઉજુક્તેઇતિ
અથ દએવ વીરપાઅં મરેન્ચિન્તિ, યાઅં
હંનતિ હપ્તો-કરવોહુ; નવ ચીશ મધન્યવ
યજત, અહુવ અસ્તવઇતિ ષતિ-દાંમ,
નોઇત્ ષતિશતાંમ વિધેન્તિ.

યો યજઇતે હૂરે યત્ અમૃષમ્ રએમ
અઉરવત્-અરપેમ્, ષતિશતાતેએ તંમ-
હાંમ, ષતિશતાતેએ તંમસચિથનામ્
દએવનાંમ, ષતિશતાતેએ તાયુનાંમચ
હજસનાંમચ, ષતિશતાતેએ યાતુનાંમચ
ષરિકનાંમચ, ષતિશતાતેએ ઇથેજહો
મરુપઅંનહે, યજઇતે અહુરેમ મજદાંમ,
યજઇતે અમૃષે રપેન્તે, યજઇતે હઅંમ
ઉરવાન્મ, દનાવયેઇતી વીરપે મધન્યવચ
યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હૂરે યત્
અમૃષમ્ રએમ અઉરવત્-અરપેમ્.

યજ્ઞમ્ મીઘ્રમ્ વૅઉર-ગઅંયઅંધતીમ્ ,
હજ્ઞર-ગઅંપેમ, અએવરે-ચખનંમ્ ; યજ્ઞમ્
વજરેમ્ હુનિવીખતંમ્ , કમરેધે પમતિ દએવ-
નાંમ, મિથો યો વૅઉર-ગઅંયઅંધતોધશ .
યજ્ઞમ્ હપંધ્રમચ, યત્ અસ્તિ હપંધ્રનાંમ,
વહિરતંમ્ અન્તરે માઅંહાહમચ હૂરેચ .

અહિં રચ ખરેનહુચ. તંમ્ યજ્ઞમ્
સુર-વત યસ્ન. હૂરે-ક્ષએતંમ્ અમંપેમ્ રએમ્
અઉરવત્-અરપેમ્ . જઅંધાખયો, હૂરે-ક્ષએ-
તંમ્ અમંપેમ્ રએમ્ અઉરવત્-અરપેમ્
યજ્ઞમધદે. હઅંમ્ યો ગવ ખરેસ્મન,
હિજવો-દહુહુહ, માંધચ, વચચ ધ્યઅં-
શનચ, જઅંધાખ્યસ્ય અરશુખધએધખ-ચસ્ય
વાધજિખયો.

યેહિ હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પમતી
વહિદો મજ્ઞદાઅં અહુરો વએથા અપાત
હયા, યાઅંહાંમચા તાંસ્યા તાઅંસ્યા
યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્જદ ખોદાએ
 અવજ્જની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં, હુમા
 સરદગાં, હુમખાયશતે વહાં, ઉએમ્ વહે-
 દીને માજદયરના, આગાહી આસ્તવાંની
 નેકી રસાંનાદ એદુન્ બાદ. (પ્રગટ પઢવું)
 યથા અહૂ વઘર્યો ૨) યરનંમચ વહુમંમચ
 અઓજરચ જવરંચ આફ્રીનામી, હુરે-ક્ષએ-
 તહે અમંપહે રએવહે અઉરવત્-અરપહે.
 અપંમ વોહૂ ૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાખ્યો
 જઓથાખ્યો, સ્તએશતાખ્યો જઓથાખ્યો
 દહુમો-પઘરિ-અહુરશતાખ્યો જઓથાખ્યો.
 અપંમ વોહૂ ૧). અહુમાઈ રએશચ-હજ-
 રેમ્-જસ મે અવહુ મજ્જદ, -કેરે મોજ્જદ.
 અપંમ વોહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ રોજ ખાફનાંમ રોજ
 પાફ મુખારફ (જે રોજ હોય તે પઢવો)
 માહ મુખારફ (જે માહ હોય તે પઢવો)

ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. દનઆથ અહુરહે મજદાઆ, તરોમદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ્. હુમથા વરશતામ્ હયત વસ્ના કષોત્તેમ્. સ્તઆમિ અષેમ્, અષેમ વૉહૂ ૧).

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. પુરુશેદ-અમર્ગ રયોમંદ અઉરવત્-અરપ, બેરસાદ અમાવન્દ પીરોજગર અમાવંદી પીરોજ-ગરી. દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવામ ગવાકીન્ગાની બાદ હુકત કેશ્વર જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અષેમ્ વૉહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીતે ભણવું)
દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદ જરથુ-યતી. નમસે-તે અપાઉમ્ સંવિશતે, અરે-વી સુરે અનાહિતે. અપઆને અષેમ્

વૉહુ ૧). નમો ઉર્વાધરે વડુઉહી મજ્જદધાતે
અપઅંતે અર્ષમ્ વૉહુ ૧). હૂરે-ક્ષયોત્તમ
અર્ષમ્ રયોમ્ અઉરવત્-અરપ્પમ્ યજ્ઞ-
મદ્દે, અર્ષમ્ વૉહુ ૧). પુરુષોદ અમર્ગ
રયોમદ્ અઉર્વાત્ અરપ્પ યેરસાદ્. અર્ષમ્
વૉહુ ૧).

(પુરુષોદ નીઆએશતો સાર.)

ખીજી સધળી પેદાયશોની આગમજ એ અહુરમજ્દ
તુને ત્રણ મરતણે અમો નમીએ છીએ. અમર વૃદ્ધી
કરનાર યોરુદે યજ્ઞ અમારી મદદે પોંહયો. સાચા
વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામને અમે પદ્ધી
રાખીએ, અને જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા
કામને અમે છોડી દઈએ. ચળકાટમંદ અને તુરમંદ
યોરુદેને અમે આરાધીએ છીએ, જેની રોશની અને
તડકાંથી આંખે દુન્યા માહેલી તમામ અપવિત્રાઈ અને
ગતીચીનો નાશ થાય છે. પાણી, જમીન અને ઝાડપાને
સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધે છે, અને પવિત્ર થાય
છે. જો સુરજ નહીં ઉગે તો આંખે દુન્યામાં કોઈખી
જનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સધળે ઠેકાણે અંધારું

પંથરાઈને આખાદીનો નાશ થાય, જે કોઈ ખોરશેદની
ખુબી પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા
દાદાર અહુરમજ્દને પીછાંનવા અને તેની આરાધના
કરવા ખરાબર છે.

મેહેર નીઆએશ્.

પ નામે યજ્ઞદાંત હોરમજ્દ ખોદાએ
અવજ્ઞની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ. મેહેર
ક્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત ખેરસાદ. ઔજ હુમા
ગુનાહ પતિત પશેમાનઓમ; ઔજ હર-
વસ્તીન દુશ્મત્વ દુજ્ઞૂજ્ઞ દુજ્ઞવરેશ્ત, મૈમ
પ ગ્રેથી મનીદ, ઉઓમ ગુફત, ઉઓમ કદ્દ,
ઉઓમ જસ્ત, ઉઓમ બુન બુદ અસ્તેદ.
ઔજાંન્ ગુનાહ, મનશની ગવશની
કુનશની, તની રવાંની ગ્રેથી મઈન્યુઆંની,
ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન્, પ સે ગવશની પ
પતિત હોમ.

નમસે-તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર)
 ધ્રીશચિત્ પરો અન્યાધશ દામાંન્, નમો વે
 અમૅષા સ્પેન્તા, વીરપે હુરે-હજાઓપાઓ.
 અએતત્ જહાત્ અહુરેમ્ મજ્દાંમ્, અએ-
 તત્ અમૅષે સ્પેન્તે, અએતત્ અપઓનાંમ્
 ક્વપિશ, અએતત્ વયાંમ્ દરેધોખધાતંમ્.
 દનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ, તરોઈદીતે
 અહુરહે મધન્યેઉશ. હધથ્યાવરશતાંમ્ હ્યત્
 વસ્ના ફેરષોતંમ્. સ્તઓમિ અષમ્.
 અષમ્ વાહુ ૧).

કસ્તુયે હુમતોધખ્યસ્યા, હુખ્તોધખ્ય-
 સ્યા, હુરશતોધખ્યસ્યા, માંથવોધખ્યસ્યા
 વખ્ષવોધખ્યસ્યા વરશતવોધખ્યસ્યા, અધ-
 ળિગધર્યા દધથે વીરપા હુમતાયા,
 હુખ્તાયા, હુરશતાયા; પધતિરિન્ધ્યા દધથે,
 વીરપા હુશમતાયા, હુજૂખ્તાયા હુજ-
 વરશતાયા. ફેરા વે રાહી, અમૅષા સ્પેન્તા,
 યસ્નંમ્યા વહમંમ્યા, ફેરા મનશ્હા, ફેરા

વચક્ષુ, ફેરા બ્યઝાથના, ફેરા અહુયા,
ફેરા તન્વસ્યીત ખખ્યાઓ ઉશ્તનમ;
સ્તઓમી અપમ્. અપમ્ વૉહુ (૧).

નમો અહુરાધ મજુદાધ (ત્રણ વાર)
નમો અમૃષએધખ્યો સપેન્તએધખ્યો, નમો
મિથ્રાધ વૉહિર-ગઝાયાઓધતેએ, નમો હુરે-
ક્ષએતાધ અહિરવત્-અસ્પાધ, નમો આખ્યો
દાધથ્રાખ્યો, યાઓ અહુરહે મજુદાઓ,
નમો એહિશ, નમો ગયેહે, નમો જરથુશત્રહે
સ્પિતામહે અપઓનો ક્રવપેએ. નમમ્
વીસ્પયાઓ અપઓનો સ્તોધશ, હુધથ્યા-
ધય ખત્રાંધથ્યાધય યુધ્યાંધથ્યાધય.

(હાવન ગેહમાં) વૉહુ ઉખ્યા
મનક્ષુ ક્ષથ્રા અપાયા ઉશ્તા તનૂમ.
(ત્રણ વાર) અપમ્ વૉહુ ૩).

(રખિથવન ગેહમાં) ઇમા રઓયાઓ
અરંજિશતમ અરંજિમનામ્. (ત્રણ વાર)
અપમ્ વૉહુ ૩).

(ઉજરન ગેહમાં) યહમી રપેન્તા
થવા મહન્યુ ઉરવએસે જસો. (ત્રણ વાર)
અપેમ વૉહુ ૩).

મિથ્રેમ વૉહિર ગઅૉયઅૉધતીમ યજ-
મહદે, અર્શી-વચ્હૈમ, ગ્યાખનંમ, હજ-
ર-ગઅૉપેમ, હુતાશતંમ, ખએવર-
અખનંમ, ખૈરજનંમ. પૈરથુ-વએધય-
નંમ, સુરેમ અખફનંમ, જવાહિરવાઅૉહ-
ૈમ. મિથ્રેમ વીરપનાંમ, દખ્યુનાંમ દહુ-
પધતીમ યજમહદે, યિમ કદથત અહુરે
મજદાઅૉ. ખૈરનહુસ્તંમ મહન્યવ-
નાંમ યજતનાંમ, તલ નો જમ્યાત અવહૈ.
મિથ્ર અહુર ખૈરજ.ત. મિથ્રેમ વૉહિર-
ગઅૉયઅૉધતિમ યજમહદે. તિશત્રીમ દરવો-
અખનંમ યજમહદે. (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ
યજમહદે. તિશત્રયે યો યજમહદે તિશત્રયો
રએવાઅૉ ખૈરનહુહાઅૉ યજમહદે,

વનન્તમ સ્તારમ મજ્જદ્વાતમ યજ્ઞમધદે,
 તિશ્વત્રીમ સ્તારમ રઘેવન્તમ ખરેનડિ-
 હન્તમ યજ્ઞમધદે. શ્વાપેમ ખવાતમ યજ્ઞ-
 મધદે, જરુવાનમ અકરનેમ યજ્ઞમધદે.
 જરુવાનમ દરેવા ખવાતમ યજ્ઞમધદે.
 વાતમ સ્પેન્તમ હુધાઘ્વાહુમ યજ્ઞમધદે.
 રજિશતામ ચિશતામ મજ્જદ્વાતામ અપ-
 ઘ્વાનીમ યજ્ઞમધદે. દઘ્વનામ વડ્ડિહીમ
 માજ્જદ્યસ્નીમ યજ્ઞમધદે. પથામ ખાસ્તા-
 ધતીમ યજ્ઞમધદે, જરેનુમન્તમ સૂરેમ
 યજ્ઞમધદે, સઘ્વાહતમ ગધરીમ મજ્જદ-
 વાતમ યજ્ઞમધદે. વીરપેમચ અપવન્તમ
 મધયઘ્વામ યજ્ઞતમ યજ્ઞમધદે. વીરપેમચ
 અપવન્તમ ગઘ્વેથીમ યજ્ઞતમ યજ્ઞમધદે.
 હઘ્વામ ઉરુવાનમ યજ્ઞમધદે. હવામ દ્રવ-
 પીમ યજ્ઞમધદે. જસ ને અવડ્ડિ મજ્જદ,
 અષાઉનામ વડ્ડિહીશ સુરાઘ્વા સ્પેન-
 તાઘ્વા દ્રવપયો યજ્ઞમધદે. મિથ્રેમ વોઉર-

ગઝાંયઝાંધતિમ્ યજ્ઞમધદે. અર્ષમ્ વૌહ ૩).

કવરાને મજ્જદયરનો, જરથુશત્રિશ, વીદ્યેવો, અહુર-હિએષો; (જે ગેહ હોય તે પદવી) કસરતયએચ. મિથ્રહે વૌહિર-ગઝાંયઝાંધતોધશ, હુજૂર ગઝાંપહે, બએવરે-ચખ્મનો, અઝાંખતો નામનો યજ્ઞ-તહે, રામનો ખારત્રહે, દ્વનઝાંધ્રા યસ્નાધ્ય વહ્માધ્ય દ્વનઝાંધ્રાધ્ય કસરતયએચ. યથા અહ વધર્યે જઝાંતા કા મે શ્રુતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ હ્ય કા અપવ વિધ્વાઝાં શ્રઝાંત્. મિથ્રમ્ વૌહિર-ગઝાંયઝાંધતીમ્ યજ્ઞમધદે, અર્ષ વચ્હુમ્, વ્યાખનમ્, હુજૂર ગઝાંષમ્, હુતાશતમ્, બએવરે-ચખ્મનમ્, ઔરજન્તમ્, પેરથુ-વએધયનમ્, સૂરમ્ અખફનમ્, જવાહિરવાઝાંહુમ્.

મિથ્રમ્ અધવિ-દખ્યૂમ્ યજ્ઞમધદે.
મિથ્રમ્ અન્તરે-દખ્યૂમ્ યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ્

આ-દખૂમ્ યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ્ ઉપધરિ-
 દખૂમ્ યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ્ અધધરિ-
 દખૂમ્ યજ્ઞમધદે. મિથ્રમ્ પધરિ-દખૂમ્
 યજ્ઞમધદે, મિથ્રમ્ અધપિ-દખૂમ્
 યજ્ઞમધદે.

મિથ્ર અહુર ખૈરૈજન્ત અમથ્યેજડ્હ
 અપવન યજ્ઞમધદે. શ્વેઉશ્વ માઘ્ઞાડ્-
 હૈમચ હૂરૈચ, ઉરવરાઘ્ઞા પધતિ ખરૈસ્મ-
 ન્યાઘ્ઞા મિથ્રમ્ વીસ્પનાંમ્ દખૂનાંમ્
 દડ્હુપધતીમ્ યજ્ઞમધદે. અહુ રચ ખરૈનડ્-
 હચ તૈમ યજ્ઞધ સુરન્વત યસ્ન. મિથ્રમ્
 વૌઉર-ગઘ્ઞાયઘ્ઞાધતીમ્ જઘ્ઞાધાઘયો
 મિથ્રમ્ વૌઉર-ગઘ્ઞાયઘ્ઞાધતીમ્ યજ્ઞમધદે.
 રામપયનૈમ હુપયનેમ અમર્યાઘયો દડ્હુઘયો.

આચ નો જમ્યાત અવડ્હિ, આચ નો
 જમ્યાત રવડ્હિ આચ નો જમ્યાત રફ્નડ્હિ,
 આચ નો જમ્યાત મર્જદિકાધ, આચ નો

જમ્યાત બએપજયોઃ, આચ નો જમ્યાત
 વેરેશ્વરો આચ નો જમ્યાત અવદૂહાઃ,
 આચ નો જમ્યાત અપવસ્તાઃ. ઉદ્યો
 અધવિ-શૂરો, યસ્યો વદુમ્યો, અન-
 અધવિ-દુષ્ટો, વીર્યેમાઃ અહિહિ અસ્ત-
 વધતિ, મિથો યો વૅઉર-ગચ્ચાયચ્ચાતિશ.

તમ અમવત્તમ, યજતમ સુરમ,
 દામોહુ સંવિશત્તમ, મિથેમ યજમ જચ્ચા-
 ધાજ્યો. તમ યજરિ-જસાઃ, વતચ તમ-
 હચ, તમ યજમ સુરન્વત વસ્ત, મિથેમ
 વૅઉર-ગચ્ચાયચ્ચાતીમ. જચ્ચાધાજ્યો,
 મિથેમ વૅઉર-ગચ્ચાયચ્ચાતીમ યજમહિ.

હચ્ચામ યો ગવ બરેસ્મન, હિજવો દ-
 હહ, માંથચ, વચચ, બચ્ચાશ્ચ, જચ્ચાધા-
 યચ્ચ અરશુખચોઃ યચ્ચ વાચજિજ્યો.

ચેહિ હાતામ આચત ચેસ્ને યજતી
 વહિ મજ્જદાચ્ચા અહુરો વચેથા અષાત

હયા, યાઓહાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
યજમધે.

(જાજમા પઢવું) હોરમજદ યોદાયે
અવજુની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં હુમા
સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહે-
દીને માજદયસ્ના, આગાહી આસ્તવાંની
નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું)
યથા અહૂ વધર્યાં ૨).

યસ્નંમ્ય વહુમંમ્ય અઓજસ્ય જવરેય
આક્રીનામિ, મિથ્રહે વૅઉર-ગઓયઓધતો-
ઇશ્, હજૂર-ગઓપહે બઓવરે-ચમનો,
અઓજતો નામનો યજતહે, રામનો બાસ્રહે.
અષેમ વૅહૂ ૧). અહુમાધ રએશ્ચ-હજ-
ડરેમ-જસ મે અવહુ મજદ, -કરેદે ઓજદ.
અષેમ વૅહૂ ૧).

રોજ નેકનાંમ રોજ પાકનાંમ રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)

માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાન્. દનઝાથ અહુરહે મજદાઝા, તરોમદીતે અહુરહે મઝન્યેઉશ. હુધથાવરશતાંમ્ હ્યત વસ્ના ક્રષોત્તમમ. સ્તઝામિ અર્ષમ, અર્ષમ વૉહુ ૧).

ગુજ્ ખરહે અવજાયાદ. મેહર કાગયોદ દાવરે રાસ્ત ઘેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઘ ગવાક્રીંગાની બાદ. હક્ટ કેધર જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્. અર્ષમ વૉહુ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસની દાદ જરથુશતી. નમસં તે અપાઉમ્ સવિશતે, અરેદવી સુરે અનાહિતે. અપઝાને અર્ષમ વૉહુ ૧). નમો

ઉર્ધ્વધરે વડ્ડિહી મજ્જદધાતે અપચ્ચાને. અર્ધમ્
વૌહ ૧). મિથ્થમ્ વૌહિર-ગચ્ચાચચ્ચાધિતિમ્
યજ્જમધદે. અર્ધમ્ વૌહ ૧). મેહર ક્રાગ-
ચોદ દાવરે રાસ્ત ખેરસાદ. અર્ધમ્ વૌહ. ૧).

(મેહર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આખાદી પાંથરનાર તથા વાજખી ઈન-
સાફ દરનાર મેહર યજ્જદ અમારી મદદે પોંહુચો. તમામ
દેશોનો દેશપતી મેહર યજ્જદ જે સાચા સખુન ખોલનાર,
મીજલસમાં આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને
જેવાની તીક્ષ્ણ શક્તિવાળો, ખુલ્લું દરજ્જાનો, ન્તગરત
અને ખહાદુર છે તેને અમે વખાણીએ છીએ. અમારી
તંદોરસ્તીને માટે, અમારી આખાદીને માટે અમારી
મદદને માટે તથા અમારી અને અમારા કુટુંબોની
વૃદ્ધિને માટે મેહર યજ્જદની ફાશની દુન્યાના સઘળા
ભાગોમાં પંથરાઈ રહો.

દોઆ વીરપ હુમત.

❧ વીરપ હુમત, વીરપ હુખત, વીરપ હુશત, અઘ્ઘાધો-વશત, વીરપ દુશમત, વીરપ દુજૂખત, વીરપ દુજવશત, નાધત અઘ્ઘાધો-વશત. વીરપ હુમત, વીરપ હુખત, વીરપ હુશત, વહિશત અહુહમ અશએત. વીરપ દુશમત, વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજવશત, અચિશત અહુહમ અશએત. વીરપનાંમય હુમતનાંમ હુખતનાંમ હુશતનાંમ, વહિશત અહુહમ; આઅત હુય ચિદ્દમ. અપમ વાહુ ૧).

❧ (ત્રણ વાર પઢવું.)

(દોઆ વીરપ હુમતનો સાર.)

બુદ્ધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો માણસોને ખેલુશત તરફ લઈ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠા કામો તેઓને દોજખ તરફ ધસડી જાય છે.

દોઆ નામ સેતાયશ્ને.

દનઆથ અહુરહિ મજ્જદાઆ. અર્ષમ
 વાહુ ૧). બનામે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહિ બક્ષા-
 યેશગરે મેહુરમાન્. નામ સેતાયશ્ને ઓએ
 અહુરમજ્જદૂ, હુમા બુદ ઓ હુમા હુસ્ત
 ઓ હુમા બેદ. નામે યજ્ઞદે રપેનામીના.
 અન્દરઅય્ મીનાયાંન મીના. અજશ
 બુદ-અશ-યક નામ અહુરમજ્જદૂ અય્.
 બોદાએ મહેસ્ત, ઓ તવાના ઓ દાના
 ઓ દાદાર, ઓ પરવરતાર ઓ પાના ઓ
 ખાવર, ઓ કુરેફેહગર ઓ અવક્ષીદાર,
 અવીજેહ વેહુ-દાદસ્તાંની ઓ હુમાબેર.

સેપાસ ઓએ વજેર્મે હસત્યાંન્, કે
 આક્રીદ અવનીદ, ઓ પ-બેશ અન્ગાંમ-
 બતી બેર ઓ દાનાઝ, અવરતર શશ
 અમશાસ્પન્દાંન્, અવદ વેશ યજ્ઞદાંન્,
 રેશાન્ બહેશત ગરેથમાન્, ઓ ગેરદે

આરુમાન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહિ
 બાંમી, ઓ સતરે વશ-તોખમ, ઓ બાદ
 ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ,
 ઓ જમીન ઓ ઉરવર, ઓ ગારખંદ
 ઓ અયોક્ષસ્ત ઓ મરદુમ.

યજ્ઞશ્વને ઓ ન્યાયશ્વને, ઐજ ઓએ
 બોદાએ ઉરફેગર, કે મેહુ કદ્દ ઐજ હર
 એતીહા દહેશનાન, મરદુમ પ ગોબાએશ,
 માદાંન દાદ ઓ શેહુર્યારીએ હન્ગાંમ,
 રાઇનીદારીએ દામાંન, પરખમ અંગીજશ્વને
 પરહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ
 ખાવર, કેશ ફેસ્તીદ પ જરથુશત સપેતમાંન
 અશો ફરોહર, અશતશએ ઓઇ દામાંન.
 દાનૂદાનેશને વરોએશને, આસ્ત ખેરદી,
 ગોશો સ્વતે-ખેરદી. દાનાઇ ઓ રાઇની-
 દારીએ વીસ્પ હસ્તાંન, ઓ ખૂદાંન ઓ

એદાંન, કહંગાન કહંગ માથ-સ્પેન્ત, કું
એદ રવાન હુ-પૂલ, ઓ બુખતારી અંજ
દુજખ, વહાર દાર, ઓએ આંને પહેલૂમ
અખોઆંન, અશોઆન રોશન હેન્દ,
હુખોઇ હમા-નેકી.

પ ક્રમાને તો ખાવર, પ ક્રમાને તો
ખાવર, પ ક્રમાને તો ખાવર; પદીરમ
ઓ મીનમ ઓ ગાયમ, ઓ વરજમ દીને
વેહ અવીજેહ, આસ્તવાન હોમ પ હર
કરકે, અવાક્ષ અંજ વીસ્પ બજે, અવીજે
દારમ ખુદશ આસ્નીદે કુનશને, પરહિ-
જશને ઓ પાફ, શશ જોરાંને જાન,
મનશને ગવશને કુનશને, ઓ વીર ઓ હોશ
ઓ ખેરદ.

પ કાંમે તો કરકેગર તવાનમ કરકે,
આંને તો પરસ્તશને, પ વેહ-મનશને
વેહ ગવશને વેહ વજશને, વશાએમ રાહે

રોશન, કે ઓમ નરસાદ ગેરાન પજદ
 દોજખ, વહીરમ પ ચેશદગી. ઓ રસમ
 આને બેહિશતે પૂર—બોએ, હરવરપ-ચેસીદ
 ઓ હમાખારી.

સેતાયશ્ને ઓએ અવક્ષીદાર ખોદાએ,
 હુ કાંમે કરફે, પાદ દહેશને કુનન્દ, ક્રમાંન
 રાધનીદારાંન, અવદૂમ બૂજેદ દરવન્દાંન
 અથ અંજ દોજખ, ઓ અવીજેહા વીના-
 રેદ વીરપ. સેતાયશ્નેએ દાદાર
 અહુરમજદ હરવરપ આગાહ. ઓ તવાના
 ઓ તવન્ગાર. હકૂત અમૈશાસ્પન્દ. ઓ
 બેહરામ યજદ પીરોજગાર, દુશમન
 જદાર, અમ હુતાશત બેરસાદ. અર્ષમ
 વૌહુ ૧. (ત્રણ વાર પઢે)

(દોઆ નામ સેતાયશ્નેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ
 કરનાર, બુલ્લંદ દરજ્જાનો, ઈનસારી, સર્વ શક્તિવાન,
 ગેબીઓમાં ગેબી, સર્વજ્ઞાની તથા સધળાનું પોષણ

કરનાર છે તેની હું સ્તુતી કરું છું. તેજ સાહેબ સધળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અક્કલ આપીને સહથી ચઢતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગમ્બર જરથોસ્તને દીન આપી આજે દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બધે હવસોને દાખી સવાબના કામો હું કરું, જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરું અને ખુલ્લું બેહુશતનું ઉત્તમ સુખ મેલવું, દાદાર અહુરમજ્દ, સાતે અમેશાસ્પંદ અને ફતેહમંદ બેહુરાંમ યજ્ઞ મારી મદદે પોંહયો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર.

ઐજ હમા ગુનાહ પતિત-પરીમાન્-ઓમ્, અર્ષમ વૌહ ૧).

ૐ નમો આર્ચાહાંમ અસહાં-મ્ય પોષ્ઠનાંમ્ય, ગર્ચાયર્ચાતિનાંમ્ય, મર્ચેનનાંમ્ય અવો-ખરેનનાંમ્ય, અર્ષાં-

મૃત્યુ, જ્ઞમાંમૃત્યુ ઉર્વરનાંમૃત્યુ, અહ્હાઓરત્ય
જૈમો, અવહ્હૈત્ય અગ્નો, વાતહૈત્ય અપ-
ઓનો, સ્ત્રાંમ માઓહ્હો, હુરો, અનધ્ર-
નાંમ રઓત્યહ્હાંમ ખધાતનાંમ, વીસ્થ-
નાંમૃત્ય, સ્પેન્તહૈ મધંયેઉશ્હ દામનાંમ
અપઓનાંમ, અપઓનિનાંમૃત્ય અપહૈ
રથવાંમ. અષેમ વૉહ્ ૧). (ચાર દિશા
તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ,
પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથવન અથવા
બીજી હાવન તથા ઉજ્જરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ,
પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે અઢેકીવાર ફરીને
પઢવું.) અહ્હમાઈ રઓશ્શત્ય, હજ્જરેમ, જસ મે
અવહ્હૈ મજ્જદ, ઉરુદે મોજ્જદ. અષેમ વૉહ્ ૧).

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાઓ, શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાનો,
પાણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન, પવન, તારા, ચંદ્ર
અને સુરજ એ બધાઓને નેમાંજ હોન્તે. સ્પેનામીનોને
લગતી તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીઓને
નમસ્કાર હોન્તે.

માહ બખ્તાર નીઆએશ.

પ નાંમે યજ્ઞદાંન્ અહુરમજ્ઞદ યોદાએ
અવજ્ઞની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ. માહ
બખ્તાર માહ યજ્ઞદ યેરસાદ.

ઔજ હમા ગુનાહ પતિત્ પશેમાનુમ,
ઔજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મન્ દુજ્ઞપ્ત્ દુજ્ઞવરેશ્ત,
મમ પ ઝેથી મનીદ, ઉએમ ગુફ્ત, ઉએમ
કદ્, ઉએમ જસ્ત, ઉએમ યુન્ યુદ્ અસ્તેદ.
ઔજાંન્ ગુનાહ, મનશ્નની ગવશ્નની
કુનશ્નની, તની રવાંની ઝેથી મઘ્નયુઆંની,
ઔએ અવાક્ષ પશેમાંન્, પ સે ગવશ્નની પ
પતિત્ હોમ.

 (સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નૈમો અહુરાધ મજ્ઞદાધ, નૈમો અહુરાધ
મજ્ઞદાધ, નૈમો અહુરાધ મજ્ઞદાધ; નૈમો
અમૈષએધખ્યો રપેન્તએધખ્યો, નૈમો

માઆંહાધ ગઆંચિથાધ, નમે પધતિ
 દીતાધ નમે પધતિ-દીતે; નમે અહુરાધ
 મજદાધ, નમે અમૅષએધખયે સપેન્ત-
 એધખયે, નમે માઆંહાધ ગઆંચિથાધ,
 નમે પધતિ-દીતાધ નમે પધતિ-દીતે.
 નમે અહુરાધ મજદાધ, નમે અમૅષએ-
 ધખયે સપેન્તએધખયે, નમે માઆંહાધ
 ગઆંચિથાધ, નમે પધતિ દીતાધ નમે
 પધતિ-દીતે.

દનઆંથ અહુરહે મજદાઆં, તરેધ-
 દીતે અહુરહે મધ-ચેઉશ; હુધથાવરશતાંમ
 હ્યત્ વસ્ના ક્ષેતેમમ. સ્તઆંમિ અષમ.
 અષમ વાહુ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો, જરથુશત્રિશ વીદ-
 એવો, અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પટે)
 કસસ્તયએચ, માઆંહાહુ ગઆંચિથાહુ,
 ગેઉશચ અએવો-દાતયાઆં, ગેઉશચ પોઉર-
 સરેધયાઆં, દનઆંથ યસ્નાધચ, વહ્માધચ,

દનઆધામચ કસરતયએચ, યથા અહ
વધ્યો જઆતા કા મે અતે, અથા
રતુશ અપાતચિત હચ, કા અપવ વિધ્વાઓ
અઓત.

નમો અહુરાઈ મજદાઈ, નમો અમૃષ-
એઈઓ રપેન્તએઈઓ, નમો માઓહાઈ
ગઓચિથાઈ, નમો પઈતિ-દીતાઈ નમો
પઈતિ-દીતે.

કલ માઓ ઉદ્યેઈતિ, કલ માઓ
નરેકસઈતિ, પન્ય-દસ માઓ ઉદ્યેઈતિ,
પન્ય-દસ માઓ નરેકસઈતિ, યાઓ હે
ઉદ્યાંસ્તાતો, તાઓ નરેકસાંસ્તાતો, તાઓ
નરેકસાંસ્તાતો, યાઓ હે ઉદ્યાંસ્તાતસ ચિત.
કે યા માઓ ઉદ્યેઈતિ નરેકસઈતિ થવ.

માઓહૈમ ગઓચિથ્રમ, અપવનમ
અપહે રતમ યજમઈદ. તત માઓહૈમ
પઈતિ-વએનમ, તલ માઓહૈમ પઈતિ-

વીસંમ, રચ્ચોક્ષનંમ માચ્ચોક્ષંમ અધવિ-
 વચ્ચેનંમ, રચ્ચોક્ષનંમ માચ્ચોક્ષંમ અધવિ-
 વીસંમ, હિશ્તંતિ અમંષાચ્ચો રપેન્મ ખરેનો
 દારયેઞ્ચન્તિ, હિશ્તંતી, અમંષાચ્ચો રપેન્ત
 ખરેનો બક્ષંતી, જમ્ પધતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ત યત્ત માચ્ચોક્ષંહિ રચ્ચોક્ષનિ
 તાપયેધતિ, મિશિત ઉર્વરનાંમ જઘરિ-ગચ્ચોન-
 નાંમ, જરમચ્ચેમ્ પધતી જેમાત્ ઉજ્જુક્ષયે-
 ધતિ, અન્તરે-માચ્ચોક્ષંહિચ્ચોસચ, પેરેનો-
 માચ્ચોક્ષંહિચ્ચોસચ, વીપત્તથાચ્ચોસચ.
 અન્તરે-માચ્ચોક્ષંહિ અપવનંમ અપહિ રત્તમ્
 યજમઘદે, પેરેનો-માચ્ચોક્ષંહિ અપવનંમ
 અપહિ રત્તમ્ યજમઘદે; વીપત્તથંમ અપવ-
 નંમ અપહિ રત્તમ્ યજમઘદે.

યજાધ માચ્ચોક્ષંહિ ગચ્ચોચિથંમ,
 બધંમ રચ્ચેવન્તંમ, ખરેનક્ષંતંમ, અક્ષં-
 હન્તંમ, તક્ષંતંમ, વરંચક્ષંતંમ,

ક્ષતાવન્તેમ્, ઇશિતવન્તેમ્, યચ્ચાક્ષતિવન્તેમ્
સચ્ચાક્રવન્તેમ્, જઘરિમ્યાવન્તેમ્, વૌહવા-
વન્તેમ્ અઘેમ્ અએષજેમ્.

અહિ રય ખરેનહુચ, તેમ્ યજ્ઞર્ધ
સુરન્વત યસ્ન, માચ્ચાહુમ્ ગચ્ચાચિથ્રેમ્,
જચ્ચાથ્રાખ્યે, માચ્ચાહુમ્ ગચ્ચાચિથ્રેમ્
અપવર્તેમ્ અપહિ રત્તમ્ યજ્ઞમન્દે.

હચ્ચામ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજ્જવો-દહ-
હહ, માંથ્રચ, વચ્ચ, યેચ્ચાથનચ, જચ્ચાથ્રા-
ખ્યસ્ય અરશુખ્ધએર્ધખ્યસ્ય વાઘજ્જિખ્યે.

યેહિ હાતાંમ આચ્ચત્ત યેસ્ને પર્ધતી
વહિ મજ્જદાચ્ચા અહુરો વચેથા અપાત્ત
હચ્ચા, યાચ્ચાહુમ્ચા તાંસચા તાચ્ચાસચા
યજ્ઞમન્દે.

(આજમાં પદ્યું) હોરમજ્જદ ખોદાએ
અવજ્જુની મરુદમ, મરુદમ સરદગાં, હુમા

સરદગાં, હમ ખા યશને વહાં, ઉએમ વહે-
દીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની
નેકી રસાંનાદ એકુન ખાદ. (પ્રગટ પઢવું)
યથા અહ વધર્યો ૨).

યસ્નંમ્ય વહમંમ્ય અઘ્માજસ્ય જવરંમ્ય
આફીનામી, માઘ્માહુહિ ગઘ્માચિથ્રહિ, ગેઉ-
શ્ય અએવો દાતયાઘ્મા, ગેઉશ્ય પૌઉર-
સરંધયાઘ્મા, અષમ વૌહ ૩).

દસ્ત અમેમ વરંથ્રમંમ્ય, દસ્ત ગેઉશ્ય
ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પૌઉરતાતંમ,
સ્તાહીનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવ-
નંમનનાંમ, હથ્ર-વનતાંમ હમંરથે, હથ્ર-
વનતાંમ હથ્ર-મધન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર-
અવહાંમ.

યજત પૌઉર-ખરેનહુ, યજત પૌઉર-
અએપજ, ચિથ્ર વો ખુયારેશ મસાંનાઘ્મા,
ચિથ્ર વો જવનો સવો. ચિથ્રમ ખોઈત

યુજ્જમચિત્ત ખરેનો, યજ્જમાઇ આપો દાયત.
અપ્પમ વૉહૂ ૧).

અહ્માઇ રએશય-હજ્જરેમ-જસ મે
અવહૂ મજ્જદ—કરકે મોજ્જદ.

રોજ નેકનાંમ, રોજ પાકનાંમ, રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે એહાન દાંમાન, દનઅૉથ અહુરહ
મજ્જદાઅૉ. નમે અહુરાધ મજ્જદાધ, નમે
અમૉષએધખયો સપેન્તએધખયો, નમે
માઅૉહહાધ ગઅૉચિથાધ. નમે પધતિ-
દીતાધ નમે પધતિ-દીતે. અપ્પમ વૉહૂ ૧).

ગુજ ખરહ અવજયાદ. માહ બખ્તાર
માહ યજ્જદ બેરસાદ. અમાવંદ પીરોજગર,
અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ દીને બેહ માજ્જ-
દયસ્ન, આગાહી રવાધ ગાઆકરંગાની

૮૬ માહ બોખ્તાર નીઆએશ.

બાદ. હફ્ત કેશ્વર જમીન અએદુન બાદ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અપ્પેમ વૉહૂ ૧).

(દક્ષિણ દીશા તરફ મોહું કરીને પઢે) દાદારે
એહાંન દીને માજ્જદયસ્ની દાદે જરથુશ્તી.
નંમસ-તે અપાઉમ સંવિરતે, અરેદ્દી સૂરે
અનાહિતે. અપઅંને અપ્પેમ વૉહૂ ૧).

નંમો ઉર્વધરે વડ્ઠિહિ મજ્જદધાતે અપ-
અંને અપ્પેમ વૉહૂ ૧).

માઅંહુમ ગઅંચિથ્રંમ અપવનંમ
અપહિ રત્તમ યજમઝદે. અપ્પેમ વૉહૂ ૧).

માહ બોખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ.
અપ્પેમ વૉહૂ ૧).

(માહ બોખ્તાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમઝદ અમેશાસ્પંદ અને માહતાબને
હું નમું છું. ઓ બોદા ! તારા સિવાય બીજો કોણ છે

કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમેશારપંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન પર પાંથરી નાંમે છે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા કુટે છે; માહુ યજ્ઞ જે બક્ષેશ કરનાર, ખોરેહ-વાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો, રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપત્તી બક્ષનાર, કુલવત ધરાવનાર, કાયદો કરનાર, લીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે, તેને હું વખાણું છું.

અરઢીસૂર નીઆએશ્.

પ નાંમે યજ્ઞદાંત હોરમજ્ઞ ખોદાએ અવજ્ઞની, ગુરજ ખરો અવજ્ઞસાદ. આવાં અરઢીસૂર ખાંતુ ઘેરસાદ.

ઔજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાતુમ,
ઔજ હુર્વસ્તીન દુશ્મત દુજ્ઞજત દુજ્ઞવર્ષત,
મમ પ ગથી મનીદ, ઉએમ ગુર્ત, ઉએમ
કર્, ઉએમ જસ્ત ઉએમ યુન યુદ અસ્તેદ.
ઔજાંત ગુનાહ મનશની ગવશની

કુનશની, તની રવાંની ગ્રેથી મધન્યુઆની,
ઓખે અવાક્ષ પશેમાંન, પ સે ગવશની પ
પતિત્ હોમ.

દ્વનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરેધ-
દીતે અહુરહે મધન્યેદિશ; હુમથ્યાવરશતાંમ
હ્યત્ વસ્ના કષેત્તેમમ, રતઓમિ અર્ષેમ,
અર્ષેમ વૉહુ ૩).

કવરાને મજદયસ્નો, જરથુશરિત્રશ વીદ-
એવો, અહુર-હકએષો (જે ગેહ હોય તે પદવી)
કસસ્તયએચ.

અપાંમ વહુહીનાંમ મજદધાતનાંમ,
અરેદુયાઓ આપો, અનાહિતયાઓ અપ-
આન્યાઓ; વીરપનાંમચ અપાંમ મજદ-
ધાતનાંમ, વીરપનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદ-
ધાતનાંમ, દ્વનઓથ ચસ્નામચ વહ્મામચ
દ્વનઓથામચ કસસ્તયએચ. યથા અહુ
વમર્યો જઓતા કા મે ઋતે, અથા રતુશ

અપાતચિત્ત હુય, ક્રા અપવ વિદ્વાઓ
અઓત્. યથા અહૂ વધર્યો (૧૦).

અઓત્ અહુરો મજ્જદાઓ, સ્પિતમાઈ
જરથુશ્ત્રાઈ, યજ્ઞએષ મે હીમ, સ્પિતમ
જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરેદ્રીમ સૂરાંમ અના-
હિતાંમ, પેરથુ-ક્રાકાંમ, યએષજ્ઞયાંમ,
વીદ્યએવાંમ, અહુરો-હકએષાંમ, યેસ-
ન્યાંમ અહુરે અસ્તવધતે, વહુમ્યાંમ
અહુરે અસ્તવધતે. આધુ-ક્રાધનાંમ અપ-
ઓનીમ, વાંથવો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ,
ગએથો-ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, ક્ષએતો-
ક્રાધનાંમ અપઓનીમ, હકહુ-ક્રાધનાંમ
અપઓનીમ.

યા વીરપનાંમ અરૂપનાંમ, ક્ષુદ્રાઓ
યઓજ્ઞદધાઈતિ. યા વીરપનાંમ હાઈરિ-
ષિનાંમ, જાંથાઈ ગરેવાંન્ યઓજ્ઞદધાઈતિ.
યા વીરપાઓ હાઈરિષીશ્, હુજમીતો

દધાધતી. યા વીરપનાંમ હાધરિપિનાંમ,
દાધતીમ રથવીમ પએમ અવ-અરધતિ.

માસિતાંમ દૂરાત ક્ષત્રતાંમ, યા અસ્તિ
અવવધતિ મસો, યથ વીરપાઓ ઇમાઓ
આપો, યાઓ જોમા પધતિ ક્ષતચન્તિ,
યા અમૂવધતી ક્ષતચધતિ, હૂકધસ્યાત હુચ
બેરજ્જહત, અવિ જ્જરયો વોઉર-કપ્પેમ.

યઓજ્જન્તિ વીરપે કરનો જ્જરયા વોઉર-
કપ્પયા આ, વીરપો મધધ્યો યઓજ્જયતિ.
યત્ હીશ અવિ ક્ષતચધતિ, યત્ હીશ
અવિ ક્ષજ્જગરધતિ, અરેદ્વી સૂર અનાહીત.
યેહ્હે હજ્જરેમ વધસ્યનાંમ, હજ્જરેમ
અપધ્જ્જરનાંમ. ક્ષચિત્તચ અએપાંમ
વધસ્યનાંમ, ક્ષચિત્તચ અએપાંમ અપધ્-
જ્જરનાંમ, ચથવરેસતેમ અયરે-અરનાંમ,
હૂરપાધ નધરે બેરેમ્માધ.

અહ્હાઓસચ મે અએવહ્હાઓ,

આપો અપધજરો વીજસાધતિ, વીરપા-
ઇશ્વ અવિ કરુવાંન યાગ્નશ્વ હુત. અહ્હા-
ઓસુચ મે અએવહ્હાઓ, આપો હુમથ
અવ-અરધતી, હાંમિત્તમચ જયન્તમચ.
હા મે આપો યઓજદધાધતિ, હા અર-
જનાંમ કુદ્રાઓ, હા ક્ષત્રીનાંમ ગરવાંન,
હા ક્ષત્રિનાંમ પએમ.

યાંમ અજમ યો અહુરો મજદાઓ,
હુજવરેન ઉજખધરે, ક્ષથાધ ન્માનહેચ,
વીસસુચ જન્તેઉશ્વ દ્હુહેઉશ્વ.

યા અહ્માત્ રતઓત યસુન્ય સ્તાવયેનિ,
અહુન્તમચ વધરિમ સ્તાવયેની, અષમચ
વહિશત્તમ હુસ્રવાની, અપસુચ વહુહીશ
યઓજદથાને; હુથ અત ગાથુવ્ય વચ,
ગરો-ન્માને અહુરહે મજદાઓ, જસત્
પઓધર્યો. દથત્ અહ્માત્ તત્ અવત્
આયત્તમ.

અહિ રય ખરેનડ્હય, તમ યજ્ઞધ
 મુરન્વત યસ્ન, તાંમ યજ્ઞધ હુયશત યસ્ન,
 અન બુયાઓ જવનો-સાસ્ત, અન બુયાઓ
 હુયશતર. અરેદ્વીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ
 અપઓનીમ; જઓથાખ્યો અરેદ્વીમ
 સૂરાંમ અનાહીતાંમ અપવન્મ અપહિ
 રત્તમ યજ્ઞમધદે.

હઓમ યો ગવ ખરેસ્મન, હિજવો દડ્-
 હડ્હ, માંથ્રય, વચય, યઓથનય, જઓથા-
 ખ્યસ્ય અરશુખ્ધએધખ્યસ્ય વાઘજ્ઞિખ્યો.

યેડ્હિ હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પધતી
 વડ્હો મજ્ઞદાઓ અહુરો વએથા અપાત્
 હયા, યાઓડ્હાંમયા તાંસ્યા તાઓસ્યા
 યજ્ઞમધદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજ્ઞદ ખોદાએ
 અવજ્ઞની મરુદમ, મરુદમ સરહગાં, હમા

સરદગાં, હમ્ખાયશ્તે વહાં, ઉએમ્ વહે-
દીને માજ્ઢયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની
નેકી રસાંનાદ એદુન્ ખાદ. (પ્રગટ પઢવું)
યથા અહ્ વધર્યો ર).

યસ્નમચ વહ્મમચ અઓજસ્ય જ્ઞવર્ય
આક્રીનામી, અપાંમ વડ્ઉહિનાંમ્ મજ્ઢ-
ધાતનાંમ્, અરેદુયાઓ આપો, અનાહિ-
તયાઓ અપઓન્યાઓ; વીસ્પનાંમચ
અપાંમ્ મજ્ઢધાતનાંમ્, વીસ્પનાંમચ
ઉર્વરનાંમ્ મજ્ઢધાતનાંમ્. અપેમ વૉહ્ ૧).

અહ્માઈ રઓશ્ય હજ્ઞર્મ્, જસ મે
અવડ્ઉ મજ્ઢ, કર્કે મોજ્ઢ. અપેમ વૉહ્ ૧).

રોજ નેક નાંમ્ રોજ પાક નાંમ્, રોજ
પાક મુખારક; (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. દનઓથ અહુરહિ

મજ્જદાઓ, તરેાઈદીતે અંડરહે મધંયેઉશ્વ ,
હુધયા વરુશતાંમ હિત વરના ક્ષેપાત્તેમમ .
સ્તઓમી અપ્પમ્ , અપ્પમ્ વૉહુ ૧).

ગુજ્જી ખરહે અવજ્જયાદ. આવાં અરદ્વી-
સૂર ખાંતુ ઘેરસાદ. અમાવાંદ પીરોજ્જગર,
અમાવંદી પીરોજ્જગરી, દાદ દીને વેહે
માજ્જદયરનાં, આગાહી રવાઈ ઓઆકર-
નાંની બાદ, હુદ્ત કેશ્વર જમીન્ એદુન્
બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્,
મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો
આવાયદ શુદન્. અપ્પમ્ વૉહુ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોઢું કરીને ભણવું)
દાદારે એહાં દીને માજ્જદયરની દાદ જર-
થુશતી. નંમસે-તે અપાઉમ્ સંવિશતે, અરદ્વી-
સૂર અનાહિતે. અપઓને અપ્પમ્ વૉહુ ૧).
નંમે ઉવંઈરે વડ્ઉદી મજ્જદયાતે અપઓને.
અપ્પમ્ વૉહુ ૧). અરદ્વીમ્ સૂરાંમ્ અના-

હિતાંમ્ અપવત્તમ અપહુ રત્નમ યજ્ઞમધદે.
અર્ષમ્ વૌહુ ૧). આવાં અરદ્રી સૂર બાંતુ
બેરસાદ. અર્ષમ્ વૌહુ ૧).

(આવાં અરદ્રીસૂર નીઆએશનો સાર.)

ઓ અરદ્રીસૂર બાતુ! તું મારી મદદે પોંહય. જે
પ્રમાણે દાદાર અહુરમઝદે પેગામ્બર જરથોસ્તને કહ્યું
હતું કે “ઓ સ્પીતમાન જરથોસ્ત! મારી અરદ્રીસૂર
જે નિર્માળ, બોહોલી વેહેલી, તંદરોસ્તી આપનાર;
ગલીચી દુર કરનાર, ઈજવા અંન આરાધના કરવાને
લાયક, જીંદગી અને દુન્યાને આબાહ કરનારી, માલ-
મિલકત વધારનારી અને દેશેને આબાહ કરનારી
છે તેને તું વખાણુ.” તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણુ
કરું છું. અએ અરદ્રીસૂર બાતુ! તું સઘળા મરહોને
જોર બક્ષે છે અને જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને
સ્વચ્છ કરે છે. તથા માતાઓને લાયક અને વખત-
સરનું દુધ આપે છે. આવી અરદ્રીસૂરને અહુરમઝદે
ધેરની, મોહલાની, કરબાની અને દેશની આબાહીને
માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરદ્રીસૂરની વખાણુ
હું કરું અને તેણીની નઈયતે અર્ષમ તથા યથાના
કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીઓને હું પાક કરું.

આતશ્ નીઆએશ્.

(નમતું) દનઔથ અહુરહે મજ્જદાઔ.
નમસે-તે આતશ્ મજ્જદાઔ અહુરહે,
હુધાઔ મજ્જિશ્ત યજ્જત. અષેમ વૌહુ ૧).

૫ નામે યજ્જદાંન્, હોરમજ્જદ ખોદાએ
અવજુની, ગુરજ ખરહે અવજાયાહ.

(જો આતશ ખેહરામ જખને પઢતા હોખએ
તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ્ ખેહરામ આદર કરા.

(જો આતશ આદરાન નજદીક પઢતા હોખએ
તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ્ આદરાંન્ આદર કરા.

(જો ઘેરના અથવા ખીજા કોઈ સાધારણ આત-
શની નજદીક પઢતા હોખએ તો નીચે પ્રમાણે)

 આતશ્ હાદગાહુ આદર કરા.

ઔજ્ઞ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાન્-
ઓમ , ઔજ્ઞ હરવસ્તીન્ દુશ્મતઃ દુક્ષ્ણન્તઃ,
દુક્ષ્ણવરેશતઃ, મેમ પ ગેથી મનીદઃ, ઉઓમ
ગુહ્તઃ, ઉઓમ કદ્ધં, ઉઓમ જરતઃ, ઉઓમ
ભુન્ ભુદ્ઃ ઔસ્તેદ્ઃ ; ઔજ્ઞન ગુનાહ , મનશ્ચની
ગવશ્ચની કુનશ્ચની, તની રવાંની, ગેથી
મધન્યુઆંની, ઔએ અવાક્ષ પશેમાન્,
પ સે ગવશ્ચની પ પતેત્ હોમ.

ઉસ-મોઘ ઉજ્જરેન્વા અહુરા
આરમઘતીમ્ તંવીષીમ્ દસ્વાઃ
સ્થેનિશ્ચતા મધન્યૂ મજ્ઞદા,
વઙ્હુયા જવો આદાઃ
અપા હજો ઔમવત્ વૌહૂ
મનઙ્હા ફેસેરત્તમ.
રફ્રાઘ વૌઉર-અપાને, દાઘષી-
મોઘ યા-વે અખીક્ષા,
તા ક્ષત્રહ્યા અહુરા યા
વઙ્હૈઉશ્ચ અપિશ્ચ મનઙ્હાઃ

ક્રો સેપેન્તા આમંધિતે અપા

દઝોનાઓ કદક્ષયા.

અત્ રાતાંમ્ જરથુશ્ત્રો તન્વસૂચીત્

ખખયાઓ ઉશ્તનંમ્

દદાઈતી પદિર્વિતાતંમ્ મનઃ-

હસ્ત્યા વડ્હેઉશ્ મજ્જદાઈ;

બ્યઓશ્નદ્યા અપાઈ યાચા, ઉખ્ધ-

ખયાચા સ્વઓષંમ ક્ષથંમચા.

દનઓથ અહુરહે મજ્જદાઓ. (નમવું)
નંમસે-તે આતશ્ મજ્જદાઓ અહુરહે,
હુધાઓ મજિશ્ત યજ્જત, અષંમ વોહુ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ્ ,
વીદઝેવો, અહુર-ત્કઝેવો. (જે ગેહ હોય
તે પદે) કસસ્તયઝેચ.

આથો અહુરહે મજ્જદાઓ પુથ્ર, તવ
આતશ્ પુથ્ર અહુરહે મજ્જદાઓ. આથો
અહુરહે મજ્જદાઓ પુથ્ર, ખરેનંડહે.

સવડ્હો મજ્જદધાતહે, અધરિયનાંમ ખરેનો
 મજ્જદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખરેનડ્હો
 મજ્જદધાતહે, આથો અહુરહે મજ્જદાઓ
 પુથ્ર, કવોધશ્ હુઓસવડ્હહે, વરોધશ્
 હુઓસવડ્હહે, અરેનવન્તહે ગરોધશ્
 મજ્જદધાતહે, ચએચિસ્તહે વરોધશ્ મજ્જદ-
 ધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનડ્હો મજ્જદધાતહે.
 આથો અહુરહે મજ્જદાઓ પુથ્ર. રએવન્તહે,
 ગરોધશ્ મજ્જદધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનડ્હો
 મજ્જદધાતહે, આથો અહુરહે મજ્જદાઓ
 પુથ્ર. આતશ્ રપેન્ત રથએશ્તાર, યજત
 પોઉર-ખરેનડ્હ, યજત પોઉર-ખએપજ.
 આથો અહુરહે મજ્જદાઓ પુથ્ર. મત્
 વીરપએમખયો આતરેખયો, ક્ષથો-નક્રેધો
 નધરયો-સડ્હહે યજતહે. દનઓથ્ર યરના-
 ધચ વહુમાધચ, દનઓથ્રાધચ કસસ્તયએચ,
 યથા અહુ વધર્યો જઓતા કા મે મૂતે, અથા

રતુશ્ આપાત્તચિત્ હય, ક્ષા અપવ વીધ્વાઓ
મ્રઓત્.

યસનમ્ચ વહ્મમ્ચ, હુર્મરતીમ્ચ
ઉશ્ત ઈરતીમ્ચ, વન્ત-ઈરતીમ્ચ આક્રી-
નામિ, તવ આતશ્ પુશ્ અહુરહે મજ્જ-
દાઓ. યેરનયો અહિ વહ્મયો, યેસનયો
બુયાઓ વહ્મયો ન્માનાહુ મજ્જાકનામ્.
ઉશ્ત બુયાત્ અહ્માઈ નધરે, યસ-શ્વા
બાધ ક્ષાયજાઇતે, અએરમે-જસ્તો, ઈરમે-
જસ્તો, ગઓ-જસ્તો, હાવનો-જસ્તો.

દાઇત્યો અએરમે બુયાઓ, દાઇત્યો
બઓઇધિ બુયાઓ, દાઇત્યો પિથિવ
બુયાઓ, દાઇત્યો ઉપસયેને બુયાઓ.
પેરનાયુશ્ હરેથે બુયાઓ, દહ્માયુશ્ હરેથ
બુયાઓ, આતશ્ પુશ્ અહુરહે મજ્જદાઓ.

સઓએ બુયે અહ્મય ન્માને, મત્સઓએ
બુયે અહ્મય ન્માને, રઓઅહિ બુયે અહ્મય

ન્માને, વક્ષથે બુચે અહમ્ય ન્માને, દરેઘમ-
ચિત્ અધપિ જરવાન્મ, ઉપ સૂરાંમ ક્ષે-
કરેતીમ, હુધ સૂરયાઓ વહુધયાઓ ક્ષે-
કરેતોધલ.

દાયાઓ મે આતશ્ચ પુથ અહુરહે મજ્જ-
દાઓ, આસુ ખાથ્રમ, આસુ ડ્રાધતીમ,
આસુ જીતીમ, પોઉરે ખાથ્રમ, પોઉરે
ડ્રાધતીમ, પોઉરે જીતીમ, મસ્તીમ, સ્પાનો,
ક્ષવિપ્રમ હિજવાંમ, ઉરને ઉપી, ખત્તમ
પસ્યએત મસિત મજ્જઓન્તમ, અપધરી-
આથ્રમ, નધર્યાંમ પસ્યએત હાંમ-વરેતીમ.

ઔરેથ્વો-જંગામ, અખ્મકન્યાંમ, ત્રિપુમ
અસ્નાંમચ ક્ષકનાંમચ, આસીતો ગાત્રમ,
જઘાઉરમ, તુથુપાંમ આસ્નામ ક્ષજન્તીમ,
કર્ષો-રાજમ, વ્યાખનાંમ, હામ-રઓધાંમ,
હૂપાંમ, આંજો-બુજમ હવીરાંમ, યા મે
કાધયાલ, ન્માન્મચ, વીસમચ, જન્ત્રમચ,
દખ્યૂમચ, દહુ-સરેતીમચ.

દાયાઓ મે, આતશ પુત્ર અહુરહે
મજદાઓ, યા મે અહુત અક્રસાઓ-
હાઓ, નરેમ્ય યવએચતાઇતે, વહીશતમ
અહુમ અપઓનાંમ, રઓચહુમ વીરથો-
પ્રાથમ, જજે-પુચે વહાઉચ મીજદે,
વહાઉચ સવહી, ઉરનએચ દરેધે હવહુ.

વીરપએઇયો સસ્તીમ ખરઇતિ,
આતશ મજદાઓ અહુરહે, યએઇયો
અએમ હાંમ-પચાઇતે, ક્ષાફનીમચ સૂઘરી-
મચ, વીરપએઇયો હચ ઇજયેઇતે,
હુઅરેતીમચ, ઉશત-અરેતીમચ, વન્ત-
અરેતીમચ-સ્પિતમ.

વીરપનાંમ પર-ચરેન્તાંમ, આતશ
જસ્ત આદિધય. ચીમ હુખ હુષે ખરઇતી,
કચરેશ્વાઓ અરમએપાઇધે. આતરેમ
સ્પેન્તમ યજમઇદે, તખમેમ હુન્તમ
રથએશતારેમ. આઅત ચેજિ-ષે અએમ

બરધતિ, અએરમેમ વા અપય બરેતમ્,
બરેરમ વા અપય ક્રેતરેતમ્, ઉર્વિસંમ વા
હુધાનએપતાંમ, આ-હે પરચએત ક્રીનધતિ,
આતશ્ મજદાઓ અહુરહે, કનૂતો
અતિબરતો હુધધફહુમ.

ઉપ-થવા હુક્ષોધત્ ગેઉશ્ વાંથવ, ઉપ
વીરનાંમ પોઉરતાસ. ઉપ-થવા વેરજવતચ
મનો, વેરજવતિચ હુક્ષોધત્ અહુરહે. ઉર્વાક્ષ-
અહુરહે ગય જિઘએષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ
જવાહી. ઇમત્ આથો આક્રિવનંમ, ચો
અહ્માઈ અએરમેમ બરધતિ હિકૂશ્,
રઓચસ-પધરિશતામ. અપહે ઔરજ
યઓજદાતાંમ.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ બોદાએ
અવજુની મરદુમ્, મરદુમ્ સરદગાં, હુમા
સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહે.
દીને માજદયરનાં, આગાહી આસ્તવાંની,

નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (અગટ પઢવું)
યથા અહ્ વધર્યાં ર).

યદનંમ્ય વહુમંમ્ય, અઆજદ્ય જવરેચ
આક્રીનામિ. આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ,
તવ આતર્શ પુથ અહુરહે મજદાઓ,
આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ, ખરેનજ્હો
સવજ્હો મજદધાતહે, અધર્નાંમ ખરેનો
મજદધાતનાંમ. કાવયેહેચ ખરેનજ્હો મજદ-
ધાતહે, આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ,
કવોધશ હુઓસવજ્હો, વરોધશ હુઓસ-
વજ્હો, અસ્નવન્તહે ગરોધશ મજદધાતહે,
ચએચિસ્તહે વરોધશ મજદધાતહે. કાવયે-
હેચ ખરેનજ્હો મજદધાતહે. આથો અહુરહે
મજદાઓ પુથ. રએવન્તહે ગરોધશ મજદ-
ધાતહે, કાવયેહેચ ખરેનજ્હો મજદધાતહે.
આથો અહુરહે મજદાઓ પુથ. આતર્શ
રેપન્ત રથએશ્તાર, યજત પોઉર ખરેનજ્હો,
યજત પોઉર-અએવજ, આથો અહુરહે

મજ્જદાઓ પુત્ર, મત્ વીરપએધળ્યો આત-
રેળ્યો, ક્ષત્રો-નકેત્રો નધર્યો સડ્હહે, યજ-
તહે. અષમ વૌહૂ ૩).

અત્ તોધ આતરેમ્ અહુર.

અઓએડ્હવન્તમ્ અપા ઉસેમહી,
અસીશત્તમ્ એમવન્તમ્, સ્તોધ-
ર્યેન્તમ્, ચિથ્રા અવડ્હેમ્;

અત્ મજ્જદા, દધખિયન્તે, જસ્તા-
ધસ્તાધશ દરેસ્તા અએનડ્હેમ્.

અષમ વૌહૂ ૧). અહ્માધ રએશચ,
હજડરેમ્, જસ મે અવડ્હે મજ્જદ, ઉરેકે
મોજ્જદ.

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ
પાક મુખારક (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ મુખારક (જે માહ હોય તે પઢવો)
માહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
ઢદારે મેહાન દાંમાન. દનઓથ અહુરહે

મજ્જદાઓ, નંમસ-તે આતશ મજ્જદાઓ
અહુરહે, હુધાઓ મજિશત યજ્જત. અર્ષેમ
વોહુ ૧) ગુરજ ખરહે અવજાયાહ.

(જો આતશ બેહરામના કેળના નજદીકમાં પઢે
તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ આદર કરા.

(જો આદરાનના આતશ આગળ પઢે
તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન આદર કરા.

(જો આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ
આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ દાદગાહ આદર કરા.

આદરાંન શાહ પીરોજગર, આદર
ગુશસ્પ, આદર ખોરદાહ, આદર બુરજીન
મેહર અવરે આદરાંન ઓ આતશાંન, કે
પ દાદગાહ નેશાસ્ત્ર અસ્તેહ, ગુરજ ખરેહ
અવજાયાહ મીનોકરકે, અમાવંદ પીરોજગર

અમાવંદી પીરોજ્જગરી. દાદ દીને વેહે
માજ્જદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફીન્ગાની
બાદ. હુકુત કેશ્વર જમીન એદુન બાદ.
મન આનો આવાયદ શુદન, મન આનો
આવાયદ શુદન, મન આનો આવાયદ
શુદન. અપ્પેમ વૉહુ ૧).

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને લણવું.)
દાદારે ગેહાંન દીને માજ્જદયસ્ની દાદ
જરથુશ્તી. નંમસે-તે અપાઉમ્ સેવિશ્તે,
અરેદ્દી સૂરે અનાહિતે. અપઅંને અપ્પેમ
વૉહુ ૧). નંમો ઉર્વધરે વડ્ઁઉહિ મજ્જદયાતે
અપઅંને અપ્પેમ વૉહુ ૧).

(આતશની સનમુખ જોઇને સર
નમાવતાં લણવું)

દનઅંથ અહુરહે મજ્જદાઅં. નંમસે તે
આતશ્ મજ્જદાઅં અહુરહે, હુધાઅં મજિ-
શ્ત યજત. અપ્પેમ વૉહુ ૧).

(આતશ નીઆએશનો સાર)

દાદાર અહુરમજ્દને હું ખુશાલ કરું છું. બુનેર્ગ આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધે! ઓ બોદા તું મને પવિત્ર કર, નમનતાર્થ, અરોર્થ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; બેહમન, અરદીબેહશત, શેહરેવર અને અસ્પંદારમદની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું છું. અએ અહુરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું જીવમ અને બરસમ સાથની ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ધરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે! ઓ અહુરમજ્દના આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ, મોહટાર્થ, ડહાપણ, તેજ જીજ્ઞાસ, અક્કલ અને હુશિયારી, ખડે પગે ઉભું રહેવાની શક્તિ, આંઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીછાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ.

અએ અહુરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની બક્ષેશ કર, કે જે પોષણ કરનાર, જાતી અક્કલનું, મીજલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઈજ્જતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનાર, પેહલવાનના જેવું

બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનઠાનની આખર વધારનાર તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ હાલ રહી ખોદાની બંદગી કરનારાઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે “ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શું ભેટ લાવે છે!” જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઈ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે “તારે ત્યાં દોલત અને બહાદુર ફરજદારો વધારો થશે; તારાં મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડશે, અને જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવશે!”

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહ્ વધર્યો (૧); યથા અહ્ વધર્યો પન્જ, ઔજ હમા ગુનાહ પતેત્ પશેમાન-
ઓમ, ઔજ હર્વસ્તીન દુશમત દુશ્મત્ત
દુશ્વરશત, મમ પ ગેથી મનીદ્, પીશે શુમા
વેહાન; મનશ્ચની ગવશ્ચની કુનશ્ચની તની,

રવાની ગેથી મધન્યુઆની, ઓખે અવાક્ષ
પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ.
યથા અહૂ વધર્યો પ) અપેમ વોહૂ ૩).

કપરાને મજ્જદયસ્નો, જરથુશ્ત્રિત્રશ,
વીદ્યેવો, અહુર-હક્યેષો, હાવનેએ અપ-
ઓને અપહે રથે, યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય,
દ્વનઔઘ્રાઘ્ય ક્સસ્તયએચ, સાવહુએ
વીર્યાઘ્ય અપઓને અપહે રથે, યસ્ના-
ઘ્ય વહ્માઘ્ય, દ્વનઔઘ્રાઘ્ય ક્સસ્તયએચ,
(ખીજ ને ગેહ હોય તે પહે) સ્વઓપહે
અપ્યેહે, તખમહે તનુમાથહે, દરુષિ-દ્રઓશ,
આહૂમર્યેહે, દ્વનઔઘ્ર યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય
દ્વનઔઘ્રાઘ્ય ક્સસ્તયએચ. યથા અહૂ
વધર્યો જઓતા ક્ષા મે ઋતે, અથા રતુશ
અપાતચિત હ્ય, ક્ષા અપવ વીધ્વાઓ
ઋઓત, યથા અહૂ વધર્યો ૧).

(કરદો ૧ લો) કરાજ સતાયમ, હર-
વેસ્થ હુમત હૂજત હૂરશત, પ મનશન

ગવશનં કુનશનં, અવાજ સતાયમ, હર-
 વેરપ દુશમત દુજીખત દુજવરશત, ઔજ
 મનશને ગવશને કુનશને. અવરગીરશની
 દેહોમ, હરવેરપ હુમત હૂખત હૂરશત, પ
 મનશનં ગવશનં, કુનશનં, કું કુંરકું કુનમ.
 બહેલશની દેહોમ, હરવેરપ દુશમત
 દુજીખત દુજવરશત. ઔજ મનશનં
 ગવશનં કુનશનં, કું ગુનાહ નકુનમ.
 ક્રાજ ઓએ શુમા રાદ્દોમ, કે અમેશા-
 રપંદ હેદ, યજશનં, ઓ ન્યાયશનં ક્રાજ
 પ મનશનં, ક્રાજ પ ગવશનં, ક્રાજ પ
 કુનશનં, ક્રાજ પ અહો ક્રાજ પ તન, ક્રાજ
 પ આંનેચ્ ઇન ખેશ જાંન્ તનો જાન નામ
 રવાન. યુન બર ખાસ્ત ઇમ હસ્ત,
 પ ખેરીએ યજદાંન્ દાર હોમ. પ ખેરીએ
 યજદાંન્ દાશતન્ અએ બહોદ કું અગર
 તશ ઔજાં રસદ, કે ઇન્ તન રવાનરા
 ખેઆવાયદ દાદન બદેહમ. સતાયમ

અપહી પહેલુમ, નગુનમ દેવાંમ, પ
 નેકીએ દાદાર અહુરમજ્દ સેપાસદાર-
 હોમ. પ પેત્યાર અનાધ ઍજ ગનામીનો
 અવર મદ, ઉમેદ રસ્તાખીજરા, પદ્ય-
 ખોરસંદ હમદાસ્તાન હોમ, દીને અહુર-
 મજ્દ, દાદે જરથુશ્ત, રસ્તએ કારન,
 કદે પાધર્યોદકેશાન પ દસ્તુર-દારહોમ
 આં જાદેરા ઍજ ગુનાહ પ પતેત હોમ,
 પ પતેત હોમ, ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કેા મરદૂમાન ઓ યુન,
 શાયદ યુદન, યાઓ મન ઓ યુન યુદ
 એસ્તેદ. પેશ ઓએ ચેહુર અંદા, પસ
 ઓએ ચેહુરપેશ, યદશાન અંદર જસ્ત
 એસ્તેદ, ઍજ સે સ્વઓષો-ચરનાંમ ગુનાહ,
 ઍજ આંન નીતમ ગુનાહ, અંદા હજારાંન
 હજાર મર્ગરજાન, અંદા ચંદ એઓશ
 હંત શાયદ યુદન, પનાંમે ચેશ્ત, હરવે-

રૂપ દુશ્મત દુશ્મત દુશ્મત, મેમ પરાએ
કસાંનૂરા, યાઓ કસાંનૂ પરાએ મનૂરા,
યાઓ ગુનાહકારી પ મનરા કસો ગુનાહ
ઓ યુનૂ યુદ્ધ એસ્તેદ, અંજ આંનૂ ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
રવાંની ગથી ઓ મીનાઓની, ઓએ
અવાખશ પશેમાનૂ, પ સે ગવશની પ પતેત
હોમ્ ; પ પતેત હોમ્ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખો પાયે
ગુનાહ નાંમ. યુનૂ હનૂદરખત, મેદ્યોસાસ્ત,
અંદરજકરમાનૂ, અઓદ્યોજદ, કાધ-
દ્યોજદ, આગેરેકત ગુનાહ, અવા વર-
શત ગુનાહ, અરેદુશ ગુનાહ, ખરે ગુનાહ,
બાજએ ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ, તન્વલ-
ગાનૂ ગુનાહ, મર્ગરજનૂ ગુનાહ, અવસોશ
ગેરાનૂ ગુનાહ, જેહે મર્ગ ગુનાહ, દશતાનૂ
મર્ગ ગુનાહ, કુનૂ મર્ગ ગુનાહ, અવારનૂ
મર્ગશની, શોએથ ગુનાહ સેશની, ગુનાહે

રવાંની, ગુનાહ હુમીમાલાંન્, ગુનાહયો-
 પુલ્-શહોદ, વક્ષે વખ્શાંન્ વક્ષે ગુનાહ,
 ગુનાહ ઔજ ગુનાહ, અવરે આખો ગુનાહ,
 કો મદુમ્ ઓ યુન્ શાયદ બુદન્, ગજસ્તેહ
 ગનામીનો દરવંદ પ પેતીઆરે દામાને
 અહુરમજ્દ ક્રાજ કરનીદ. અહુરમજ્દ
 ખોદાએ, ગુનાહ અંદર દીન્ પેદા બેકરદ,
 ગાહાને પોધર્યોદકેશાંન્, ગુનાહ દારતેહ
 એસ્તેદ. મનશની પીશે દાદાર અહુરમજ્દ,
 મીનોયાંન્ ગેથ્યાંન્ મેહુસ્ત, પીશે અમૈશા-
 રપંદાન્, પીશે મેહુર સરોશ રશને, પીશે
 આતશ બરસમ હોમ, પીશે દીન્ રવાંને
 બેશ, પીશે રદ દસ્તુરે દીની, પીશે ઓએ
 ગવેહ મદ એસ્તેદ, ઔજ આંન્ ગુનાહ
 મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
 ગેથી ઓ મીનાઆંની, ઓબે અવાખ્શ
 પશેમાન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ;
 પ પતેત્ હોમ ઔજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોલ
ખેરાદ જનઓ કરજંદ, શોએ સાહાર, ખેશ
નજદીક, હમમેહાંનીઆન્, હમખાસ્ત-
ગાન્, હમસાઅંગાન્, હમશેહરીઆન્, ૫
ધરમાનીઆં જસ્ત ૫ હર અદાદીહા ચુન્ મન્
અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ્, અંજ
આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
તની ઓ રવાંની એથી ઓ મીનોઆંની,
ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્ ૫ સે ગવશની ૫
પતેત્ હોમ્ ; ૫ પતેત્ હોમ્ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહર નસા ખુરશની, હેહર
નસા જોએશની, હેહર નસા ઓએ આવ
ઓ આતશ ખોરદન્, યા આવ ઓ આતશ
હેહર નસા ખોરદન્, અવસ્તા પચ મનશની
ન ગોફતન્, મોએ નાખુન્ દંદાન્ ફરેશ,
દસ્તે શવીન્, ઓ અવરે હરએ પદર હેહર
નસા, ચુન્ મન્ અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ
હોમ્, અંજ આન્ ગુનાહ મનશની ગવશની

કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનો-
આંની, ઓએ અવાજશ પશેમાન, પ સે
ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ
ઐજ ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કાંમે દાદાર અહુરમજ્દ
બુદ, ઓએમ આવાયસ્ત મનીદન, ઓએમ
ન મનીદ; ઓએમ આવાયસ્ત ગુફતન
ઓએમ ન ગુફત; ઓએમ આવાયસ્ત
કરદન ઓએમ ન કરદ; ઐજ આંન ગુનાહ
મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓએ અવાજશ
પશેમાન, પ સે ગવશની પ પતેત હોમ;
પ પતેત હોમ ઐજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુ કાંમે આહિરેમન બુદ,
ઐએમ ન આવાયસ્ત મનીદન, ઐએમ
મનીદ; ઐએમ ન આવાયસ્ત ગુફતન,
ઐએમ ગુફત; ઐએમ ન આવાયસ્ત કરદન,

ઑઐમ કરદ ; ઔજ આંન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તની ઑ રવાંની એથી
ઑ મીનોઆંની, ઑએ અવાજશ પશેમાન,
પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ ; પ પતેત્ હોમ
ઔજ ગુનાહ .

(કરદો ૮ મો) ઔજ હોમોઘન્ હર આઘન્
ગુનાહ, હર આઘન્ મરગરજાન્ , હર આઘન્
કરદ માંદ, હર આઘન્ માનીદ, હર આઘન્
ગુનાહ ઔજ ગુનાહ , ઑઐમ અંદર અહુર-
મજદ, મરદુમ, મરદુમ, સરદગાંન્ જસત્ પ
પતેત્ હોમ.

ઔજ હોમોઘન્ હર આઘન્ ગુનાહ હર
આઘન્ મરગરજાન્ હર આઘન્ કરદ માંદ,
હરઆઘન્ માનીદ, હર આઘન્ ગુનાહ
ઔજ ગુનાહ ; ઑઐમ અંદર અહુમન્, ગાઐ
ઝારપંદ, ઝારપંદ સરદગાંન્ જસત્ પ પતેત્
હોમ.

ઔજ્ઞ હ્રમેધન્ હરઆધન્ ગુનાહ હર
આધન્ મરગારજાન્, હર આધન્ કરેદ માન્દ,
હર આધન્ માનીદ, હર આધન્ ગુનાહ
ઔજ્ઞ ગુનાહ; ઔએમ્ અંદર અરદીએહસ્ત,
આતશ, આતશ સરદગાન્ જસ્ત પ પતેત
હોમ.

ઔજ્ઞ હ્રમેધન્ હરઆધન્ ગુનાહ હર-
આધન્ મરગારજાન્, હર આધન્ કરેદ માન્દ,
હર આધન્ માનીદ, હર આધન્ ગુનાહ
ઔજ્ઞ ગુનાહ, ઔએમ્ અંદર શેહિરેવર,
અયોજ્ઞસ્ત, અયોજ્ઞસ્ત સરદગાન્ જસ્ત
પ પતેત હોમ.

ઔજ્ઞ હ્રમેધન્ હર આધન્ ગુનાહ, હર
આધન્ મરગારજાન્, હર આધન્ કરેદ માન્દ,
હર આધન્ માનીદ, હર આધન્ ગુનાહ
ઔજ્ઞ ગુનાહ, ઔએમ્ અંદર સપેનુદારમદ,
જમીન્ જમીન્ સરદગાન્ જસ્ત, પ પતેત
હોમ.

ઔજ હમેધન હર આધન ગુનાહ, હર
આધન મરગરજાન, હર આધન ફરદ માંદ,
હર આધન માનીદ, હર આધન ગુનાહ
ઔજ ગુનાહ, ઔએમ અંદર ખોરદાદ
આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત, ૫ પતેત
હોમ.

ઔજ હમેધન હર આધન ગુનાહ હર
આધન મરગરજાન, હર આધન ફરદ
માંદ, હર આધન માનીદ, હર આધન
ગુનાહ ઔજ ગુનાહ. ઔએમ અંદર
અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદેગાંન જસ્ત,
૫ પતેત હોમ.

ઔજ હમેધન હર આધન ગુનાહ, હર
આધન મરગરજાન, હર આધન ફરદ માંદ,
હર આધન માનીદ, હર આધન ગુનાહ
ઔજ ગુનાહ. ઔએમ અંદર હામે અહુર-
મજદ જસ્ત, ચુન સતર, માહ આ ખોર-

શેદ્, આતશે સોહર સોજ, સગ, વએ,
 ઝાસ્પંદે પંજ આઠન, ઓ અવરે ગવેહે
 દેહેશનાંન, ઇન અહુરમજ્દ ખેશ, યુન
 અંદર્ગ જમીન ઓ આસ્માન યુન મન
 અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ, ઍજ
 આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
 તની ઓ રવાની ઝેથી ઓ મીનોઆની,
 ઓખે અવાજ્શ પશેમાન પ સે ગવશની
 પ પતેત્ હોમ; પ પતેત્ હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર-શેકશની, ખએતુદથ
 વસોવશની, દુદએ વેહાંન વસોવશની, ગાહા-
 મખાર, કરવરદ્યાંન, હોમ દરન, હોશ કરીદ
 યજ્ઞદાંન નેહાદ ઓ પદીરકત, રપિથવેન
 કરદૂમ, રોજે વદરદેગાંન, યુન મન આવા-
 યસ્ત યશતન, ઓએમ ન યશત, ઍજ
 આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
 તની ઓ રવાંની ઝેથી ઓ મીનોઆની,

ઔષ્ઠે અવાઞ્શ પશેમાન્, પ સે ગવશની પ
પતેત્ હોમ, પ પતેત્ હોમ ઔજ્ઞ ગુનાહ.

(કરદો ૧૦ મેા) અવરમનશની, તર-
મનશની, આજ્ઞરી, પંદી, અશમઘની,
અશ્વિની, વદ્યશમી, સૂર્યશમી, વદ્-
નગીરશની. ખોરદક્ષનગીરશની, નગીરાધ,
પંદી, ખુદ્શહી, અસુમેહાંની સપોજ્ઞગારી,
વરની, ગુમાની, આશમેધ, જોરગવાહી,
દરોગદાવરી, ઓજ્ઞહીસ્ત્ પરસ્તી, કોશાદ્
દવારશની, ખરહેને દવારશની, અવેભોગ-
દવારશની, દરાંયાંન્ જોએશની, દરાંયાંન્
ખોરશની, દૂજ્ઞહી ગદહી, જહી જંદુધ, જંદુ-
પરસ્તિ, રોસ્પી, રોસ્પીખારગી, ગવહે
પએતી, ગવહે વનીદી, શીન્મેધ, ઓ
અવરે હર આઘન્ ગુનાહ, ઓ પ ધન્ પતેતી
હોશમેરદ્, આંન ન હોશમેરદ્, આંન્
દાંનેસ્ત્, આંન્ ન દાંનેસ્ત્. આંન્ અંગદ્,
આંન્ ન અંગદ્, સ્વઓશાદા વેરેજ્ઞયા, પીશે

રદ્દ દસ્તુરે દીની આવાયસ્ત્ ગર્જુદન્,
 ઓએમ્ ન ગર્જુદ્ ઓજ્ઞ આન્ ગુનાહ,
 મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની
 ગેથી ઓ મીનો-આની, ઓએ અવાજ્જ પશે-
 માન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્; પ
 પતેત્ હોમ ઓજ્ઞ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) ક્ક અગર કસાન્ પતેતી
 પદીરકૂત્ હોમ, ઓએમ ન કરદેહ-હોમ,
 ઇશાન્ રવાન્રા, દુશખારી મદ્, યદ્શાન્
 જાદેહરા, હર્ યક જુદ્ જુદરા, મનશની
 ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાની ગેથી
 ઓ મીનોઆની, ઓએ અવાજ્જ પશે-
 માન્ પ સે ગવશની પ પતેત્ હોમ્; પ
 પતેત્ હોમ ઓજ્ઞ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આન્ દીન્ દસ્તુર
 એસ્ત-હોમ, ઇન્ અહુરમજ્ઞદ જરથોસ્ત્
 આશત્, જરથોસ્ત્ ઓએ ગુશ્તાસ્પ. પ

યેવંદ આદરખાદ મારાસ્પંદાંન્ મદ્. પદશ
પસાખ્ત કરદ ખોખ્ત, અશાહી વેહ રવાંને
દૂશારમૂરા આવાયશનીતર વેહશની હોમ.

પ જીવંદીએ જાન્ આસ્તૂઆંન્ હોમ
હુમત પ મનશને, આસ્તૂઆંન્ હોમ હૂખ્ત
પ ગવશને, આસ્તૂઆંન્ હોમ હૂરશત પ
કુનશને, આસ્તૂઆંન્ હોમ પ ગવહુ દીને
માજદયસ્તાંન્, હુમા કર્ફેહા હુમદાસ્તાન્
હોમ, અંજ હુમા ગુનાહીઆ જુદદાસ્તાન્
હોમ. પ નેકી સેપાસદાર હોમ; અંજ
અનાઘ ખોરસંદ હોમ. પૂલ પાદકરાહ, ખંદ
દરોશ, તોજશને તાવાંન્ દીન્ પાદ કરાહિ
સે શખ્ પંજાહ હફત સાલ, પદશ ખોરસંદ
હુમદાસ્તાંન્ હોમ. આંએમ કરદે હોમ ઇન્
પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેરે કર્ફેહરા, ગેરાંન્ ખીમે
દોજખૂરા, અશાહી વેહ રવાન્ દૂશારમૂરા,
પ ઇન્ મનશને કરદે હોમ. કુ કાર કર્ફેહ મન્
અંદા નૂ કદી, આંએ નૂ ફૂનમ, હુમા

એસ્તરને કંરકેહરા, ગુજારને ગુનાહરા, બોખતે
રવાંનરા. અગર માન્દે બહોદ, કું ગુનાહ મન્
તોખત ન બહોદ. પાદ ફરાહિ સે શખ
આંનહીઆ પદશ બોરસંદ, હમદાસ્તાંન
હોમ.

હમે ફરમાએમ અપેમ વાહૂ બેગુદીર-
શની, પતેતી પીશ અંજ બેગુદીરશની. પસ
ગુદરદહ મન્, મન્ જાદેહરા અંજ ગુનાહ,
પ પતેત બહોદ. સંદાશ ગેથોફરીદ ફર-
માયદ. ફરમુદાર બાહિશની હમદાસ્તાંન
હોમ, અહુરમજ્દ બેશ હોમ, અહુર-
મજ્દ દહમાન કુનમ, અશાહી સતાએમ.

આએમ ગીરફતેહોમ હરવેસ્પ હુમત
હુખત હુરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન;
બહેલશની દહોમ, હરવેસ્પ દુશમત
દુજ્જાખત દુજ્જવરશત, અંજ મનશન ગવ-
શન કુનશન, આએમ ગીરફતેહોમ હર-

વેસ્થ હુમત હૂખત હૂરશત, પ મનશન
 ગવશન કુનશન. બહેલશની દેહોમ
 હરવેસ્થ દુશમત દુજૂખત દુજૂવરશત,
 ઔજ મનશન ગવશન કુનશન, ઔએમ
 ગીરફતેહ હોમ, હરવેસ્થ હુમત હૂખત
 હૂરશત, પ મનશન ગવશન કુનશન,
 બહેલશની દેહોમ, હરવેસ્થ દુશમત
 દુજૂખત દુજૂવરશત, ઔજ મનશન ગવ-
 શન કુનશન. ઔએમ ગીરફતેહ હોમ. હર-
 વેસ્થ રાહે રાસ્તી કાડન; બેહેલશની
 દેહોમ હરવેસ્થ રાહે અરાસ્તી અવાડન,
 ઘના શીકસ્ત, અહુરમજદ બેહ અવજન
 સ્તઆમિ અપેમ. અપેમ વાહુ ૧).

કસ્તુથે હુમતોઘખ્યસ્થા હૂખતોઘખ્ય-
 સ્થા હૂરશતોઘખ્યસ્થા, માંથવોઘખ્યસ્થા
 વખેધવોઘખ્યસ્થા વરશવોઘખ્યસ્થા. અઘ-
 ખિગધસ્થા દધથે, વીસ્થા હુમતાયા
 હૂખતાયા હૂરશતાયા, પધતિરિસ્થા દધથે,

વીરખા દુશ્મતાયા, દુજ્જાજતાયા દુજ્જવર-
શતાયા. ફેરા વે રાહી અમંખા સપેન્તા,
યસ્નંમયા, વહ્નંમયા ફેરા મનડ્હા ફેરા
વચડ્હા, ફેરા બ્યઓથના, ફેરા અડ્હુયા,
ફેરા તવસચીત્ ખાજ્યાઓ ઉશતનંમ.
સ્તઓમી અપેમ્. અપેમ્ વોહુ ૧).

યથા અહૂ વઝયો ૨૧), અપેમ્ વોહુ ૧૨).
યથા અહૂ વઝયો ૨). યસ્નંમય વહ્નંમય,
અઓજસ્ય જવરંચ આક્રીનામિ. સ્વઓપહુ
અપેહુ, તખમહુ તતુ-માંથહુ, દરુષિ-દ્રઓશ
આહુઝરયેહુ. અપેમ્ વોહુ ૧).

અહ્માઝ રઓશ્ય, -હજડરંમ, -જસ મે
અવડહુ મજદ, કરકે મોજદ. અપેમ્
વોહુ ૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર)

સધજા ભલા વિચાર, વચન અને કામોની હું
વખાણ કરું છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરું છું

અને સધળા ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું
ધિક્કારું છું તથા તજ દેઉં છું. મારી પાસે જેખી કાંઈ
દોલત અને પુંજ છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ
હું સમજું છું. અગરજો મારાં રવાનના કાયદાને માટે
એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માબાપ, ભાઈ, બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર,
વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ
અને હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ
ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુ-
લાત હું આપું છું.

દાદાર અહુરમઝદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન
અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક
એહરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો
થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

ઓ ખોદા તારી ભલી પેદાયશોના કોઈખી માણસ,
પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણસ-
જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ,
પાણી, વનસ્પતી અને બીજાં પદાર્થો એઓને મેં
ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને
માટે પશ્ચાતાપ કરી મારી માગું છું, બધી જાતના

ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલમાત, કોઈની મરકરી, અદેખાઈ, લોભ, જુહું અથરામણુ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉધાડે પગે અને કુશ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજુ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમેનો જે કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરું છું.

જે દીન દાદાર અહુરમજ્દે અરો જરથોસ્તને શિખવી, અરો જરથોસ્તે કચે ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરખાહ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કાધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમે (અવસ્તા ભાષામાં).

નામસ્મી દઝ્યેવો, ફવરાને મજ્દહયસ્ને જરથુશિરથ, વીદઝ્યેવો અહુર-હકઝ્યેવો, સ્તઅૌતા અમૅષનાંમ ર્ષેન્તનાંમ, યશ્તા અમૅષનાંમ ર્ષેન્તનાંમ. અહુરામ મજ્દહામ વફ્હવે વૌહુમધતે, વીરપા વૌહુ ચિનહી, અપાઉને રઝ્યેવધતે ખરૅનફ્હિહધતે. યા ઐ

ચીચા વહિશતા; ચેડ્હે ગાઉશ, ચેડ્હે
અપેમ, ચેડ્હે રઘાચાઘા, રેડ્હે
રઘાચેખીશ, રોમથેન્ ખાથા.

રપેન્તાંમ આરમધતીમ વડ્ઉહીમ વરેને,
હા મોમ અસૂ. ઉસ મેઉશ સ્તુચે, તાયા-
અત્તયા હજ્જહત્તયા, ઉસ મજ્જદયસ્નનાંમ
વીસાંમ, જ્યાનયઘ્ચા વીવાપત્તયા.

ફેરા મનઘેમળયો રાઘ્ઘે, વસે-યાધ
તીમ વસે-પેધતીમ, યાધશ ઉપધરી આય
જ્ઞમાં ગઘાખીશ ઘ્યેન્તી. નેમહા અપાધ
ઉજ્જાતા, પધતી અવત્ત સ્તુચે, નોધત્ત
અહ્માત્ત આજ્જયાઘ્ઘાનીમ, નોધત્ત વીવાપેમ,
ક્તા માજ્જદયસ્નીશ અઘ્ઘા વીસો, નોધત્ત
અસ્તો, નોધત્ત ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

વી દઘેવામ્મશ અધામ્મશ, અવહ્હુશ,
અન રેતામ્મશ, અકો-દાખીશ સરેમ ઝૂચે;
હાતાંમ દ્રઘાજિશ્તાધશ, હાતાંમ પઘ્ઘા-

૧૪૦ દાનના કલમે (અવસ્તા ભાષામાં.)

પિરતાઘશ, હાતાંમ અવહુત્તમાઘશ. વી
દઘ્વેવાઘશ વી દઘ્વેવવત્તખીશ, વી યાતુશ
વી યાતુમત્તખીશ, વી કહ્યાચીત્ હાતાંમ
આતરાઘશ, વી મનેખીશ, વી વચેખીશ,
વી બ્યઘ્વોથનાઘશ; વી ચિથ્રાઘશ. વી જી
અના સરેમ્ શ્રયે, યથના દ્રઘ્વાતા રાંખયન્તા.

અથા અથા ચોઘત્ અહુરો મજ્જદાઘ્વો
જરથુશત્રેમ, અથા ક્ષયએતા. વીરુપએષુ
ફેરળએષુ, વીરુપએષુ હુન્જમનએષુ, યાઘશ
અપેરેસયતેમ્ મજ્જદાઘ્વોસ્થા જરથુશત્રસ્થા.

અથા અથા ચોઘત્ જરથુશત્રો, દઘ્વેવા-
ઘશ સરેમ્ વ્યાશ્રવીતા વીરુપએષુ ફેરળએષુ,
વીરુપએષુ હુન્જમનએષુ. યાઘશ અપેરે-
સયતેમ્ મજ્જદાઘ્વોસ્થા જરથુશત્રસ્થા; અથા
અજમચીત્ ચો મજ્જદયસ્નો જરથુશિત્રશ,
દઘ્વેવાઘશ સરેમ્ વીશ્રયે, યથા અનાઘશ
વ્યાશ્રવીતા ચે અપવા જરથુશત્રો.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્-
રાઓ, યાવરના ગાઉશ હુદાઓ, યાવરનો
અહુરો મજ્જદાઓ, યે ગાંમ દદા, યે નરેમ
અપવર્નમ; યાવરનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો
કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરના ક્રપઓશ્ત્રા જામા-
સ્પા; યાવરનો કસ્વીત્ર સઓષ્યતાંમ,
હુધ્યા-વરેજાંમ અપઓનાંમ, તા વરેનાચા
હઃઓપાચા.

મજ્જદયસ્નો અહ્મી મજ્જદયસ્નો જર-
થુશ્ત્રો, કવરાને આસ્તૃતસ્થા કવરે-
તસ્થા. આસ્તુયે હુમર્તમ મનો, આસ્તુયે
હુખર્તમ વચો, આસ્તુયે હુશર્તમ યઓથ-
ર્તમ, આસ્તુયે દઓનાંમ વડ્ઉહીમ માજ્જદ-
યસ્નીમ, કસ્પાયઓખંધ્રાંમ, નિધાસ્નધથી-
ર્તમ, ખઓવદથાંમ અપઓનીમ યા
હાધતિનામચા ખુયેધન્તિનાંમચા, મજ્જિ-
શ્તાચા વહિશ્તાચા સઓશ્તાચા, યા આહુ-

૧૩૨ દીનનો કલમે (અવસ્તા ભાષામાં.)

ધરિશ જરથુશિરશ; અહુરાધ મજદાધ
વીરપા વૉહુ ચિનહી. અએષા અસ્તી
દએનયાઓ માજદયસ્નોધશ આસ્તુધતિશ.
અપેમ વૉહુ ૧).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને
તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો
ધર્મ મજદયસ્ની છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારું છું.

દરેક કામમાં સત્યતા રાખવાની કબુલાત હું
આપું છું. મારા જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી
આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું
સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સત્તા હું કબુલ રાખતો
નથી. ગલીયાધ અને અસ્વચ્છતાને ધીક્કારું છું. અશો
જરથોશ્તને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

હાહાર અહુરમજ્દ, પેગમ્બર જરથોશ્ત, શાહ
ગુશ્તારપ, ફરશોસ્ત્ર અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ
સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું
વખાણું કરું છું. મજદયસ્ની દીન ઉપર ઉશતવાર છું.

દીનનો કલમો (પાજંદ જખાનમાં.) ૧૩૩

કારણ કે એ મજદયસ્ની દીન ખીજ સધળી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાળે એ દીન અરો જરથોશત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કાશીશ કરીશ.

દીનનો કલમો (પાજંદ જખાનમાં).

ખ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશગરે મેહેરખાંન. રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ, મજદયાતયાઓ અપઓન્યાઓ, દએન-યાઓ વહુહુયાઓ માજદયસનોખશ, દીન બેહ રાસ્ત વ દરોસ્ત, ખોદાએ બર બદક ફીરસ્તાદેહ ધન હસ્ત, કે જરથોશત આવોદેહ હસ્ત, દીન દીને જરથોશત, દીને અહુરમજદ, દાદે જરથોશત સ્થિતમાન. અપઓને અષેમ વાહુ ૧). (ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ જખાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયસ્ની દીન કે જે એકલા અહુરમજદની પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાણ હોજે, એ

ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાંને માટે
અરો. જરથોશ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજ્દી
તથા જરથોશ્તી છે તેની ઉપર હું બેશક અને
બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગૂનો.

દનઔથ અહુરએ મજ્દાઔ. અર્ષમ્
વૌહુ ૧); ૫ નામે યજ્ઞદાન્ અહુરમજ્દ
ખોદાએ અવજ્ઞની, ઝાજે ખોરેહ અવજ્ઞ-
યાદ; આતશ દાદગાહ આદર કરા. ઔજ
હુમા ગુનાહ, પતેત પશેમાનુઓમ, ઔજ
હુર્વસ્તીન્ દુશ્મત, દુજ્ઞત, દુજ્ઞવરેશ્ત,
મેમ્ ૫ ગેતી મનીદ, ઉએમ્ ગુફત, ઉએમ્
કર્દ, ઉએમ્ જસ્ત, ઉએમ્ યુન્ યુદ
ઔસ્તેદ, ઔજાન્ ગુનાહ, મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઔ રવાંની, ગેતી ઔ મીનો-
આંની, ઔખે અવાજ્ઞ પશેમાન્ ૫ સે ગવ-

શની ૫ પતેત્ હોમ. (સર ઝાંકાવતાં ભણવું)
 દનઘ્નોઘ્ન અહુરહે મજદાઘ્નો નમસં-તે
 આતશ્ મજદાઘ્નો અહુરહે હુધાઘ્નો મજિ-
 શત યજત. અષ્મ વાહુ ૧) (ત્રણ વાર
 પઢવું) અહ્માઇ રઘેશ્વ, બજડ્રેમ્, જસ મે
 અવડ્રે મજદ. કરકે મોજદ. અષ્મ વાહુ ૧).

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને ખુશાલ કરું છું, અહુરમજદના
 આતશને હું નમન કરું છું અને તમામ ગુનાહથી
 પરતાવો કરું છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે, બક્ષાયન્દેહ બક્ષાયશગરે
 મેહુરખાન્. અહુરમજદ ખોદાએ, ઈથા
 આત્ર યજમદે અહુરેમ્ મજદાંમ્, યે ગાંમ્યા
 અષ્મ્યા દાત્ર, અપસ્ત્યા દાત્ર ઉવિરાઘ્નાસ્ત્યા.

૧૩૬ દોઆ તંદરોસ્તી (અવસ્તા ભાષામા.)

વડ્ઠિહીશ, રઝોઆઝોસ્ત્યા દાત, ખૂમીમૂઆ
વીસ્પાઆ વોહૂ, અપેમ્ વોહૂ ૩).

(જમવાની ખાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર
અહુરમજ્દનાં હું શુકાનાં કરું છું. જેણે અનાજ, પાણી
વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારું ઉત્પન્ન કરીધું;
જે માટે આજે જગાએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી (અવસ્તા ભાષામા.)

તાઝો અહ્મિ ન્માને જમ્યારેશ, યાઝો
અપઝોનાંમ્ દનૂતસચ, અપયસચ, વ્યમદમ્-
ખિશચ, પમતિ-જન્તયસચ; ઊસ નૂ અહ્હામ્
વીસે જમ્યાત અપેમ્ચ. કષ્ટેમ્ચ, સવસચ,
ખરેનસચ, ખાથેમ્ચ. દરેધો-કૃતમથ્વેમ્ચ
અહ્હાઝો દઝેનયાઝો યત્ આહુરોઈશિ
જરથુશ્ત્રેમ્ચ. અસિશત-નૂ અમ્હાત્ હચ
વીસત્ ગાઉશિ યુયાત; અસિશતેમ્ અપેમ્,

દેવ્યા તંદરોસ્તી (અવસ્તા ભાષામાં). ૧૩૭

અસિશ્તેમ્ નર્શ અપચ્ચાનો અચ્ચાન્ને,
અસિશ્તો આહ્લુઠરિશ્ત હકચેષે. જમ્યાન્
ઇથ અપાઉનાંમ વડ્ઉહીશ્ત સૂરાચ્ચા
રપેન્તાચ્ચા ક્વપયો, અષોઘશ્ત અએપજ્જ હુચિ-
આચ્ચા જમ-કથ્થહ્લ દાતુ-દ્રાજ્જહ્લ. હવરે-
ખરેજ્જહ્લ; ઇશ્તેચ્ચે વડ્હ્લહ્લહ્લમ્, પઘરિતા-
તેચ્ચે આતરનાંમ, ક્વપ-વક્કયાઘ રયાંમચ્ચ
ખરેનહ્લહ્લમ્ચ.

વઘનીવ અહ્લિ ન્માને સ્સચ્ચાષો અસ્સુ-
શ્તીમ્, આક્કશ્તિશ્ચ અનાક્કશ્તીમ્, રાઘતિશ્ચ
અરાઘતીમ્, આર્મઘતિશ્ચ તરો-મઘતીમ્,
અરુપુજ્ઞધો વાશ્ચ મિથચ્ચાન્તેમ્ વાચિમ્
અપ-દુજ્જેમ્. યથ અહ્લુચ્ચ અમેપાચ્ચા રપેન્ત
સ્સચ્ચાપાંચ અબ્યાધ પઘતિષાંન્ વડ્હ્લશ્ચ
યસ્સનાંસચ્ચ વહ્લાંસચ્ચ, વોહ્લ યસ્સેન્મચ્ચ વહ્લેમચ્ચ,
હુખ્ખરેત્તીમચ્ચ, ઉશ્ત-ખ્ખત્તીમચ્ચ, વન્ત-ખ્ખરે-
ત્તીમચ્ચ. આ-દરેઘાત્ત ખાખ્ખઘસ્યાત્ત. મા યવે

૧૩૮ દોઆ તંદરોસ્તી (અવસ્તા ભાષામાં)

ધમલ ન્માનંમ ખાથવલ ખરેનો ફજહીલ ;
મા ખાથવગતિ ઇરિશ, મા ખાથવગતિ
આસ્ન ફજનિશ ; આથો દિસ્વેહુ પગતિ
અપોધશ્ય વજ્જુયાઓ દરેલ્લમ હુખમ.

(અવસ્તા ભાષાની દોઆ તંદરોસ્તીનો સાર.)

આ ધર અને ખાન્દાનમાં ખુશુદી, આશીર્વાદ,
રાસ્તી, હકુમત, આખાદી કીર્તી તથા સુખાકારી
ઉત્પન્ન થાઓ ! અરો લોકોનાં ભલાં ફરોહરો અરોઈના
ખળવાન ઉપાયો પોતાની સાથે આ મુકામમાં લાવો !
ભલાઈનાં વધારો થાઓ અને ખદી નાખુદ થાઓ ! આ
ધર તાબેદારી, સખાવત, સહ્યતા અને સચ્ચાઈનાં
સદગુણોથી ભરપુર બનો કે જ્યાં સારી ચજરને,
તંદરોસ્તી, દોસ્તી વિગેરેની ફરેસ્તાઓની ભેટોથી
તેમજ આસાનીવાહું સુખ અને જતી અક્કલવાલાં
ફરજંદોથી આ કુદુંખ લાંબો વખત સુધી સુખી અને
આખાહ રહે !

દોઆ તંદરોસ્તી (પાજંદ જખાનમાં).

બ નાંમે યજ્ઞદે, બક્ષાયન્દેહુ, બક્ષા-
યશગરે મેહુરખાંન્, યથા અહૂ વધર્યો ર).

તન્-દરોસ્તી દરજીવશની આવાયદ; ખોરેહુ અંધદ અપહીદાર; યજ્ઞદાંને મીના-
યાંન્, યજ્ઞદાંને ત્રેતીયાંન્, હુક્ત અમૈષાદપં-
દાંન્, અયજ્ઞદ રોશાન્ હુમે ખેરસાદ. ઇન્ દોઆયાંન્ બાદ, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ,
હુમે અન્દર કસાંન્રા, જરથુશ્તી દીન્ શાદ બાદ; અએદુન્ બાદ. યા બારી બોદા!
બોદાવંદે આલમ્રા, હુમા અનજુમન્રા
(ફલાંનરા) (આ જગોએ જે જીવતાં માણસોની
નૈયતે ભણે તેઓનું નામ લેવું) બા ફરજન્દાન્,
હુજર સાલુ દર બેદાર, શાદ બેદાર, તન્-
દરોસ્ત બેદાર; અએદુન્ બેદાર. બર સરે
અરજાન્યાંન્ સાલુહાએ બીશ્યાર વ કરન્-

૧૪૦ દોઝા તંદરોસ્તી (પાજંદ જાનમાં).

હાએ ખીશુમાર, ખાકી ઓ પાવન્દેહ દાર, સદ્
હજારાન હજાર આફીન ખાદ, સાલ ખોજસ્તેહ
ખાદ; રોજ ફરરોખ ખાદ, માહ મુખારફ
ખાદ. ચંદ સાલ, ચંદ રોજ, ચંદ માહ,
ખીરયાર સાલ અજનીદાર, યજરન ઓ
ન્યાએશન, ઓ રાદી ઓ કોર ખરશન.
અશાદીદાર અવરે હુમા કારો ફરફેહા; તન-
દરોસ્તી ખાદ, નેકી ખાદ, ખૂખ ખાદ, અએ-
દૂન ખાદ, અએદૂન તરજ ખાદ; ૫ યજદાંન
વ અમંશારપન્દાંન કામે ખાદ.

ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન, લક્ષ્મી-
વાન, વૃદ્ધાવાન, રોજીવાન, શુકાંના દાદાર
ચેફ દીન ચેફ, જરથુશ્ત્ર ખર હેફ, બેશાફ
બેશુમાન હોમ પાફ દીન મજદયસ્ની જરથુશ્ત્ર
સ્થિતમાન. અપઓને અપેમ વાહુ ૧).

(પાજંદ જાનની દોઝા તંદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાથની લાંબી જીંદગી
આપ, ઓ યજદ અને અમશારપન્દો તમારાથી હું

પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયરની દીનની આગ્રાહી અને ચઢતી કળા હોળે. ઓ ખોદા મારા દોળાના લોકને તથા અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ, ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે ત્યાં ધન, દોલત આયુશ અને પુત્રની વૃદ્ધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારું એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નામ.

- ૧ દાદાર અહુરમજ્દ.
- ૨ બેહુમન અમપાર્શ્વંદ.
- ૩ અરદીબેહૈશ્ત અમપાર્શ્વંદ.
- ૪ શેહરીવર અમપાર્શ્વંદ.
- ૫ અસ્પંહારમદ અમપાર્શ્વંદ.
- ૬ ખોરદાદ અમપાર્શ્વંદ.

- ૭ અમરુદાદ અમધારપંદ.
- ૮ દઝે-પ-આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ આવાં યજ્ઞદ.
- ૧૧ ખુરશીદ યજ્ઞદ.
- ૧૨ માહ યજ્ઞદ.
- ૧૩ તેશતર તીર.
- ૧૪ ગાશ યજ્ઞદ.
- ૧૫ દઝે-પ-મેહિર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
- ૧૮ રશને રાસ્ત યજ્ઞદ.
- ૧૯ ફરરોખ ફરવરદીન.
- ૨૦ બેહિરાંમ યજ્ઞદ.
- ૨૧ મીના રાંમ.
- ૨૨ ગવાદ યજ્ઞદ.
- ૨૩ દઝે-પ-દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ.

- ૨૫ મીનો અશીશ્વંધ્ર .
 ૨૬ આશ્તાદ્ર યજ્ઞદ્ર .
 ૨૭ મીનો આસ્માન્ .
 ૨૮ જમ્યાદ્ર યજ્ઞદ્ર .
 ૨૯ મીનો મારેસ્થંદ્ર .
 ૩૦ મીનો અનેરાંન્ .

બારે મહિનાનાં નાંમ.

- ૧ ફરરોખ્ ફરવરદીન્ .
 ૨ અરદીબેહસ્ત અમપાર્સ્થંદ્ર .
 ૩ ખોરદાદ્ર અમપાર્સ્થંદ્ર .
 ૪ તેસ્તર તીર .
 ૫ અમરદાદ્ર અમપાર્સ્થંદ્ર .
 ૬ શેહરીવર અમપાર્સ્થંદ્ર .
 ૭ મેહિર યજ્ઞદ્ર .
 ૮ આવાં યજ્ઞદ્ર .
 ૯ આદર યજ્ઞદ્ર .

૧૦ દ્યો કાદાર.

૧૧ બેહમન અમપાર્ષદ.

૧૨ અરુપંદારમદ અમપાર્ષદ.

છ ગહમ્મારના નામ.

૧ મએદીઓજરેમ.

૨ મએદીઓશહેમ.

૩ પએતેશહેમ.

૪ અયાથ્રેમ.

૫ મએદીઆરેમ.

૬ હમરુપમએદ્યેમ.

પાંચ ગાથાના નામ.

અહુનવત, ઉશતવત, રપેન્તોમદ,
બાહુક્ષત્ર, વહિશ્તોઘશત.

હમકારાનાં નામ.

અહુરમઝદ , દઝે-પ-આદર , દઝે-પ-મહેર ,
દઝે-પ-દીન .

બેહુમન , માહ , મેશ , રાંમ .

અરદીબેહશત , આદર , સરેશ , બેહુરાંમ .

શેહરીવર , ખુર,^૧ મેહર , આસ્માન ,
અનેરાંન .

અસ્પંદારમદ , આવાં , દીન , અરદ,^૨
મારેસ્પંદ .

બોરદાદ , તીર , અરદાક્રવશ,^૩ ગવાદ ,

અમરદાદ , રશને , આશતાદ , જમ્યાદ .

ભાગ ૨ જે ધર્મજ્ઞાન

ખોદા.

અવસ્તા-તા ચખ્ખેન્ગુ થિવસા હારે
અધખી અપા અપખી વચ્ચેનહી
વીરપા.^૧

સાર—પાક ખોદા પોતાની સધળે ઠેકાણે હાજર
રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને દ્રાણ પેદા કીધા?

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા
કીધું છે?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સુય,^૧
આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને

^૧ યજ્ઞશને હા ૩૧ ક. ૧૩.

વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ
બનાવી છે.^૧

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણુની સત્તા
ચાલવી જોઈએ?

જ૦—અલખત તેના બનાવનાર એકલા
ખોદાનીજ.^૨

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા
કીધાં?

જ૦—નેક અને સાર્થ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને
અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને
તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને
શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સર્ય્યાઈ.
કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી, દયાળુ,
સખી અને સાર્યો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

૧ દોઆ નામ સેતાયશને. ૨ ચજશને હા. ૮, ૬. ૫.

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કરીધું છે તે તેના પોતાના કાયદાને માટે નહીં, પણ આપણા કાયદા અને પોષણને માટે છે તેથી આપણે જાણ્યે છીએ કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને મારી બંધે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન, દારોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સધળી નેઆમતોની બંધેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.^૧

સ૦—ખોદાતાલા સાચાનો સાથી છે એ વિષે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે.” સાચાઓ ઉપર તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઈથી ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.^૧

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી કરીને ચાલવું જોઈએ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સધળાં નેક અને બદ કામો જુએ છે અને તે કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુઃખ આપનાર છે.^૨

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી બીહવાનું કાંઈ કારણ છે?

જ૦—ના જી, કાંઈજ નહીં. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ ખોદા—કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું કાંઈ કારણ નથી.

૧ અર્થેમ વોહુ. ૨ યજ્ઞશને હા ૩૦ રૂ. ૧૧.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આફત
આવી પડે ત્યારે શું કરવું?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ
માંગવી અને જો તે દુઃખ આપણી પોતાની
કાંઈ કસુરથી આવી પડ્યું હોય તો તેવું
કામ ફરીને નહીં કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ?

જ૦—“ઓ ખોદા! તું મને એવી બક્ષેશ
કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારું કલ્યાણ
થતું હોય. કારણ કે મારે વાસ્તે શું
સાંચું છે તેનો જાણનાર તુંજ છે.”^૧

સ૦—ખોદાનું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું?

જ૦—અહુરમઝ્દા એટલે સદા કાળ હસ્તી
ધરાવનાર ધણું ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા ક્યાં છે.

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાણે

હાજર છે. તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.^૧

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સધળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહીં; કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.^૨

સ૦—ખોદાને તમે જોઈ શકતા નથી કેમ કહી શકો કે તે છે?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે અનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સામેત કરે છે.

સ૦—તે નાદાર ચીજો તે કય?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સામેત કરશો?

૧ યજ્ઞશને હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ યજ્ઞશને હા ૩૧ ફ. ૧૪.

૪૦—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધનો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે દ્વારા બનાવે છે? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા કુટીને ઝાડ મોઢું થાય છે તે દ્વારા કરે છે? શું એ બધું માણસથી થાય છે? નહીં. ત્યારે જે ચીજ માણસથી નહીં બની શકે તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કાંઈ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઈએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યાં પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ મોઈ ઇદા વિસ્તો યે ને
અએવો સાસ્નાઝ્ઞો ગૂપતા જર-
થુશ્ત્રો.^૧

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) “જેણે
એકલાએ મારી શિખામણો સાંભળી તથા
જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે
સ્પેતમાન્ જરથોશત્ છે.”

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં નામથી
ઓળખાએ છીએ?

જવાબ—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મગુરુ.

સ૦—આપણો સૌથી પહેલો ધર્મગુરુ કાણુ ?

જ૦—પેગાંમ્બર અશો જરથોશત.^૨

સ૦—અશો જરથોશતને પેગાંમ્બર કહેવાનું કારણ
શું ?

૧ યજ્ઞશને હા ૨૯, ૩. ૬. ૨ ફરવરદીન યશત ૩. ૯૯.

જ૦—કારણ કે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી
 ખોદાને પીછાંનીઆ અને મીનોષ
 દુન્યાંમાંથી ખોદાના હોકમે આએ
 દુન્યામાં લઇ આવ્યા. પેગામ્બરનો અર્થ
 સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો જરથોશ્ત્ર કાણુનો પેગામ્બર ?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ઇરાંની
 માજદયરની પારસીઓનો. આપણો
 પેગામ્બર અશો જરથોશ્ત્ર હોવાથી
 આપણે જરથોશ્ત્રી કહેવાઇએ છીએ.

સ૦—એવણુને પેગામ્બર તરીકે કાણે કબુલ
 રાખ્યા ?

જ૦—કયાંની વંશના ઇરાંની પાદશાહ ગુશ્તાર્પ
 અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦—એવણુને પેગામ્બર તરીકે કબુલ કરવાની
 આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ ગુશ્તાર્પે
 પોતાની ખાત્રી કીધી !

જ૦—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરુષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. ધણી બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઝજેજ્જ કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાત્રી કીધા પછી એવણને પેગામ્મર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦—અશો જરથોશ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જ૦—તેવાણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોષ અને પરહેજગારી રાખવી, સધળાંઓનુ ભલું ધરણું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશ્તનો જન્મ કયાં થયો હતો?

જ૦—ધરાન દેશમાં આવેલાં રઝે શેહેરમાં ‘પઓરુશસ્પ’ નાં ઘરમાં.^૧

સ૦—પઔઠ્ઠશસ્પ કાણુનું નામ છે?

જ૦—અશો જરથોશ્તનાં પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેઠાંમ્મરને જરથોશ્ત પઔઠ્ઠશસ્પ કહીને નથી ઓળખતા પણ જરથોશ્ત સ્પિતમાન એ નામે ઓળખ્યે છીયે તેની સમજણ શું?

જ૦—સ્પિતમ એવો નામનો અષો જરથોશ્તનાં વડવાઓમાં એક નામીયો પુરુષ થઈ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા પેઠાંમ્મરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશ્તનાં માતાજીનું નામ અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગૂદો અને ધણિયાણીનું નામ હુવોવી.

સ૦—અશો જરથોશ્તને કેટલી દીકરીઓ હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. પઔઠ્ઠચીશ્તી,^૧

ફેની અને ડ્રીતી.^૧

સ૦—અશે જરથોશ્તના દીકરાઓનાં નામ આપો.

જ૦—ધસત્વાસ્ત્ર, ઉરવતત્નર અને
હવરેચિત્ર.*

સ૦—અશે જરથોશ્તનાં ખાનદાનનાં નામ
આપો?

જ૦—માતાજી તરકથી હવોવનું ખાનદાન
તથા પિતાજી તરકથી હવેચત્—અરપા
અથવા સ્પિતમનું ખાનદાન હતું,^૩ જે
પાદશાહ ફરેદુનથી ઉતરેલું હતું.

સ૦—અશે જરથોશ્તનો દીસો અથવા મરણ
દિવસ કયા રોજે?

જ૦—દ્યૌ મહિનો અને ખોરદાદ રોજે ?

સ૦—એવણનો જન્મ દિવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહિનો અને ખોરદાદ રોજ
અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

૧ ફરવરદીન યશત ફ. ૧૩૬. * અથવા પુરદશેચેહેર
ફરવરદી યશત ફ. ૬૮. † ઈજશને હા ૪૬, ફ. ૧૫.

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા-હૃદય અજ્ઞમચિત યો જરથુશ્ત્રો,
 કૃત્તેમાં ન્માનનાંમ્ય, વીસાંમ્ય, જન્તુનાંમ્ય
 દખ્યુનાંમ્ય, અહ્હાઓ દ્યેનયાઓ
 અનુમતયએચ અનુપ્રતયએચ અન્વ-
 ર્શતયએચ, યા આહ્મરિશ જરથુશ્ત્રીશ.
 સાર—હું કે જે જરથોશ્ત હું તે દેશના,
 ગામના, મોહલાના અને ઘેરના આગેવાનોને
 આએ જરથોશ્તી દીનનાં ફરમાન હુમત
 હૂખત અને વૈશ્વર્ત પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું
 હું તથા ઉત્તેજન આપું છું.^૧

સવાલ—જરથોશ્તી દીનના મુખ્ય ફરમાનો શું છે?
 જવાબ—હુમત હૂખત અને વૈશ્વર્ત અથવા
 નેક મનશ્ચની, નેક ગવશ્ચની અને
 નેક કુનશ્ચની.

સ૦—એ ત્રણે શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦—સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સ૦—પાક અવસ્તામાં એ વિષે શું કહેલું છે.

જ૦—“તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો બેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે.”^૧

સ૦—હુમત હુખત અને હુશ્તીથી ઉલટું શું?

જ૦—દુશ્મત, દુખ્ખત, અને દુશ્વશ્ત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુંડો વિચાર, જૂઠો અથવા ખુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો માણસોને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.^૨

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો

જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે દરેક જણે
મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી
અંતે દુન્યામાં સુખ મળે.

સૌ—અશો જરથોશ્તના જેવા થવાને વાસ્તે
આપણે શું કરવું?

જૌ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સમ્યા-
ઇને છોડવી નહી,^૧ એકલા હોરમજ્દ સિવાય
બીજા કોઇ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી
નહી,^૨ જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા,
ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઈજાંધોનું
રક્ષણ કરવું.^૩

સૌ—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સમ્યા-
ઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો જરથોશ્તના
કલામો અર્થ સહીત કહે.

જૌ—“નોઈત હે અપસ્તવાને વફ્તિહીમ
દ્યેનાંમ માજ્દયસ્નીમ, નોઈત

૧ વંદીદાદ, ૧૯, ફ. ૭. ૨ ઈજશને હા ૩૧, ફ. ૮.
૩ ઈજશને હા ૧૨, ફ. ૩.

અસ્તય, નોધત ઉશ્તાનંમય, નોધત
અઓધસ્ય વીઉરવીસ્યાત. (અશે
જરથોશ્ત કહે છે કે) “મારાં હાડકાં છુટાં
પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ થાય અથવા મારો
જીવખી નીકળી જાય તોપણ હું મજ્જદયરની
દીનને ધીક્કારીને છોડી દમ્પશ નહી.” (એટલે
“અમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં
સુધી સમ્યાધનેજ હું વળગી રહીશ).”^૧

અષોધ.

અવસ્તા—અપ્રેમ વૉહૂ વહિશત્તમ અસ્તી.
સાર—અષોધની દોલત સૌથી હિતમ છે.

સ૦—અષોધ એટલે શું?

જ૦—અષોધ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

સ૦—તનની સફાઈ તે શું?

જ૦—આપણા શરીરને કાંઈખી મેલી અથવા ગંધાલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ઘોહીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ઘોતો અને સફાઈદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું ઝાડી જુડીને સાફ રાખવું.

સ૦—તનની અપોષ રાખવાથી ફાયદો શું?

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જે તંદરોસ્તી હોય તો વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.

સ૦—તંદરોસ્તી કેમ મલે?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અપોષ એટલે શું?

જ૦—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ દરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ

કામો નહી થાય તેની સંભાળ લેવી, યુરુ વિચારેને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોષથી કાયદો શું?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની અંદગી અને ભાષ્યખંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોષ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો કાયદો મલે.

સ૦—અષોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળતાં ધરખાર, વાડી ગાડી, પૈસોટકો વગેરે કના થનાર^૧ છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે. કે લુટારા છીનવી લે છે. ધરખાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અષોષની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા

લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મગ્ન બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અષોષની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—મનની અષોષ કેમ મળે?

જ૦—કેળવણી લીધાથી.

સ૦—તે કેળવણી કયું જાતની?

જ૦—ધર્મ તથા નીતિની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આપ્યાદ થાય, દુન્યા આપ્યાદ હોય તો સરચાઈનો વધારો થાય અને સરચાઈ વધે તો યથા અહુ વધર્યોના પવિત્ર કલામેમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

સ૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું ફાયદો ?

જ૦—માણસોને અર્પમ વાહૂના પવિત્ર કલામેમાં જણાવેલું ખરું અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજોત ક્રિયા.

અવસ્તા—અધ્યાત્મિકજીવન વા અધ્યાત્મિકજીવન, અધ્યાત્મિકજીવન વા
જીવન.^૧

સાર—કુસ્તી ખાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં જોવાનું
નામ લેવું.

સવાલ—નવજોત એટલે શું?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરથોસ્તી દીનમાં
દાખલ થઈ એ દીનનાં ક્રિયાકામોમાં નવો ભાગ
લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરસની ઉંમરનાં બાળકને નવજોત
કરવામાં આવે છે?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉંમરે પોંડાયે, ધર્મનાં
મૂળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ અવ-
સ્થાનાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

૧ હોરમજદ યસ્ત-૬. ૧૭.

સૌ—સાતજ વરસની ઉંમર જોધએ કે વધતી
ઓછી ચાલે?

જૌ—ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીયાર
નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેબી
તે ધર્મનાં મૂળતત્ત્વો સમજવાને શક્તીવાન નહી
હોય તો ૧૪ વરસની ઉંમરે જરૂર નવજોત
કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સૌ—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા
અવસ્તાના કલમો ભણી જાણવા જોધએ?

જૌ—અર્પમ્ યથા, કેમના મજ્જદા, અહુર-
મજ્જદ ખોદાએ, જસ મે અવડ્હુ મજ્જદ,
સરોશ બાજ, ગેહ, ખુરશેદ-મેહેરની
નીઆએશ, પતેત અને દીનનો કલમો.

સૌ—બાળકને નવજોત કરે છે તે દીવસે તેના
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જૌ—તે બાળકનાં તનને ધજેલા ગઓમીજ્જ^૧

અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે?

જ૦—સૌથી પહેલાં એક અથોરનાનું તે બાળ-
કને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે.
પછી ઇજેલો (પવિત્ર કાઘેલો) ગઓમીજ ત્રણ
વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે?

જ૦—ઈન્ પુરમ, ઇન્ પાકીએ તન્, ચોજ-
દાથે રવાનરા.

સ૦—એની મતલબ શું?

જ૦—આએ (ગઓમીજ) મારાં તનની પવિત્રાઇ
અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦—તે ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને પવિત્ર ગઓમીજ અને
પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી સિવાય સઘળાં
કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજી-

મન યેહું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—જરથોશ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય કર્મોનો હુમત, હુખત અને હુશર્ત પ્રમાણે ચાલવાની તથા દુશ્મત, દુઝખત અને દુજીવ-રશતને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ તે બાળકને ઉભાં રાખી દીનનો કલમો લખાવે છે, પછી એક યથા અહૂ વધર્યો લખતાં તેને સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સધળું અનજુમન પણ યથા અહૂ વધર્યોના કલમો લખે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ કુસ્તી હાથમાં વધ અહુર-મજ્દ યશતની ખશતુમ પહે છે, ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલમો તે બાળકને લખાવી કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ હોશ્યામ તથા તંદરોરતીના કલામે લખીને તે બાળકને આશીર્વાદ દે છે.

સ૦—નવજોત થનાર બાળક શું એકરાર કરીને જરથોશ્તી ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જ૦—“હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજ્જદયસ્ની છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કાર છું. અશો જરથોશ્તને મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું. તથા તેવજીને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું. મજ્જદયસ્ની દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં ભલાંને કાળે અશો જરથોશ્ત પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કાશેશ કરતો રહીશ”^૧

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમરે બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે “જે કાષ્ટ પોતાનાં શરીર ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી બાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખરો મજ્જદ્યસ્ની છે, અગર નહીં તો તેને મજ્જદ્યસ્ની નહીં કહેવો.”^૧

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચી હોવી જોઈએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે ?

૧ બુન્દેહેશ, વંદી. ૧૮. ફ. ૬ વગેરે.

જ૦—નવ કટકાનો. એ પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેખાન, એ બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બંને તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦—જેમ એ પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથે નોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટવું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સખળાઓએ નખળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી.^૧

સ૦—ગીરેખાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાખનાં કામો કરવાં અને જરૂરશતી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહેવું. ગીરેખાનનો અર્થ હુમાન-વાળો કરી થાય છે.

સ૦—બે બાંએ શું ધડા આપે છે ?

૧ સરનામે રાહે ચજઢાંની સફા ૧૩-૧૫.

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંઓને ખાંચમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજદુરની દીનના દરેક માણસે કોખખી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.^૧

સ૦—ખેડે બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાં કે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં, વગેરે) ને દુઃખ નહીં દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.^૨

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જ૦—રૂનાં સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઈદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરૂર થોશ્તી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાય છે.

૧ સરનામે રાજે ચજદાંગી સફેદ ૧૨-૧૫.

૨ ઉપલીજ ચોપડી સફેદ ૨૩.

સ૦—એ વિષે જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—સ્વયંત દ્યૈનયાઓ માજદયસ્નોપ્રશ્ન ઉપમર્નમ્.^૧

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જ૦—સોગ્રહ અને સફાઈ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે?

જ૦—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઈદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજીવું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર મહત્તમ રહેવાની ધધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીએ કે

૧૭૪ સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કમ્મર ઉપર કુસ્તીના આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણુ આપે છે.

જ૦—આંટા ત્રણ છે જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામ ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ.”

સ૦—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણુવામાં આવે છે ?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે ?

જ૦—ધજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ધજશને કાણુ ભણે ?

જ૦—દરેમેહુર અથવા અગીઆરીમાં યોજાદા-થેગર મોબેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની અને ?

જ૦—ઘેટાંનાં બહનપરનાં ઉનની, ઘેટું અથવા મેદું જેમ ગરીબ, નમનતામ્બવાળું અને નિર્દોષ? છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઈએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કાણ વણે ?

જ૦—અથોરનાન ટોળાની બાધડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોબેદ નીરંગ લણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના મે ભાગ જે હાવન અને રપિથવન છે તેની તથા લરી વરસના જ ગાહમ્મારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઈએ!

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજ્જદયસ્નો અહ્મી એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશ્ત્રીશ એટલે જરથોશ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદ્યેવો એટલે દેવપરસ્તીના કામને ધીક્કારનાર છું અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુરતકએષો એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉં છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા?

જ૦—મે યથા અહૂ વઝર્યો ભણતાં આગળાં મે અને અર્ષમ્ વૉહૂ ૧) ભણતાં પાછલા

બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કય તરફ મોઢું કરવું ?

જ૦—દિવસે સૂરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કય કય વખતે કરવી જોઈએ ?

જ૦—સવારે ખીજાનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જય આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં દ્વનઔથ્ર અહુરહે મજ્ઞ-દાઔઔ અપેમ્ વૉહૂ ૧) ભણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોઢું અને પગ) તે ત્રણ મરતમે પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—પાદીઆખ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ધોએલા ભાગેને સોજાં કપડાંએ નુધી એક ચીતે ઉભા રહી આખી કેમના મજૂદા ભણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહુરમજૂદ ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહુરમજૂદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા કરવી ?

જ૦—કુસ્તી ખેડ હાથમાં પકડી અહુરેમન અવાદશાંનુ ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, મનશની ગવશની કુનશની ભણતાં ઉંચકવી, અને હુધથ્યા હુરશતાંમ ભણતાં કમ્મરે વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી જસ મે અવડહે મજૂદ મજૂદયસ્ને અહુમી આખી ભણી જવી.

સ૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ શું છે ?

જ૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉંઘાડા

પગ અથવા બોરં માથું રાખવું નહી, એક
બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, ખોદાની
બાંદગી કરવી, અપોષ રાખવી, દાદારની કુલે
જનનદાર પેદાયશ તરફ દયા, માયા, મોહબત
અને ધનસાક્ષી વર્તવું. નમ્ર થવું, સારાં
કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્ત અને દોજખ.

અવસ્તા—વીરપ હુમત વીરપ હુજત વીરપ
હવરશત વહિશતમ અહુહુમ અશએત.
વીરપ દુશમત વીરપ દુજાજત વીરપ
દુજાવરશત, અચિશતમ અહુહુમ
અશએત.

સાર—સધળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો અને
નેક કામો બેહેશ્ત તરફ લઇ જાય છે અને
સધળા ખુરા વિચારો, બુદા સખુનો અને
ખરાબ કામો દોજખ તરફ ધસડી લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કાઠેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતો બદલો તે બેહેશ્ત.

સ૦—દોઝખ એટલે શું?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કાઠેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતી સજા તે દોઝખ.

સ૦—બેહેશ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કાઠેલી બોદાની બંદગી બેહેશ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.

સ૦—દોઝખથી છુટવાનો ઉપાય શું?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી, દુકમાં દુશ્મત દુઝ્મત અને દુશ્મરૂશ્ત ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાખ તે શું?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજ, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મનીતિ તથા કુળવણી વગેરે.

સ૦—ગુનાહ તે શું?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીતો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલાં હોકમો પ્રમાણે નહીં ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માણી માગવાનું આપણું ભણતર કયું?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના “કસ્તુરે હુમતોઈખ્યરયા” ના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદર-બાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખુદા માફ કરે કે?

જ૦—અગ્ગણુપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઈને અનેક વાર કરીએલો

ચુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.^૧

સ૦—ચુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા ક્યાં ?

જ૦—અંધારું દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—અચિરત આહુ એટલે ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ દુજો દેમાન આવે છે અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહેશ્તનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—વહિરત આહુ એટલે સૌથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે ?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં બેહેશ્તનું સુખ અથવા દોજખનું દુઃખ કાણ ભોગવે છે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

સ૦—રવાનને તેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણાં શરીરમાં બીજી કંઈ શક્તિ છે?

જ૦—ફરોહર અથવા ક્રવશી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સીવાય બીજી કંઈ શક્તિ માણુસના શરીરમાં છે?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજશનેમાં જણાવેલાં અહુ, દએન અને બએાધ છે.^૧

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—અંતઃકરણ, કરણી અને બુધ્ધિ.

યજ્ઞદ, અમપારપંદ, રોજ,
માહ, ગાહ, અને જશન.

અવસ્તા—વીરપેમ્ચ અપવર્નમ મમ્ન્યઓમ
યજ્ઞત્તમ યજ્ઞમમ્દે.

સાર—સધળા પવિત્ર મીનો યજ્ઞદોને હોમો વખા-
ણીએ છીએ.^૨

૧ ઇજશને હા પપ, ક. ૧ લો, ૨ સીરોજ.

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમષાસ્પંદ એટલે શું?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

સ૦—અમષાસ્પંદો અને યજ્ઞદો તે કાણુ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કરીધા?

જ૦—અમષાસ્પંદો અને યજ્ઞદો ગેખી રીતે વૃદ્ધિ કરનાર ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કરીધા છે.

સ૦—યજ્ઞદ અને અમષાસ્પંદોની સંખ્યા કેટલી છે?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ.^૧

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે ખીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, હહમ અને બરજો યજ્ઞદ.

૧ રોજ અને માહના નામે વિષે જુઓ સફે ૧૪૧-૧૪૪.

સ૦—ફરવરદીન મહીનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજ્દદ રોજે નવું વરસ, અરદીબેહસ્ત રોજે રથિશ્વનનું જશન, ખોરદાદ રોજે ખોરદાદસાલ અને ફરવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—અરદીબેહસ્ત મહીનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અરદીબેહસ્ત રોજનું જશન; ખોરશેદ રોજથી તે દ્યે-પ-મેહર રોજ સુધી મઝ્દેદી-ઓજ્જરેમ એટલે પુર લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષારપંદનું જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—તીર રોજે તીરીઆનનું જશન તથા ખુરશેદ રોજથી દ્યે-પ-મેહર રોજ સુધી મઝ્દેદીઓશહેમ એટલે પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્બાર.

૮૬ યજ્ઞદ, અમષાર્ષદ, જશન.

૧૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

૪૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ રોજે અમરદાદ અમષાર્ષદનું જશન.

૫૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

૪૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર રોજે શેહરીવર અમષાર્ષદનું જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી પચ્ચેતેશહેમ એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્મારના જશનો.

૫૦—મેહેર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

૪૦—રોજ ૧૬ મો મેહેર રોજે મેહેરગાનનું જશન તથા અયાઝ્મ એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્મારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

૬૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

૪૦—રોજ ૧૦ મો આવાં રોજે આવાં યજ્ઞદનું જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અર્ષદ-દારમદ મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહિનાની

બપોરે ૧૨-૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન
ગેહ જ ભણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો?

જ૦—રોજ ૬ આદર રોજે આતશનું જશન
તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો ફરો-
હરનું જશન.

સ૦—દ્યે મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે?

જ૦—અહુરમજ્દ, દ્યે-૫-આદર, દ્યે-૫-મેહર
અને દ્યે-૫-દીન એ દિવસોએ દાદાર અહુર-
મજ્દનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગાં-
મ્પર સાહેબ અશો જરથોશ્તનો દીસો,
અને મેહર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી
મએદીઆરેમ્ એટલે પુર સરદીના વખતનાં
ગાહમ્પરના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?

જ૦—રોજ રજો બેહમન રોજે બેહમન
અમપારપંદનું જશન.

૧૮૮ યજ્ઞદ, અમષાસ્પંદ, જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં નામ દો ?

જ૦—રોજ ૫ મો હુક્ત અમષાસ્પંદનું જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરદાદ સાલ ગાહનું જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે ખીજું શું કરવામાં આવે છે ?

જ૦—પરહેઝમાર મોખેદા કાગળ ઉપર પહેલવી ઝખાનમાં ખરકસ્તરોને દુર કરવાની નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે ?

જ૦—ધામિક જરથોસ્તીએ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંખલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ધરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાધ વગેરે ખરકસ્તરો દુર રહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં ખીજ શું તેહવારો પડે છે ?

જ૦—આશતાદ રોજથી તે વહીશતોઽશત
ગાથાના દીવસો સુધી મુક્તાદના ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુક્તાદ એટલે શું ?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના
કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો ફરવર-
દેગાનના દિવસો તરીકેથી ઓળખાય છે.^૧

સ૦—એ દશ દિવસમાં વધારે અગતના દિવસો
કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેરપંદ, અનેરાન અને હુમ-
રુપથ્રમએદએમ એટલે દિવસ અને રાત
સરખા થવાના વખતના ગાહુખ્યારના પાંચ
દિવસો.

સ૦—મારેરપંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ બન્યો
હતો ?

જ૦—અશો જરથોશ્તે પાદશાહ ગાશ્તારપની
દરખારમાં ધણાએક મોજેઝા કરી બતાવ્યા

હતા, જેથી એ રાજને દિને બેહુ મીનો
મારેસ્પંદ કરી કહે છે.

સ૦—વહિશતોપ્રશત ગાથાનો દિવસ ક્યાં નામથી
ઓળખાય છે?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો
હોવાથી આખાં વરસમાં જેખી કાંઈ ગુના-
હનાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી
ખોદાની હજુર મારી માંગવાનો છે, તેથી
એને પતેલીનો દિવસ કહે છે.

સ૦—હમકારા એટલે શું? અને તે કેટલા છે?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા
સાત છે.^૧

સ૦—દરેક હમકારનો વડો ફરેસ્તો કયો?

જ૦—અહુરમજ્દ બેહુમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરી-
વર, અસ્પંદારમદ, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સ૦—એઓને ક્યાં નામથી ઓળખેલા છે?

૧ હમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સફે ૧૪૫.

જ૦—અમપારપંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી
આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં હરેત્ત અમપારપંદ
એવાં નામથી ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર ગાહુમ્મારનાં જશનો
પડે છે?

જ૦—વરસમાં છ વાર ગાહુમ્મારનાં જશનો
પડે છે.

સ૦—ગાહુમ્માર એટલે શું?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની
યાદ તાજ કરી તેની બંદગી કરવા માટે
સંવળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—ગાહુમ્માર કરવાની મતલબ શું?

જ૦—ભાઈમંધી અને એક સંપીનો વધારો
કરવાની.

સ૦—અસલી ધરાંનીઓ કેવી રીતે ગાહુમ્માર
કરતા હતા?

૧૯૨ યજ્ઞ, અમષાસ્પંદ, જશન.

જ૯—એ દિવસોએ ધરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેજાઈને ખોદાની રતુતી કરતા હતા તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે બેશી આશાણી કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

સ૦—શું ગાહમ્બાર કરવાની આપણી ફરજ છે ?

જ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,^૧ વર-સાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સ૦—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કર્યા ?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ અને માણસો.^૨

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો ?

૧ વીરપરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨. ૨ આફરીને ગાહમ્બાર પ્રમાણે.

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, રપેન્તોમદ,
વોહુક્ષત્ર અતે વહિશતોઈશત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી
ગેહ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત. દિવસની
પાંચ ગેહ હોય છે.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથવન, ઉજ્જરન, અમ-
વિસ્ત્રથેમ અતે ઉશાહીન.

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે બપોરે
૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથવનનો વખત ક્યાં સુધી?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા
સુધી.

સ૦—ઉજ્જરન ગેહ ક્યારે થાય?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના
અંધારૂ થાય ત્યાં સુધી.

સ૦—અંધારું થયા પછી કંઈ એહ શરૂ થાય
અને ક્યાં સુધી?

જ૦—અધવિસ્મૃત્તમ, રાતે ખાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશાહને એહ ક્યારે ભણાય?

જ૦—રાતના ખાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં
સુધી.

ખો ર શે દ.

અવસ્તા—યો યજ્ઞધતે હૂરે યત્ અમેષમ્
રચ્મેમ્ અઉર્વિત્ અસ્પૈમ્...યજ્ઞધતે
અહુરૈમ્ મજ્ઞદામ્.

સાર—“જે શપ્ત અમર, તુરમંદ તથા તેજ
ઘોડાવાળા ખોરશેદને ધજે છે (અથવા
વખાણે છે) તે ગોયા અહુરમજ્ઞદને
ધજે છે.”^૧

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી ગોળો કયો?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે તેની સનમુખ આપણાથી જોઈ શકાતું પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર, અંધારું દૂર કરનાર,^૧ ઝાડપાણીને પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને સ્વચ્છ કરનાર,^૨ જમીન ઉપરની તમામ ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની જીવન શક્તિનો આધાર, અને હજાર ઘણા ફાયદાનો આપનાર ખોરશેદ છે.^૩

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો બંધ પડે તો?

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૪. ૨ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨. ૩ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૧.

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘલે ઠેકાણે અંધકાર થઈ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, ફુલ, ફલ અને અનાજ પાકે નહી, ગલીચી અને ગેરસફાઈનો વધારો થાય, દુઃખ દરદોની ઉત્પન્નિ થાય, અને દુંદમાં તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.^૧

સ૦—ખોરશેદની વખાણ કરવાનું અવસ્તા ભણતર શું છે ?

જ૦—ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦—ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ ભણવાનું ફરમાન કાંય છે ?

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તણુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.^૨

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆએશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે ?

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૩. ૨ મેહર યશત.

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથવન અને ઉજરન
ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆએશ શા માટે કરવી જોઈએ ?

જ૦—નુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જેને કાયદાઓ
મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ
આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર
અહુરમજ્દની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન
માનવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—તમે ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પહેલાં
અહુરમજ્દની બંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની
વખાણ કરો છો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી
આપશો ?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે
“નેમે અહુરામ મજ્દદામ, નેમે અમે-
ષએમજ્યે સ્પેનતએમજ્યે નેમે મિથ્રામ
વાઉરગઝાયઝાતેએ, નેમે હૂરેક્ષએતામ
અઉરવત્ત અસ્પામ” એટલે કે સૌથી
પહેલાં આએ મારી નેમાજ અહુરમજ્દને,

અમપારપંદાને, મેહર યજ્ઞદને અને તુરી
ખોરશેદને હોળે.

૨૦—જ્યારે આપણે તુરી ખોરશેદ સનમુખ ઉભા
રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો જોઈએ!

૪૦—ઓ તુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારો
પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી
ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ
અમે પણ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન
અને મનની ગલીચીને બાળી નાખીએ. ઓ
ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા
અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી
ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણબી
બીજા અમારાં બાઈજંઘોનું ભલું કરવા માટે
છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાંમે
રહી નીઅમસર તારું કામ બજાવે છે તેમ
હમે અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી
નીઅમસર ઉઘોગ કરતાં રહીએ.

આ ત શ્ .

અવસ્તા—તવ આતર્શ્વ પુથ્ર અહુરહે
મજ્જદાઝ્મો યેસ્યો અહિ
વહ્નમ્યો.

સાર—અઝે અહુરમજ્જદના બેટા આતશ, તું
આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.^૧

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં ક્યાં નામથી
ઓળખેલો છે ?

જ૦—આતર, આદર અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું ?

જ૦—ખાદ જનાર અથવા ભરમ કરી નાખનાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે ?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ધરમાં
ચુલામાં જોઈએ છીએ તે અને બીજો દરેક
પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે સમાયેલો.

છે, જેને આપણે જોઈ શકતા નથી.

સ૦—જાંદગી કરતી વેળા આતશનો કબ્લો કરવાનું કારણ શું ?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પત્તી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્દોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્ત્વોનું જોડાણ તથા ધુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણસની હૈયાતીનું ટકવું છે. દુકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહીં પણ દરેક કામનું જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટા ગુણને લીધે ખોદાતાલાની અદ્ભુત શક્તિ અને ગુણનો ઉચ્ચામાં ઉચ્ચો ખ્યાલ આપનાર ચિન્હ તરીકે આતશનો કબ્લો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી ધર્મે આપેલું છે.

સ૦—ખંદગી કરતી વેળા આતશને કબ્લો કરવાનો ખીન્ને સમય શું છે ?

જ૦—આતશને કબ્લોહ તરીકે રાખવાનો ખીન્ને સમય એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન મુજબ મન અને તનની દરસ્તી જાળવવી. હવે સફાઈ સુધડાઈ જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો દુગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ એઆદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ ક્રિયામાં અને ધરમાં આતશ ચાલુ રોશન રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જીવતાંઓને અણુદીઠ રીતે બેહદ કાયદો કરનારું અને તેટલા માટે ઘણું ઉમદા છે.

સ૦ —આતશની હિપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઈ કાંય છે ?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહભરેલું છે એમ આપણા ધર્મમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો વાસ માણસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો ખીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશમેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઈ જઈએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઈ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે “જે કોઈ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કાઢેલી કાઠી ભણી નૈયતે લઈ જાય છે તેને આતશ ભણી દુવા દે છે.”^૧

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો ?

જ૦—આતશ દુવા કરે છે કે “તારે ત્યાં દોલ-તનો વધારો થજો, બહાદુર ફરજદોની વૃદ્ધી થજો, તું કામેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ

રહેજો.”^૧

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે ?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઈ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદાએ પેદા કાઢેલી ઉમદા ચીજોમાંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેમલો કરીએ છીએ.^૨

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજદને પોંહચાય છે એવું કંઈ ધર્મનું કરમાન છે ?

જ૦—હાજી. ઇજશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવે છે કે “ઓ હોરમજદના આતશ, તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચ્યે છીએ.”^૩

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ સન-મુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન અને

૧ ઇજશને હા ૬૨ ફ. ૧૦. ૨ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૩.

૩ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૧.

આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ હિભા રહી જ્યારે
આપણે બંદગી ભણ્યે ત્યારે શું વિચાર કરવો ?

જ૦—ઓ અહુરમજ્દના આતશ, જેવી રીતે તારા
ઉપર સુખક લુપ્તાન મુકી તુંને હંમેશા બળતો
રાખવાની અમો કાશેશ કરીએ છીએ તેવી
રીતે અહુરમજ્દનાં પેદા કીધેલાં સર્વ પ્રાણીઓ
અને પદાર્થમાં બળતો આતશ (જીવન શક્તી)
રોશણ રાખવાની સદા અમો કાશેશ કરીશું.

સ૦—ઇનસાનોનાં ભીતરમાં બળતો આતશ કેમ
રોશન રાખી શકાય ?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગર-
નાને પૈસો, અને દુઃખીઓની સારવાર વગેરે
કરવાથી ઇનસાનોના જીગરમાં બળતો આતશ
રોશન રાખી શકાય.

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં
બીજો શું વિચાર કરવો ?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશખોષ ભેટ કરનારાઓને

સુગંધીથી તરોતાજી ભરેલાં કરે છે તેમ
આપણે પણ આપણી ઉપર ઉપકાર કરનારા-
ઓને ખુશી કરવાં. જેમ આતશ રોશણ
રહે છે તે બીજાંઓને તંદરોસ્તી આપવા,
તેમ આપણી હૈયાતીબી બીજાંઓના ક્ષાયદાને
માટેજ છે એમ સમજવું.

સ૦—અવસ્તામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે ?

જ૦—‘આતશ’ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ’
આતશને અહુરમજ્દના છોકરાનો મોતેજર
એલકાજ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે ચોહ-
તાડીએ છીએ તેની મતલબ શું ?

જ૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઈ રાખવાની.
કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી બળતો
આતશ પણ નરમ પડી જઈ અંતે ખાક
થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા દરજ્જા
તથા ઈજત અને પૈસાવાળું માણસ આખ-
રેબી મરણ પામી ખાક થનાર છે. માટે

જીવતાં જીવત દરેક માણસે, આતશની માફક,
સખાવત વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા
પાછળ મુકી જવો જોઈએ. એવો વિચાર દરેક
માણસે રખીયા અથવા ખાખ લેતાં કરવો જોઈએ.

સ૦—આતશ ઉપર મવજ્જલ અમશારપંદ
કયો છે?

જ૦—અરદીખેશ્ત અમશારપંદ આતશ ઉપર
મવજ્જલ છે. જો આતશની સાથે કાંઈ ગુનાહ
થયો હોય તો તેથી અરદીખેશ્ત અમશારપંદ
નાખુશ થાય છે.

સ૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું?

જ૦—આતશની ઉપર પાણી નામીને છુગ્ગવવો,
મ્હોડાંથી કરીને કુંક મારવી,^૧ નસો ખાળવો,^૨
ખીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની
કેતાખોમાં ગુનાહ ભરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે
એવી રીતે આગળ ખમતા આતશની

૧. પતેત ઈરાની. ૨. વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૭.

સંભાળ કરવા ફરમાવેલું છે^૧.

સ૦—બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ^૧ પ્રમાણે
ગુનાહભરેલું કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—બીડી પીવાથી લગ્ન અને ખરાબ દમ
આતશ સાથે સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ
સેવટે તેને બુઝવ્યાથી આતશ પર નાશ
અથવા નુકસાની આવે છે, અને તેથી
માણસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.^૨
વળી ધાણાએક નામીયા તખીબોનું એવું
મત છે કે બીડી પીવાથી લંદોરસ્તી બગડે
છે. હવે જેથી નાશ અથવા નુકસાની થાય
તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે બીડી પીવી
એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ
તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં
આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી
ખોદા તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો ખ્યાલ

૧. વંદીદાદ પર. ૮, ફ. ૮૧-૬૬.

૨. ઈજરાને હા

૩૬ ફ. ૧.

આવતો નથી. એટલા માટે બીડી પીવી
એ જરથોસ્તી ધર્મ^૧ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હુમકારા કેટલા?

જ૦—ચાર. અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ અને
બેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશબેહરામ
અથવા અગીઆરીમાં જઠ આતશ નીઆએશ
ભણવાની દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુખવનાર શખ્સ કોણના જેવો છે?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુખવનારને
'આગ્નિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.^૧

સ૦—આતશની ઉત્પત્તી કોણના વખતમાં અને
કેમ થઈ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ
હોશંગે શીકારગાહમાં પહાડોના રસ્તા તરફ
એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક
મોટો પથર ફેંક્યો, તે પથર બીજા પથર

સાથે જમ અથડયો, તેથી આતશ ઉપન થયો, તે જોમ પાદશાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી પોતાના શહેરમાં લાવી એક જગોએ સ્થાપ્યો. એ દીવસે એક જશન કીધું જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ આપ્યું.^૧

પાણી.

અવસ્તા—આપો વડ્ડિહીશ વહિશતાઓ
મજદધાતાઓ અપઓનીશ.
સાર—હોરમજદના પેદા કીધેલાં, બલાં, સૌથી
સરસ અને નીરમળ પાણી.^૨

સ૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—આવાં અરદિસૂર યજદ, એ યજદને
અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

૨૯—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કેાઠ નારી જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલાં છે ?

૪૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં નામ—અસ્પંદારમદ, દરવારપ (ગોશ), દીન, ફરવરદીન, અને અશીશવંગ.

૩૦—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારું કીધી છે ?

૪૦—ખોદાની સર્વ જનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,^૧ અનાજ, ફળની ઉત્પત્તિ પાણીથી છે; સધળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,^૨ પાણી વગર માણસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ મફત પુરી પાડી છે, જે માટે સધળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.^૩

૧. અરદ્વિસુર નીઆએશ ફ. ૨. ૨ અરદ્વિસુર નીઆએશ ફ. ૨. ૩ મજશને હા ૬૮ ફ. ૬.

સ૦—કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે ?

જ૦—અવસ્તામાં જણાવે છે કે સુરજના મકા-
શથી પાણી પાક થાય છે.^૧

સ૦—માણસેા કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે ?

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કાષ્ઠી કાહતી
વસ્તુ, ખાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને
સુકી જમીન ઉપર નાખવો ;^૨ આપણા
ધર્મમાં પાણીને જેમ અને તેમ સાફ રાખવા
કરમાવેલું છે.

સ૦—જ્યારે દરેક માણસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી
વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ
મોટા જથામાં હોવું જોઈએ ?

જ૦—હાજી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો
વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરું પાડ-
વાની ગોઠવણ કીધી છે, એટલુંજ નહીં પણ
જમીનની અંદર પણ પુશ્કળ પાણી ખુદરતે

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ફ. ૧૨. ૨ વંદીઠાઠ પર ફ
ફ. ૨૬,

રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય ?

જ૦—માણસો અને ગોરખંદોના પીધામાં આવવાથી ફેટલીક જાતનાં દુઃખ ઉત્પન્ન થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં પાણીથી ઘોઝેલાં કપડાં પેહેરવાથી કીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાય છે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆએશમાં દાદાર અહુરમજ્દ કહે છે કે “અએ રપેતમાન જરથોસ્ત, મારાં તંદોરસ્તી આપનારાં, ગલીઆષ્ટ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ તમામ લોકોને ધજવા તથા વખાણ કરવાને લાયક છે.”^૧

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં પાણી પુરું પાડવાને માટે શું ઉપાય કરવા ?

જ૦—કુવા, તળાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલતમંદ માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર માણસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં. છે.^૧

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર શું છે ?

જ૦—આવાં અરદ્દિસૂર યદ્દ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્દિસૂર નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે ?

જ૦—અરપંદારમદ, આવાં, દીન, અશીશ્વંગ અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ તથા ચાંદરાત અને પુનમને દિવસે પણ ભણવા દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કામ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી રીતે

પાણીને ધજે તથા તેનો ધટો ઉપયોગ કરે
તેને શું બક્ષેશ મળે છે ?

જ૦—“તેને ઝળકાત અને તુર, તેને તનનું સુખ
અને જોર, તથા ફોહમંદી, તેને પુરતા
સુખની દોલત; તેને ચાલાક ફરજંદ, અને
મરણ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી.”^૧

હુવા.

અવસ્તા—વએમ અપવર્નમ યજ્ઞમહદે,
વએમ ઉપરો કધરીમ યજ્ઞમહદે.

સાર—ઉપર કામ કરનાર વાએ યજ્ઞદને તથા
અશેા અને પવિત્ર હવાને અમેા ધજ્યે છીએ.^૨

સ૦—હુવા એટલે શું ?

જ૦—વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની
આસપાસ ફરી વળેલો છે.^૩ એ જાતે હવાધ

૧ યજ્ઞશને હા ૬૮ ૬. ૧૦—૧૧.

૨ રામ યજ્ઞ ૬૦ ૫.

૩ રામ યજ્ઞ ૬૦ ૪૬.

છે. એને આપણે જોઈ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતાં ફાયદા જણાવો ?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.^૧ ઉન્હાલાના દિવસો ઉપર થંડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન થઈ પડે છે. હવાથી માણસોની તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણસો એક ખીમનું બોલવું સાંભળી શકે છે.

સ૦—કંઈ હવાથી માણસને ફાયદો થાય ?

જ૦—સોજ, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજ હવા ક્યાંથી મળે ?

જ૦—જે જગા ગલીય નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહી હોય, જે

જમને વાડી, ઝાડીને પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોય છે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે ?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ ‘ઑક્સીજન’ અને ‘નાઇત્રોજન’ છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને કેટલો ‘નાઇત્રોજન’ છે.

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ ‘ઑક્સીજન’ અને બાકીનો બધો ભાગ ‘નાઇત્રોજન’ હોય છે.

સ૦—હવા આપણાં દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે ?

જ૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસામાં જઈ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપે છે.

સ૦—જો હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડ્યે

છીએ તે કેવી છે ?

જ૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર-
હિયોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક
છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા
ઝાડપાનો ચુશી લે છે.

સ૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઈએ?

જ૦—આપણાં રહેવાના શહેર, ગામ કે ધર
આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે
રોપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારાઓને
સોજી હવા મળે.

સ૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો ?

જ૦—ગંધીલી હવામાં રહેનાર માણસોને ધણી
તરેહના દુઃખ દરદો વેઠવાં પડે છે, જેથી
તેઓની તંદરોસ્તીને નુકશાન થવાથી સારા
અને સવામનાં કામો તેઓથી થઈ શકતાં
નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર
થાય છે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોકગુજરી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી ?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે જોદાનો ઉપકાર માનવો જોઈએ. કારણકે આપણે દમ લઈ શકીએ તોજ હૈયાતી ભોગવી શકીએ.^૧

સ૦—હવાની શોકગુજરી કરવાનું ધર્મનું કાંઈ ફરમાન છે ?

જ૦—હાજી, રામચરિતમા આવે છે કે “જે માણસ હવાની શોકગુજરી કરે તેને પુર મરડીવાલો ગનામીનો દંડ કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હિરાન કરી શકે નહી.”^૨

જમીન.

અવસ્તા—હમાંમ આઅત્ જમ...યા
નાઓખઈરતી.

સાર—આએ જમીન જે અમોને પોષણ આપે
છે તેને અમો વખાણીએ છીએ.^૧

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—“જમ” એટલે જમીન અથવા પૃથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવડલ ફરેસ્તો કેણુ?

જ૦—રપેન્તઆરમઝતી, એટલે અરપંદારમહ
અમપારપંદ.^૨

સ૦—જમીન એટલે શું?

જ૦—જે ઉપર માણસ, પશુ, પક્ષી વગેરે રહી
શકે છે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી શકે છે,
તથા કુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે

૧ યજ્ઞને હા ૩૮ ૬૦ ૧. ૨. વંદીદાદ પર. ૨ ૬૦ ૧૦.

તે પૃથ્વી.^૧

સ૦—અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કાપેલા હતા?

જ૦—સાત ભાગ જેને હપ્તોકર્પૂવર્ધરીમ જમ્ (એટલે હકત કેશ્વર જમીન) સાત ખંડવાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.^૨

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો ?

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, રુદ્ધકૃષુ, વીરુદ્ધકૃષુ, વૅઉરુઅરેશ્વતી, વૅઉરુજરેશ્વતિ અને ખનિરથ ખામી.^૩

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે ?

જ૦—બોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.^૪

પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.^૫

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરૂરથી

૧ ફરવરદીન યસ્ત ફ. ૬; ૨ યજુર્વેદ હા. ૫૭ ફ. ૨૩.

૩ વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૩૬. ૪ વંદીદાદ પર. ૧૬.

ફ. ૪. ૫ દીનકરદ (દસ્તુર પે. બે. સંજના.)

ધર્મનું કરમાન શું છે?

જ૦—અવસ્તામાં આવે છે “કે આએ જમીન
જે આપણું પોષણ કરે છે તેને ખીજ નારી
જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે આરાધ્યે
છીએ”^૧ “ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત
કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી,
બોહળી, ફળદ્રુપ જમીન છે તેને હું
વખાણું છું.”^૨

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર
ઉપર ટકેલી છે?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી.
જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મહાખો-
ખતાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ
સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે ‘અવસ્તાનું’ કંઈ
લખાણુ છે?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમઝદ કહે છે કે
 “મારી બનાવેલી, બોહળી, મોટી, પુષ્કળ
 જથ્થો ધરાવનારી, ધતી” માતા જે આએ
 દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ધાસચારા સાથના તથા
 ધણાં પાણીવાળા પહાડો ધરાવે છે તેણીને હું
 ટેકવી રાખું છું.”^૧

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી છે
 તેની મતલબ શું?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં. “બરદાસ્ત કરનારી
 માતા” કહેલી છે તેનું કારણ એ કે પૃથ્વીના
 જેવી સહન શક્તિ ધરાવનાર બીજી કોઈ
 માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના ગમે
 એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની બરદાસ્ત કરી તેને
 ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર રહેતી નથી,
 તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર
 તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી
 આપ્યા વિના રહેતી નથી.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે કંઈ જમીન ઘણી
પુશાલ છે ?

જ૦—“અશે માણસની ઇજાને કરવાની
જગા, ખર્યાં છોકરાંવાળા અશે પુરુષનું
રહેઠાણ, આતશની જાળવણી કરનારનું ઘર,
ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર
ગાય દોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર
કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી
પુશાલ રહે છે.”^૧

સ૦—કયા કયા થાપ્સો જમીનને પુશાલ કરે છે ?

જ૦—“લાસોને કખરમાંથી ખોદી કહાડનાર,
કખરોને ભાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ
કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી
સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી
કરનાર, લાયક માણસોને જગીરો ભેટ
કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર

શપ્સો અવસ્તા પ્રમાણે જમીનને પુશાદ કરે છે.^૧

સ૦—કમ કમ જગા નાપુશ છે ?

જ૦—દોજખની જગા, અશો માણસનું રવા થયું હોય તે, ગલીયાઇ એકડી થઈ હોય તે, ભુતપરસ્તોનું રેહઠાણુ, નસો દાતવાન જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફસ્તરૌન ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી બુદ્દીનનાઓનું હાથ ગયેલી જગા, વસ્તીવાળી જગાનું ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુંવેલ માણસનું રૂદન થતું હોય તે સુધળી જગાએ “મીનોખેરદ” પ્રમાણે નાપુશ છે.

સ૦—શા શા રૂં અવસ્તામાં જમીનની વખાણ કરવામાં આવેલી છે ?

જ૦—આપણાં પોષણુને માટે આપણે જમીનનેજ આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ ભાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘેં :

સંગારતો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત-
જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ જમીનમાંજ
થાય છે, એટલા વારતે આપણા ધર્મે^૧ જમી-
નની વખાણ કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.^૨

સ૦—જમીન માણસોને કાંઈ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ
દેછે^૩ અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.^૪

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પન્ન થતી તમામ પેદાયશને
વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ
સધ્ધગી ઉત્પન્ન થયેલી ચીજો માણસ જાતના
ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં
મદદ કરવી.^૪

૧ વંદીદાદ ૫૨, ૨૧ ફ. ૧; ૨ વંદીદાદ ૫૨, ૩ ફ. ૨૭;

૩ વંદીદાદ ૫૨, ૩ ફ. ૨૮-૨૯; ૪ વંદીદાદ ૫૨,

૨૧ ફ. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા—નેમો ઉરવરે વડ્ડિહિ મજ્જદ્ધાતે.

સાર—આએ અહુરમજ્જદના પેદા કીધેલા ભલાં
ઓરવર તુંને નેમાજ હોજો.^૧

સવાલ—ઉરવર એટલે શું?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સધળી જાતની વનસ્પતી.

સ૦—ઉરવર ક્યાંથી અને કેમ મળે?

જ૦—જમીનમાં વરસાદ પડવાથી પુસ્કળ ઝાડ
છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને મેવો
પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે જમીન
અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સ૦—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જ૦—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે,
એથી તનદરોરતી અને રાહત મળે છે,
આપણા ઘરઆર, વાડી, ગાડી, કચ્ચત, પેટી

અને ધર સંસારનો સધળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પત્તિ એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શક્તિનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોશ્તી ધર્મે^૧ ઝાડપાનની વખાણ શું સખખસર કરીધી છે?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્તામાં ઝાડપાનની સ્તુતિ અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ^૧ ક્રિયામાં ક્યાં ક્યાં ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે?

જ૦—ઘજશનેની^૧ ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની ‘પાતરી’; હોમસળી અને દારમની ડાંખ-ળીની અગત, આફરીનગાન ભણતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજ્નેન નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની ‘પાતરી’ની અગત, વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે

દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત્ય પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કંઈ નહીં પેદા કરી શકે તે તો?

જ૦—માણસોને ખોરાક અને પોશાક મળી શકતે નહીં, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહીં, બધે ગલીચી અને ગંદવાર પંથરાઈ રહેતે, સોજી હવા મળી શકતે નહીં, જેથી તમામ જનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહીં.^૧

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી બેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ, કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કરીએલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.^૨

સ૦—ઉરવર ઉપર મવક્કલ ફરેસ્તો કયો છે?

જ૦—અમરદાદ અમપારપંદ. જો વનરપતી સાથે
કાંઈ ગુનાહ કાઢો હોય તો અમરદાદ અમ-
પારપંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનરપતી સાથનો ગુનાહ તે શું?

જ૦—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણે
કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઈનો
ગુણુ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણુસને નહીં
આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણુસને ન
આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજાં
ગુનાહો ઉરવર સાથે થઈ શકે.^૧

સ૦—અવસ્તામાં કયા કયા ઝાડ પાળાઓ વખ-
ણાએલા છે?

જ૦—હોમ, ગઓકરેન, વૉહુગઓન, વૉહુ-
કરેતી, હુધાનઓપત્ર અને ઉર્વાસનિ.

સ૦—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો?

જ૦—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી
કાઢાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા

કાધી હતી? અને આજેખી દરેમેહેરમાં હોમ
ની ક્રિયા થાય છે અને હુઓમેા દુરઆપે
એટલે કે દુઃખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ
કરી કહે છે.^૧ ક્રિયા કરીને બનાવેલા હોમને
રસ ધણો ગુણુકારક છે, તેનો ફાયદો નો
માણસનેજ મળી શકે છે.

સ૦—ગઓર્કરેનનો ખુલાસો કરો.

જ૦—એ જાડ વોઉરકશ દરીઆમાં ઉગે છે
એને ‘હુઓમે સરેદ’ કહે છે. રસ્તા
ખેજને વખતે એ જાડ ધણું ઉપયોગી થઈ
પડશે એમ કહે છે.^૨

સ૦—વોહૂગઓન, ઉરવાસનિ. વોહૂ કર્ત
અને હુધાનએપત એ શું છે?

જ૦—એ ખુશખોદાર જાડો છે જેનાં લાકડાંનું
ધુંધથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવ
વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.^૩ સુખડ, લોખાન

૧ મેહેર ચરત ૬. ૮૮. ૨ ઈજશને હા ૧.

૩. ૨૧. ૩ ખુનદેહશ. ૪ વંદીદાદ પર. ૮ ૬. ૨-૩

અગર તથા દારમના ઝાડનું લાકડું એવો
એ દરેક બોલનો જુદો જુદો અર્થ કર-
વામાં આવેલો છે.^૧

ગોસ્પંદ.

અવસ્તા—ધૃત્યા આત્મ યજ્ઞમઘ્દે ગેદિશ ઉર્વા-
નંમયા...આઅત ઉરૂનો પસુકનામયા.^૨

સાર—આ પ્રમાણે અહ્યાં અમો ગોસ્પંદના
અને પશુઓના રવાનને આરાધ્યે છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું?

જ૦—માણસ જાતને ઉપ્યોગી ચોપગાં જનાવરો
જેવાં કે ગાય, અળદ, ઘોડ, ઉંટ, હાથી,
અકરાં, મેંદાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણસ જાતને શું ઉપ્યોગી છે?

૧ વંદીદાદ, ઇંગા સ. ૧૩૭. ૨ ઈજરને હા ૩૬
૬. ૧.

જૌ—તેઓનાં દૂધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે આપણે ખોરાક છે. તેઓ હજી ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉત્તના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સૌ—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં ક્યાં જાનવરોની ઘણી અગત છે?

જૌ—ગોધા, બળદ અથવા ગાય,^૧ જેઓના દૂધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કાષ્ઠખી ક્રિયા થઈ શકતી નથી.^૨

સૌ—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જૌ—તદન સફેદ, એક બાજુ પણ કાળો હોવો નહીં જોઈએ. જેને આપણે ‘વરસીઓ’ કરી ઓળખીએ છીએ તેવા

ગોધાની અગત છે.

સ૦—જ્યારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે?

જ૦—તેમને દુઃખ અને ઇચ્છા પહોંચાડવી નહી,^૧ તેઓને મારી નાંખવાં નહી,^૨ તથા હૃદયી જ્યાદા દામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉજધેમ, ગવે વૅર-થ્રેમ, ગવે ખરેથ્રેમ, ગવે વસ્ત્રેમ ગવે વૅરજ્યાતામ તામ ને ખરેથાધ ફુપુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—“ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ફત્તેહ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે

૧ વંદીદાદ પર. ૯ ફ. ૪૨; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૨૭.

ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં જોઈએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઈએ કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે વધારે કરનારાં છે.”

સ૦—ગોસ્પંદો ઉપર મવકલ અમપાર્સપંદ કયો?

જ૦—બેહુમન અમપાર્સપંદ.

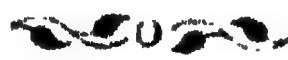
સ૦—ગોસ્પંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે?

જ૦—“ગોસ્પંદોને જે મેં માર્યા અથવા કાંઈ જુલમ ગુજર્યો હોય, તેઓને બેહનસાશીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ધાસ ચારો નહીં નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહીં બચાવ કાઢ્યો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવાવાળી જગ્યાએ નહીં રાખ્યાં હોય, જેથી બેહુમન અમપા-

સ્પંદને નાખુશ થવાનું મેં કારણ આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત કરીને પશોમાન થાઉં છું.”^૧

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું શું?

જ૦—અરક્ષત્ર, તુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં કે વરૂ, સાંપ, કીડા, મઠાડા, માંખ ઇત્યાદી એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી ધર્મે^૨ ફરમાવ્યું છે.

સત્યાધ.

અવસ્તા—અરુષુખદો વાક્ષ યાહિ વૈરથ-
જાંસ્તેમો.

સાર—સાચો બોલેલો સખુન ધણો ફતેહ
આપનારો છે.^૩

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે?

૧ પતેત ઇરાંની. ૨ વંદીદાહ ૫૨. ૭-૮.
૩ સરૌશ યસ્ત હાદોખ્ત ફ. ૧.

જ૦—હુમત, હૂખત અને હૂરશત એટલે
સાચા વિચાર કરવા, સાચી વાણી કહેવી,
અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સત્યાપ્ત તે શું?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કાઢેલું,
જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો કે
ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને કેહવાને
ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ
સત્યાપ્ત.

સ૦—અશો જરથોસ્તના સત્યાપ્ત વિશેનાં થોડાંક
કરમાનો આપો?

જ૦—આપણા વડા ગુરુ અશો જરથોસ્તે
પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં
સત્યાપ્ત વિષેનાં કરમાન જગેજગ આપેલાં
છે, હુમત હૂખત અને હૂરશત જરથોસ્તી
ધર્મ પુસ્તકોનો અર્ક છે, “આપુર્જદા
વાક્ષ,”^૧ “ઔરેષુ વચો,” “અરેજશ

પથો”^૧ એ અશો જરથોશ્તનો મુદ્રાલેખ છે,
સત્યાપ્તજ સર્વોત્તમ સદ્યુણ છે^૨ એમ
આપણે દરેક જાંદગીની શરૂઆતમાં બણીએ
છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુઃખી
છે એ વિષેના અશો જરથોશ્તના વચનો
કહો ?

જ૦—“દર્દ્ધમ દર્દ્ધવોદેખ્યો રષો સવચ્યા
અષવખ્યો.” “જૂઠાને લાંબો વખત સુધી
દુઃખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને તેની
સત્યાપ્તને લીધે હલ્લે અને સુખ મલશે.”^૩

સ૦—અશો જરથોશ્ત સત્યાપ્ત વિશે બીજું શું
કહે છે ?

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે
“સત્યાપ્તથીજ અહુરમજ્દને પહોંચી
શકાય છે.”^૪ “સાચા રસ્તામાં અહુરમજ્દ

૧ ગાથા. ૨ અષેમ વોહુ. ૩ યજ્ઞશને હા ૩૦ ફ.

૧૧. ૪ ઈજ્ઞશને હા ૬૦ ફ. ૧૨.

રહે છે,"^૧ "અંતે સત્યનો જય છે"^૨

અને "સમ્યાધથીજ બેહુશ્ત મળે છે."^૩

સ૦—ગમે તેવું દુઃખ અથવા નુકશાન થવાની
ધાર્તી છતાં અને અશો જરથોસ્તે સમ્યાધ
તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો ?

જ૦—અશો જરથોસ્તને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને
દેવોના સરદાર અંત્રોમધન્યુથની સમ્રાજી
કાશેશો નીખૂળ ગમ ત્યારે તેણે તે પાક
નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી
વટીક આપવા માંગી કે તે સમ્યાધને
છોડે^૪ પણ જેનું નામ કે સાચો જરથોસ્ત
તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને
તુચ્છકાર સાથે ધીક્કારી દાઢી.^૫

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જર-
થોસ્તે શું કહ્યું ?

૧ ગાથા. ૨ દંજશને હા ૩૦ ક. ૧૧. ૩ વીરુપ
હુમત. ૪ વંદીદાદ પર. ૧૬ ક. ૬. ૫ વંદીદાદ ૧૬
ક. ૬.

જ૦—નોંધત્ હે અપસ્તવાને વશ્કુધમિ
દ્યોનાંમ માજ્જદયસ્વીમ નોંધત્
અસ્તય નોંધત્ ઉશ્તાનેમ્ય નોંધત્
અઓધસ્ત વીરિવીસ્થાત્.

સ૦—એનો સાર કહો ?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી
કહ્યું કે “અગરજો સર્યાપ ખાતર મારાં
હાડકાં છુટા પડે, મારી જુધી ગુમ થાય,
અથવા મારો જ્ઞાન વટીક જાય તોજી હું
સર્યાપને છોડીશ નહી.”?

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં
માણસોને માન મેળવતાં જોઈએ છીએ
તેનું કેમ ?

જ૦—આજે દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ
માન મેળવે છે, જુઠો ઇનસાફ કરનાર
સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો
દોષીત હરે છે એ ખરું પણ તે માન

તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને
જ્યારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે
ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામે છે.
તેથી આપણે સમ્યાધને ખાતર અશો
જરથોસ્તની માફક થોડા વખતનું દુઃખ
સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.^૧

સ૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર
જુહું બોલવું ?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબીમાં
પણ સમ્યાધનેજ વળગી રહેવું. અશો
જરથોસ્ત પોતે ગરીબ અવસ્થામાં
“કુમનકુવા”^૨ હતા, તોપણ પૈસાની
લાલચને વાસ્તે જુહું બોલ્યા નહીં અને
પોતાનો ઉધ્યોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો,
સમ્યાધને ખાતર તથા મજદુરની દીનની
ચઢતીને ખાતર ગરીબાઇનું સંકટ વેઠ્યું,
કારણ કે એવણુ ખાત્રીથી માનતા હતા

૧ યજ્ઞશને હા ૩૧ ક. ૧૩-૧૪; ૨ ઈ. હા ૪૬ ક. ૨.

કે માહિશાની અહુરમજ્દ સાંઈ અને માહું
સર્વ જુએ છે અને જાણે છે? તથા અંતે
નેકીનો જય છે.^૨ એવા સાચા એતેકાદથી
અંતે એવણુની ક્ષતેહ થઈ અને પુરા
દુશ્મનો ઉંધા પડ્યા^૩ માટે દરેક
જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરની માફક
ક્ષતેહ મેળવવી હોય તો ગરીબામાં પણ
સમ્યાધથી વેગળા જઈ પેટને ખાતર પાપ
કરવું નહીં.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સમ્યાધથી શું ફાયદો
મેળવ્યો?

જ૦—ધરાનના નામીયા શેહનશાહ ક્યાંની ગુશતા-
રપે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા તેના
બેટાએ અરુષાંદીઆર અને પેશુતન વગે-
રેએ તેવણુની સમ્યાધ પીછાનીતે પોતાના
ગુર અથવા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખ્યા

૧ ઈ. હા. ૩૧, ફ. ૧૩. ૨ ઈ. હા. ૩૦ ફ. ૧૧.

૩ વંદીદાદ પર. ૧૯, ફ. ૪૭.

અને આખી શહેનશાહતમાં જરથોશ્તી
દીનનો ફેલાવો કીધો.

સ૦—અશો જરથોશ્તના જેવા સાચા થવું હોય
તો આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ, આફત, સંકટ વા તુક-
શાન થવાની ધારતી હોય, તેની દરકાર ન
કરતાં સમ્યાધનેજ વળગી રહેવું. ખીજાઓને
સમ્યાધથી ચાલવાની સલાહ આપવી અને
સમ્યાધને ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને
ખુશીથી ખમવું, કારણ કે સમ્યાધને ખાતર
દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોશ્તે સમજાવ્યું તે બધું
સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું?

જ૦—ધરાનના નામીયા શેહનશાહ તથા તેની
તમામ રેયતે અશો જરથોશ્તની સમ્યાધ
પીછાનીતે પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ તરીકે
દ્રષ્ટુન કીધા તેને આજે હઝારો વરસ થઈ
ગયા છતાં, તથા જરથોશ્તી શેહનશાહતની

નીરતી છતાં, તેમજ દીન દુશ્મનોના જુદામ છતાં એ ધર્મની સર્યાપ આજ પયંત વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહીં પણ પારકા ધર્મના કામેલ અભ્યાસીઓ તથા ધર્મગુરુઓ ઉંચું મત આપી ગયા છે.

સ૦—પારકા મજહબના વિદ્વાનો આપણા ધર્મની શું વખણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો?

જ૦—“એકત્રીયાનો જરથોસ્ત જે જે શિખવી ગયો છે તે ખોદાઈ, રાસ્તી અને ચોખ્ખું છે”^૧ “પેલો બદખતો દાનાવ પુરૂષ જરથોસ્ત કે જેણે લોકાને ભરી દીનની નેક રાહ બતાવી તે જે હયાતીમાં નહીં આવ્યો હતો તો તમામ આદમીઓનો એતેકાદ કેવી કામાડોળ હાલતમાં રહ્યો હતો તે વિષેનો પુરતો ખ્યાલ આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી.”^૨ “જરથોસ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો

૧ ‘લોડ’ બાઈરન. ૨ “મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ.”

અને બુલ્લેગ^૧ છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન મલતુંજ જોઇએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગર રહી શકે.”^૨ “જોદાના કસમ ખાધને કહું છું કે જે કાંઈ જરથોસ્તી ધર્મ નહીં ધરાવે તે કદી પણ જોહસ્તનો રસ્તો જોઇ શકે નહીં.”^૨

ધર્મ.

અવસ્તા—ફરારાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્ર-
ત્રિશ્ વીદ્યેવો અહુરકઝેષો.

સાર—“હું મજદયશ્ની, જરથોસ્તી, દેવથી જુદો અને અહુરમજદી ધર્મ પ્રમાણે યાત્રનાર થવાનો એકરાર કરું છું.”

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક અહુરમજદ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ, તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ

૧ આરથર હેન્રી બલીક. ૨ શીરદોશી.

લેવાનું સાધન, સુખમાં શોકગુજ્જર થવાનું
અને દુઃખમાં મદદ માંગવાનું હથિયાર, નેકી
અને ભલામનો રસ્તો દેખાડનાર રેહુઅર, તથા
બધી અને ખુરાં કામોથી દુર રાખનાર સાથી;
હુંકમાં આ દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા
પછી તેણે જે જે કરજો બગ્નવવાની છે તે કરજો
વીષે તથા માણસને નેક રસ્તે દોરવવા માટે
શિખામણુ આપનાર શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

૧૦—અહુરમઝ્દ તરફ ભક્તિભાવ કેવી રીતે
રાખી શકાય ?

૧૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના
દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને
અશોઈની પેદાયશનો વધારો કરવાથી, માખાપ,
ઉસતાદ, સગાંરતેહીઓ અને સર્વ ધનસાન
જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (કરજ) છે તે
શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની કરજ બગ્નવ-
વાથી જોદા તરફ ભક્તિભાવ રાખી શકાય.

સ૦—ખોદાતાલાના હુકમેને માન આપતાં આપણે
ક્યાંથી શીખ્યે ?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકો કયે ભાષામાં લખા-
એલાં છે ?

જ૦—અવસ્તાઓ જ'દ ભાષામાં. તેમજ વળી
પહેલવી, પાજ'દ અને ફારસી ઝખાનોમાં
પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦—સૌથી પુરાણાં અને ભરોસો રાખવા જોગ
લખાણો ક્યાં ?

જ૦—અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ,
વીરપરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦—એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે
શું શું શીખ્યે છીયે ?

જ૦—ખોદાને ઓળખતાં, સાચાંને ચહાતા,
જુઠાંને ધીક્કારતાં, પોતાને પિછાનતાં અને
સુધારતાં, બદ દુવસોને મારતાં, સુખથી છલ-
કાષ ન જતાં અને દુઃખથી નીરાશ ન થતાં

દયાળુ નમનતાપ્રવાણાં અને સદગુણી થતા શિષ્યે છીએ.

૨૦—ધર્મનો અભ્યાસ કરવાની આપણને ફરજ ક્યાં છે ?

૪૦—મીનો અને ગેતી એટલે આગ્રે અને પેલી દુન્યા વિષેનું જ્ઞાન, આપણો આત્મા, તેને મળનારો ભલામનો બદલો બેહુશત અને પુરામનો બદલો દોઝખ, તે વિષેની સમજણ, આપણે કેણું ? ક્યાંથી આવ્યાં ? અને ક્યાં જવાના ? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ શીખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આગ્રે દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઘ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવે છે. એટલા વાસ્તે ધર્મની ફળવણી લેવાની અને તેનો

અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજદ્યસ્તી ધર્મ આપણને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે ?

જ૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃદ્ધિ થાય તેવાં અષોષના કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જનદાર ખરફસ્તરોનો તેમજ સધળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની ખુરી શક્તીને તોડવી.^૧

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ ?

જ૦—“અન્યો વરેન” અથવા “અન્યો ત્કએષ” એટલે જુદો વરણના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લોક તરફ આપણી શું ફરજ છે ?

જ૦—કોઈ પણ રૂપમાં જેઓ યજ્ઞદાંપરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ

આપણો ધર્મ છે. આપણાથી જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદગુણી અને સાચા છે તેઓ પોતાની રૂડી કરણીને લીધે માન મેળવવાને લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા ખુરા કહીને ધીક્કારવા નહીં જોઈએ.

સ૦—દરવંદ કાણુને કહેવો?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે^૧ ચાલવાનાં કરમાનોથી આડો જાય, ખુરા કામે કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માજદયસ્તી જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય ના નહીં હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણ કે દરવંદનો અર્થ^૨ અવસ્તામાં ખુરો, પાપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.^૨

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઈએ?

૧ વંદીદાદ પર. ૧૬, ક. ૧૮; ૨ ગાથા. વંદીદાદ વગેરે.

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને આપ-
દાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા અને
જળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ
બળકે તે કરતાં પણ વધારે આપણા
આપીકા ધર્મની જળવણી અને સંભાળ
કરવાની આપણી ફરજ છે ?

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી
કરનાર કેવો છે ?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના
આપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને
ધીક્કારનાર પોતાના આપદાદાને ધીક્કારે
છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને
પોતાના આપદાદાઓની આજરૂને તજે છે;
પોતાનો ધર્મ તજીને તે જે ધર્મમાં જાય
છે તે તે ધર્મ પાળનારાં તેમજ તેનાં અસલી
ધર્મવાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની
નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ
નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીછાં-

માના કાગડાના જેવી થાય છે.

સ૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની શું ફરજ છે?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ જે પેગમ્બર જરથોસ્ત સ્થાપી ગયો છે તેની ઉપરજ મક્કમ રહેવું, તેને વધારવા અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં દુઃખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું, આપણા અસલી તેઆગાનોએ પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ ખજાનો, ધરખાર, વાડી ગાડી, અને સેવટે પોતાનું પ્યારું વતન તથા હિંદ સર-ઝમીન ઉપર વાસો કીધો, તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે ચાલી તેઓએ બચાવેલા ધર્મની બુલંદી અને જય ચોખંડ પૃથ્વી ઉપર થાય એવા ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે.

સૌ—ખરો ધર્મી પુરુષ કાણુને કહેવો ?

જૌ—સઘળી સૃષ્ટીનો અનાવનાર ખોદા છે એમ સમજનાર;^૧ અશો જરથોસ્તને પોતાના પેગં-ખર તરીકે ગણનાર, તથા તેના લાવેલા ધર્મ^૨ અને ફરમાનોને માન આપનાર,^૩ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામેને અખતીઆર કરનાર,^૪ અહુરમઝદની ભક્તિ કરનાર,^૫ યઝ્દ અને અમશાસ્પદોની વખાણ કરનાર^૬ ખરો ધર્મી પુરુષ છે.

સૌ—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપનાર કેવો છે ?

જૌ—“જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહાં-ચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં ફરમાનોને

૧ ઈજશ. હા ૧૬ ક. ૧; ૨ ઈ. હા ૧૨ ક. ૧, ૫, ૬, ૭; ૩ ઈજશને હા. ૧૧ ક. ૧૬, ૧૭; ૪ ઈ. હા ૩૯ ક. ૪; ૫ ઈજશને હા ૧૬ ક. ૩, ૪, ૫, ૬.

નહી સાંભળનારા છે તેઓ સધળા નાપાક છે.”^૧

સ૦—ધર્મ^૨ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે ?

જ૦—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા,
અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાણુ
અને સરદાર વગરનાં લશકરના જેવી.

સખાવત

અવસ્થા—વધનીત અહુમિ ન્માનેશ્વરોપો
અસુશતીમ, આક્ષતિશ્ચ અનાક્ષતીમ,
રાગ્નિશ્ચ અરાગ્નતીમ.

સાર—તાબેદારી નાકરમાનખરદારીને, દોસ્તી
દુશમનીને તથા સખાવત અખીલીને આએ
ધરમાંથી હાંકી કહાડે.^૩

સ૦—સખાવત એટલે શું ?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની

૧ વંદીદાદ ૧૬ ફ. ૧૮. ૨ ઈજ્જશને હા ૬૦ ફ. ૫.

કચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ
પાણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા તેઓને
કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સ૦—સખાવત કોણુ કરી શકે?

જ૦—કોઈખી માણસ પોતાની મકંદુર પ્રમાણે
નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે
પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને,
જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને, ધર્મિ અધર્મિને
પોતાને મળેલી દોષત, કૌવત, જ્ઞાન અને
સત્તાને જોરે એક બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી?

જ૦—મુફલેસ તથા અશક્તોને ખોરાક, પોશાક
તથા પૈસાની મદદ કરવી,^૧ ગરીબ માણસોને
પરણાવી આપવાં,^૨ ધર્મનાં મકાંતો જંગ્વાં કે
દરેમેહિર, દોષમાં વગેરે બરપા કરવાં,^૩ ધર્મ
અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને

૧ યથા અડુ વર્ઠયો. ૨ વંદીદાદ પર. ૪ ૬. ૪૪.

૩ વંદીદાદ પર. ૬, ૬. ૪૫.

મદરેસાઓ સ્થાપવી,^૧ મુસાફરો માટે ધર્મ^૨શાળા
તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં,
જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા,
તળાવ, વાવો બનાવવી,^૩ તથા ઉઘોગી
માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

સૌ—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય ?

જૌ—જે માણસને ખોદાતાલાએ મજબુત
બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે
પોતાના બીજા લાઘ્યથી કે જેઓ નબળા
અને નાતવાન હોય તેઓને હુમ્મ્યા, દગારા,
ચોર જુલમી લોકોથી બચાવવા.^૪

સૌ—સાની પુરોષો કેવી રીતે સખાવત કરી શકે ?

જૌ—શીખેલા અને અકકલમંદ લોકોની ફરજ
છે કે નહીં શીખેલા તથા અભણ માણસોને
જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીયાર કરવા.^૫

૧ વંદીદાદ પર. ૪. ૨. ૪૪. ૨ વંદીદાદ પર. ૪
૨. ૪૪. ૩ ઈજરાતે હા ૧૨ ૨. ૨. ૪ વંદીદાદ પર.
૪ ૨. ૪૪.

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે?

જ૦—દરદી અથવા આગ્નરી માણસને પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી તેઓના દરદો તાળવાના મુક્ત ઉપાયો કરે.

સ૦—ધર્મિ^૧ પુરૂષની સખાવત શું ?

જ૦—અધર્મિ^૨ અને નાસ્તીક લોકોને ધર્મનું ખરૂં જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગામ્બરને ઓળખતાં કરવાં.^૧

સ૦—સખાવત કરવાનું જરૂરથી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—ઈજશનેના ૩૫ મા હામાં આવે છે કે “રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઈપણ શખ્સ જેહ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ જીંદગી ગુજારવા આહુતો (હોય તો) (તેણે) સખી થવું.”^૨

૧ ઈજશને હા ૩૫, ફ. ૬.

૨ મરહુમ એરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમે ૧.

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણસ ઉત્તમ પંક્તીની જીંદગી ગુજરનાર છે. “સખી પોતાની દોલતનો રૂડો ઉપયોગ કરી તેનું ફળ ખાય છે ત્યારે બખીલ પોતાના માત્ર અને જરનો ગમ ખાય છે.”^૧

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાનમાં રાખવી?

જ૦—તેણે જોવું જોઈએ કે તેનો પૈસો ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહીં? હરામખોરીને ઉત્તેજન મળે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહીં.^૨ નાલાયક માણસોને સખાવત કરનાર જરથોક્તી ધર્મના ફરમાનોને ઉધાં વાળે છે.^૩

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જોઓ સખાવત

૧ શેખશાહી. ૨ ઈજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.

૩ યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

કરતા નથી પણુ ચૈસો પેટીમાં રહેવા દે છે
તેઓની દોલત કેવી ગણાય ?

જ૦—લોખાંન, અગર અતે અંખર જ્યાં લગી
દાખડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મટોડાં
સમાન છે—આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની
ખુશખો ચોતરફ પંથરાય છે. તેમજ તીજો-
રીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.^૧

નવજ્ઞેત ક્રિયાની દુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

ભાઈ....., આજ રોજે અત્રે ભેગાં મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહરથોના અંબુમન સનમુખ તેમને જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમે આગળ હું બોલી જઈ હું તે ધ્યાન દઈને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમે અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજ્ઞેત છે અને એનો અર્થ નવો જ્ઞેતી

૨૬૦ નવજોત ક્રિયાની હુંક સમજણ.

અથવા જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કુરી થાય છે, એટલે આજથી તમે જરથોશ્તી થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામે ભણીને તમેએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે “હું મજદયસ્તી (એટલે એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશ્તને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરું છું. દેવનાં કામોનો ધીક્કાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્યાં વિચાર, સાચ્યાં વચન અને સાચ્યાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠાં વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીક્કારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન ખીઝ ખધી દીતો કરતાં એટલું છે. એ દીન ફજૂઆ કંકાસથી દૂર રહેતાં અને દાદાર અહુર-

મજદ સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ હમેશ હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોસ્ત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કાશેશ કરતો રહીશ.” ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમેને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી આજથી તમારી જીંદગીના છેડા મુધી તમારાં શરીરપર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ કાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમે જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી ફરજ હમેશાં સાચ્યે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોસ્તી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ધધાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ

૨૬૨ નવજોત કિયાની ટુંક સમજણ.

છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમે એવું બતાવો છો કે તમે તમારા પોતાના દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામે કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કસતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતો તે જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારેખી એ ત્રણ આંતો ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચા કામે કરવાની યાદ તમે તાજ કરતા રહેજો. કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જોહાનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમે જે બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્યું બોલવા, નમનતાઈ કરવા, પોતાના જાતભાઈઓને મદદ કરવા, માબાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને

બુજોર્ગી તરફ ચાહુ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સધળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમે સદા ડોશેશ કરજો જેથી તમે, બીજાં લોકામાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આખરમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાણિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમેને આમીન થજો. “અથ જમ્યાત યથ આક્રિનામી.”

ખોદાને અરજ

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;
હાથો બેઉ જોડી નમાવીએય સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.
ભુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું, કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દૂર કર રહીમ.

ભાઈબંધ અમે આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી.

વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
ભલા મન સાથે પવિત્રાઈ છેક.

નિષ્ઠા, નઝર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત ઉઘોગ, મહેનત ને જાણુમળ,
આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.

જરથોસ્તી હોરમજ્જદી દીનતું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે જર શ્રવ સમાન.

માઆપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના જગ્ન લાવનાર.

તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી,
કરીને વતન રાજ વફાદારીથી.

મળે જેથી આજરૂ, ઇજત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમઝદ તું, જોહાનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.

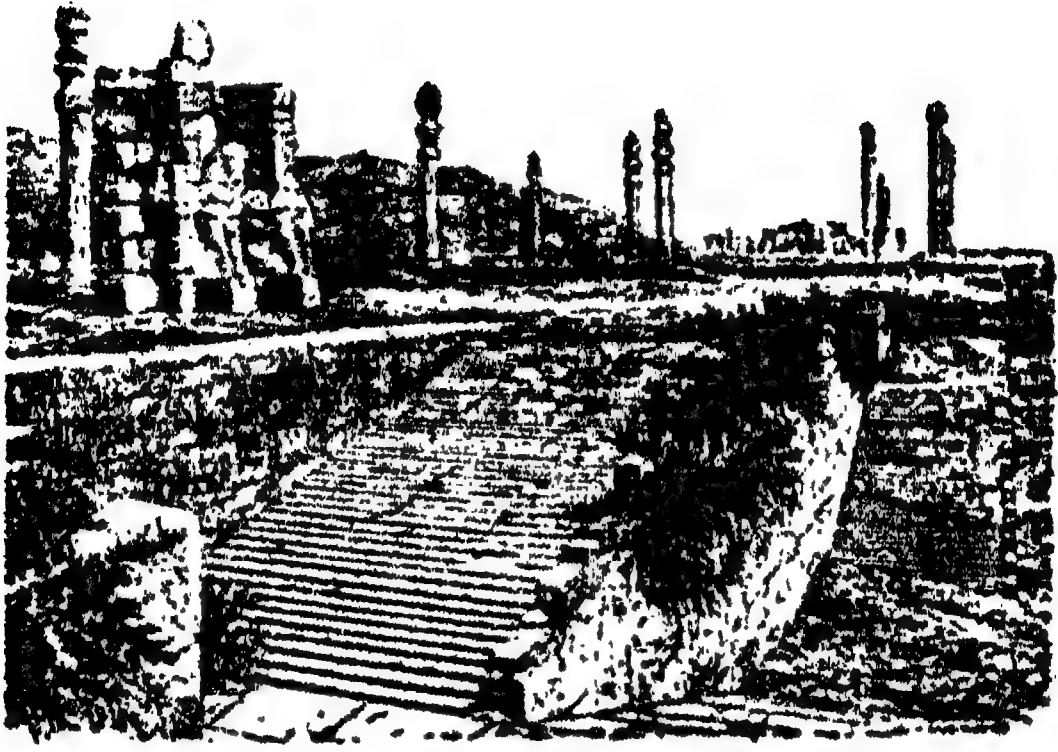
સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને એઉ હાથ,
દરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગન્નાથ.

બક્ષ અમને ખુદી ને, એલમનો ભંડાર,
જેથી હાંસલ કાયદા, કરીએ અમે અપાર.

હુમત હૂખત, હુવરુશત જે જરથોસ્તી ફરમાન.
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇઝત ને માન.

ફરમાન ગુર માખાપતું, બખવીએ ધરી ટેક,
મતિ એવી તું આપજે; અએ અહુર નેક.

મોનાઝત. ૧

૧. નમીયેછ ઓ મજ્જ અહુર ! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પંદા અને.
૨. નમીયેછ યજ્ઞદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોશ્ત યક્ષીન ધરી.

૧ જશન કમીટી તરફથી શીરહોસીની યાદમાં
યતાં જશન વેળા આ મોનાઝત હુ'મેશાં ગવાય છે.
એ મોનાઝત જરથોશ્તી બાળકોને ઈરાંનની તવારી-
ખતું હુંકું જ્ઞાન મલે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં
હતારી લેવામાં આવી છે.

૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સહિ,
અશોના ફરોહર વખાણ્યે બહુ.
૪. ધરાન સર-ઝમીન, આપણું વાહાણું
વતન,
વખાણ્યેછ તેને, હુમા અન્નુમન.
૫. શૂરા શહેનશાહો, જંગી પહેલવાન,
ક્યે^૧ યાદ દીલથી, તેઓના રવાન.
૬. પેરદાદી ખોરેહમંદ, કયાની બુલંદ,
હખામની રએમંદ, અશકાન નેરેમંદ.
૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ,
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.
૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુશરો, ગુસ્તારપ,
મહાવિર કુરશ,^૨ દારાયસ વિશ્તારપ.
૯. કમ્બોજીય^૨ શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ,^૩
વખાણુ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ.

૧. Cyrus the Great. ૨. Cambyses.
૩. પોન્ટસનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૦. વળી અર્ધક, ઓરોડીસ ને સૂરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,^૧ ને વલખશૂ વેહદીન.
૧૧. અહ્શીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગદ,^૧
પીરઝ, બેહરામ, કાખાદ શેરમદ.
૧૨. નૌશેરવાન બોશરો, પરવીઝ નામદાર,
શૂરા શહેનશાહો, મહાન તાજદાર.
૧૩. નરીમાન, કેરશારપ, સામ અને ઝાલ,
જહાંજોય રસ્તમ, સોહરાબ બેમીસાલ;
૧૪. બુઝોર્ગ ગોદઝ,^૧ તુસ, બીઝન ને ગીવ,
ફરામઝ,^૧ બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ.
૧૫. રોખાએ, તેહમીના ને બાનુ ગુપરપ,
ને જંગબુઝ ગોદ^૧ આફરીદ દિલચરપ.
૧૬. ગેરામીએ શેરમદ,^૧ કારન, ઝરીર,
અરપંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર.

૧. પારથ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૭. કીધાં શાહુ-નામાંએ એમને અમર,
વખાણ્યે ફિરદોસી તુસી નામવર.
૧૮. ક્યાર્ આપણા ન્યાગાનેને યાદગાર,
રચી સુંદર બેતો હઝારો હઝાર.
૧૯. દોઆ આ ગુજાર્યેછ દિલોગ્ગનથી,
અશોષ ભલી પાક ઇમાનથી.
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બગ્ગવે નરો સાથે નારો દરેક.
૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઈ પરવરદેગાર.
૨૨. સૈથી સરસ થઈ અશોષ ધણી,
ખુદાને પોહાંચે સુખર બની.
૨૩. જીવે ખુદ નઝરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઈ રહે અહુર પર દિદા.
૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આપાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરખાન.

મો ના જ ત

(દસ્તુર શેહમદ્ માલેકશાહની જોડેલી
દરરોજ પઢવાની)

- ૧ એલાહી દેલમરૂ સકામ બીદેલ,
મને બીનવારા નવાઈ બીદેલ.
- ૨ અપેગુલે^૧ જલ્મતરે ઓફતાદેલ્અમ,
જે શએતાંઅસદ્ શખ્લત ઓફતાદેલ્અમ.
- ૩ જે શએતાં દેલમરૂ રેહામ બીદેલ,
અ રાહે ખોદમ રેહુમાઈ બીદેલ.
- ૪ દરજરા જે રગહાએ મન દુર કુન,
દેલો દીદ અમરૂ પુરજ ગુર કુન.
- ૫ મકુન દીવરૂ અર તનમ કામગાર,
મરૂ દસ્તગીરી કુન અએ કેરદગાર.
- ૬ દેલમરૂ મખરૂ જને હેરસો આજ,
અ હુતફે કરમ કારહાએમ ખેસાજ.

- ૭ તો જાને મરા મેહુરમે રાજ કુન
કરે ફેજ ખર રૂએ મન બાજ કુન
- ૮ એલાહી તો હાંની કે બીચારે અમ
બહાંમે ફરજે સેતમગારે અમ
- ૯ જે હામે હદા દેવ બીરુનમ આર
કે પરવરદગારી ઓ આમોજગાર
- ૧૦ એલાહી તો આગાહી અજ કારે મન
હમે હાંની એહવાલો એસરાંરે મન
- ૧૧ કે દર રાહ દીનત કમર ખસ્તેઅમ
ઉમીદજ હમે ખદક બોગઝસ્તે અમ
- ૧૨ ખતો હારમ ઉમીદ અએ હાદગાર
કે ઉમીદ મારા રસાંની ખસર

(ઉપલી મોનાબતનો સાર.)

૧. અએ હાદાર અહુરમજદ ! મારું દીલ (અંત
કરણ) સફાઈવાળું કર; તથા હું કે જે ગરીબ ફકીર
હું તેની ગરીબી તથા લાચારીને દુર કર.

ઓ ખોદા! હું આ દુન્યાનાં અંધારાં ખુણાંમાં,
શેતાનની સેંકડો રીતની ખરાબીમાં સંકટમાં
પડેલો છું.

શેતાનની એ ખરાબીમાંથી તું મારાં દીલને ખલાશી
આપ, અને મારા પોતાના રસ્તામાં તું મારો
રેહનુમા થા.

૧. દરજની ખુરાઈઓને મારી રગેરગમાંથી તું દુર કર
તથા મારાં દીલ અને દીદારને તુરભરેલાં કર.

૫. મારાં શરીર ઉપર દેવને કામગાર (મુરાદ પામેલો)
ના કર. (ઐયેલે દેવની ખુરી ખસલતો પ્રમાણે હું
નહી ચાલું તેવું તું કર) અને ઓ દાદાર તું મારી
દસ્તગીરી કર.

૬. મારા દેલને લોભ લાલચથી તું પાછું રાખ, અને
તારી બક્ષેશ તથા મેહરબાનીથી મારાં કામને તું
સુધાર.

૭. તું મારા જીવને તારા ભેદનો બાણુનાર કર; તથા
તારી બક્ષેશનો દરવાજો મારાં મોહડાં ઉપર
ખુલ્લો કર.

૮. ઓ ખોદા તું જાણે છે કે હું એક લાચાર છું તથા સેતમગાર દરજના ફાંદામાં પડેલો છું.
૯. તે દેવના ફાંદામાંથી તું મને બહાર લાવ; કેમકે તુંજ મારો પાલનાર અને ગુનાહ માફ કરનાર છે.
૧૦. અએ સાહેબ તું મારાં સઘળાં કામોનો જાણનાર છે, તથા મારા ભેદ અને એહેવાલથી તું વાકેફ છે.
૧૧. તારી દીનની રીત પ્રમાણે ચાલવાને મેં કશ્મર બાંધી છે, માટે તમામ બલકથી મેં ઉમેદ છોડી છે.
૧૨. તેથી હું તારીથીજ ઉમેદ રાખું છું માટે મારી સઘળી ઉમેદો તું સાહેબ બર લાવ.

મો ના જ ત

(ઘાઘાર હોરમજદ પાસે પોતાની હાજતો પર
લાવવાના બાખમાં).

૧. બોઘાવંઘા ઉમ્મીદમ રા રવા કુન્,
 મરા ખર દીને જરથોશ્ત આશના કુન્.
૨. બોઘાવંઘા ગરીબો બીકસાનમ,
 બેકુન્ રેહમત્ અખર રહેા રવાંનમ.
૩. બોઘાવંઘા કે હસ્તમ ખસ ગુનેહગાર,
 મરા અઝ્ દસ્તે અહેરેમન્ નેગેહદાર.
૪. બોઘાયા બીનવાએમ રોઝીહા બક્ષ,
 કે હેકમલહાએ ખુદ તન રા સદા બક્ષ.
૫. બોઘાયા કેરદગારા ખાક દીના,
 હમીશેહ રહેા જનમ રા નેગીના.
૬. મનમ મીરઝીન્ તોઝ પરવરદગારા,
 નેકે દીનરા તો કરૂદી આશકારા.

- ૭ બ હર લેહજેહ તુરા ખાનમ હમીશેહ ;
મરા હરજા બેદારી રાસ્ત પેશે.
- ૮ હર ઇન્ દુન્યા શુદમ બીચારો મેહરમ ;
જે ફઝલે ખુદ બેકુન્ હર લેહજેહ ખુરરમ .
- ૯ બ દરગાહત બેનાલમ મન્ શબો રોઝ .
મોરાદે મન્ રસા અયે પાક ફીરોઝ .
- ૧૦ જે વારનીએ દીવાં દૂર દારી,
જે મન્ એહરેઘનાં રંજુર દારી.
- ૧૧ કે અઝ બાદે સમુમો વઝ બેજની,
ન રેજની ઝે મન્ બરઝે જવાની.
- ૧૨ કુની મામુર અઝ બાદે અશોધ,
કે ઝાં ખુરરમ શવમ બસ સુરખૂરમ.
- ૧૩ કે નઝદમ દૂર સાઝી હાસેદાંરા,
રસાની પીશે પાકાં અએ ખુદાયા.
- ૧૪ હર ઇન્ એતી મરા મશહુર સાઝી,
બ ઝીતત બર રવાનમ્ કુન્ નવાઝી.

૧૫ બ દરગાહત કુનમ અએ હક મોનાબત,
કુમુતશ કુન્ ખર આર ધન્ જાએ હાબત.

(ઉપલી મોનાબતનો અર્થ.)

૧. ઓ ખોદા ! મારી હમેદ પુરી પાડ તથા મને જરથોસ્તી દીનનો દોસ્ત કર.
૨. ઓ ખોદા ! હું ગરીબ અને મિત્ર વગરનો છું તેથી તું દોસ્ત થઇ મારાં રવાન અને જાન ઉપર રહેમ કર.
૩. ઓ ખોદા ! હું તારો બંદો બસ ગુનેહગાર છું, મને હેરેમનના હાથથી નેગાહ રાખ.
૪. ઓ ખોદા ! હું રોજ વગરનો છું તેને રોજ આપ, તથા તારી કુદરતથી તું મારાં તનને તંદરોસ્તી આપ,
૫. અએ કેરદેગાર ખોદા ! અએ પાક દીનના ધણી ! હમેશ મારા જાન અને રહને નેગાહ રાખ.
૬. હું મીસ્કાન છું અને તું પદવરેશનો કરનાર છે, તેં નેક દીનને આશકારા કીધી છે.
૭. દરેક દમે અને હમીશે તુંને યાદ કરું છું, હર જગોએ મને તું હીમ્મતવાલો બનાવ.

૮. આ દુન્યામાં હું લાચાર અને ગમગીન છું, તારી કરમ બક્ષેશથી હરધડી મને ખુશી ભરેલો કર.
૯. તારી દરગાહમાં રાત દહાડો પોકાર મારું છું. અએ પાક ફતેહમંદ સાહેબ મારી મુરાદ પાર પાડ.
૧૦. દેવ લોકોની ઉંધી ચાલથી તું મને દુર રાખ, અને હેરેમનને મારાથી રંજીત (ફખી) રાખ.
૧૧. ગરમીના પવન અને પાનખર રતુથી મારી જવાનીના પાંદડાંને તું દુર ના કર.
૧૨. અરોઘના શરાબથી તું મને ભરપુર કર, કે તેથી હું ખુશાલ અને (લાલ ચેહરાનો) સુરખરો બસ થાઉં,
૧૩. મારી નજદીકથી અદેખાઓને તું દુર કર, અને પાક પવિત્ર લોકોની નજદીક મને ઓ ખોદા પોંદ્યાડ.
૧૪. આ ગેલીની દુન્યામાં તું મને પ્રખ્યાત કર તથા બેહેશતમાં મારાં રવાનને ખુશી ભરેલું કર.
૧૫. અએ હકતાલા તારી દરગાહમાં હું મોનાબત કરું છું તે કબુલ કરી આએ જગોએ મારી હાજત બર લાવ.

“છેએ હમે જરથોશ્તી!”

(Good-bye! My Blue Bell!—એ રાહ)

છેએ હમે જરથોશ્તી રે માજદ્યસ્તી નેક!
કુલ જોહાંત સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુઠ્ઠીજ બર આ ટોળો, સહિ એદમનો સણુગાર
રે બોલખાલા બોલો! તેની સૌ નર ને નાર!

(કો. ૨ સ.)

ઓ તોખમ ક્યાની! ઓ જગ મશહુર!
ઓ સૌ સદ્યુણુમાં સાચી ને ભરપુર!
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તુંજ જોમ!
આખાદી સાથે તું! ઓ પારસી કામ!

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેહ જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઈ સાથે સૌ વાતમાં માહેર.

ગુજરી જકાઓ ભારી, તોપણ ન ઊડયો ધર્મ,
તેથી મળી રખ-યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઠ સી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર,
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઈ, છે અહિર જેહાં-મશહુર,
તે કામની બાતુ થઈ, હૈએ હમે મગર!

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડ્યા નથી કંઈ ડાઘ,
આ રાજની ચારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ.

“શીરોઝ!”

સમાપ્ત.

